

MIR UGLED POVJERENJE

broj 28. godina IV ožujak 2009.

IVAN ŠIMONOVIĆ

ministar pravosuđa:

**Vrlo dobro surađujem
s ministrom Karamarkom**

Strategija odnosa s javnošću

**Specijalna policija
ponovno na Velebitu**

Žene u policiji

Zašto vam ne vjerujemo?

Spremni za avangardu.

C-klasa već od

218.000 kn + PDV

Iskoristite priliku i kupnjom C-klase paket opreme Avantgarde dobivate uz uštedu od 15.000 kuna. Posjetite najbližeg Mercedes-Benz partnera i dogovorite probnu vožnju.

Prosječna potrošnja goriva: od 5,7 do 10,3 l/100 km.

Prosječna emisija CO₂: od 149 do 239 g/km.

Mercedes-Benz

EUROline d.o.o., glavni zastupnik Daimlera AG za Hrvatsku

Prodajni kontakti: **GRADAC n/m**, Autokuća Pecić, tel. 021/69 75 47 **MATULJI**, Autokuća Šop, tel. 051/74 21 53 **OSIJEK**, Automobili Škojo, tel. 031/22 00 00 **RJEKA**, EUROLINE, tel. 051/21 37 57 **SPLIT**, AUTOLINE Dugopolje, tel. 021/59 90 00 **SPLIT**, Autokuća Vrdoljak, tel. 021/32 10 70 **VARAŽDIN**, Autokuća Bunić, tel. 042/30 58 13 **VELIKA GORICA**, Auto Gašparić, tel. 01/63 79 318 **ZADAR**, AUTOLINE, tel. 023/49 40 00 **ZAGREB**, Autokuća Bolčević, tel. 01/20 01 600 **ZAGREB**, EUROLINE, tel. 01/34 41 196 www.mercedes-benz.hr

Poštovane kolegice i kolege, čitatelji našeg mjesecačnika

Pred Vama je novi broj našeg glasila: Mir, Ugled, Povjerenje. Nov je po sadržajima, nov je po nakladi, s novim uredništvom i po prvi put sa stručnim savjetom.

Vjerujem da uz toliko novina mogu reći, a to je i najvažnije, da će pobuditi u svima Vama i želju da ga prelistate i pročitate. Dobro znamo kakvo je mišljenje o našem glasilu. Znamo i koliko je izazvao interesa u našim redovima. No, saznali smo i što biste željeli da se promijeni, što biste željeli naći u glasniku, što bi trebalo pobuditi interes većine policijskih službenika.

I pokušaj da to postignemo je danas pred Vama! Međutim, ne tvrdimo da smo uspjeli odmah i u potpunosti. Rekao bih da je ovo samo pilot projekt. Što znači da je još puno posla pred nama. A tu će nam Vaša pomoći biti dragocjena. Zato i očekujemo da nam se javite s prijedlozima, mišljenjima, pohvalama ali i kritikama. Sve to bi trebalo doprinijeti da u budućnosti napravimo glasilo primjereno potrebama većine nas i na pragu kvalitetnog informiranja unutar Ministarstva unutarnjih poslova.

Kao što će te vidjeti, osim novog grafičkog izgleda uveli smo i neke nove rubrike.

U intervjuu mjeseca razgovarat ćemo s uglednim osobama iz društvenog, gospodarskog, političkog i javnog života. U ovom broju imamo izuzetno zanimljiv razgovor sa prof.dr.sc. Ivanom Šimonovićem, ministrom pravosuda.

Novost je i rubrika gost novinar. Gošća ovog broja je poznata novinarka Večernjeg lista Ivanka Toma. Njen polemički članak zasigurno će pobuditi veliku pažnju, ali i polemičke tonove.

U temi mjeseca, što je isto novost, obrađivat ćemo stručne probleme koji se prvenstveno odnose na naš svakidašnji posao. Bit će tu i prikaza zakonskih prijedloga, objašnjenja pojedinih projekata ili najava novosti u rješavanju statusnih problema policajaca.

U ovom broju donosimo i predstavljamo strategiju odnosa s javnošću Ministarstva unutarnjih poslova koju je inače usvojio Kolegij ministra i glavnog ravnatelja policije na sastanku s načelnicima svih policijskih uprava.

Sasvim je sigurno da ćemo nastojati pisati i o svim velikim kriminalističkim obradama u Ministarstvu unutarnjih poslova koji s jedne strane pokazuju visoku razinu profesionalnosti i znanja u našim redovima, a s druge strane pobuđuju i pojačan interes javnosti.

Naići ćete i na još neke nove rubrike, ali o njima drugom prigodom.

No, da ne duljim previše, pozivam Vas da dobro pregledate i pročitate ovaj broj. I ponavljam, da nam pomognete da napravimo još bolje glasilo. Svi su dobrodošli. Svi su pozvani da pišu, predlažu i savjetuju. Svaka Vaša primjedba ili prijedlog bit će ozbiljno razmotreni i usvojeni ako su na tragu daljnjih poboljšanja.

Očekujući Vaše odgovore i prijedloge, zahvaljujem Vam na pozornosti i - pozdrav do sljedećeg broja!

Dubravko Novak

MUP - Mir Ugled Povjerenje

službeno glasilo Ministarstva unutarnjih poslova,
mjesečnik

Nakladnik:

Ministarstvo unutarnjih poslova RH

Glavna i odgovorna urednica:
Marija Kreš

Gost komentator:
Ivana Toma, Večernji list

Stručni savjet glasila:
Krunoslav Borovec, Tomislav Buterin,
Dubravko Novak, Stjepan Gluščić, Oliver Grbić,
Ivica Kostanić, Nenad Kranjčec, Stipo Rimac

Redakcija:
Helena Biočić, Mato Ernoić, Antonio Hadrović,
Iva Hranitelj, Biserka Lukan, Aleksandra Ljuba,
Mario Mačković, Dražen Medved, Kata Nujić,
Ana Odak, Tanja Petrić, Edita Roterbauer,
Boris Sadilek, Zvjezdana Tokić, Tatjana Vlah
Martinović, Marija Žužul

Grafički urednik:
Vlado Buzolić-Stegú

Urednik fotografije:
Ivica Lajtner

Fotograf:
Dubravka Pavković-Pogačar

Lektorica - redaktorica:
Otilija Mandić-Trkulja

Marketing i distribucija:
Gordana Vikić

Naklada:
5000 primjeraka

Priprema i tisk:
AKD Zagreb, Savska 31

Naslovna stranica:
Snimila Specijalna policija

ISSN 1846-3444

Uredništvo:
MUP, Kabinet ministra,
Odjel za odnose s javnošću,
Vukovarska 33, 10000 Zagreb
www.mup.hr

E-mail: mkres@mup.hr

Kontakt telefon: 01 / 6122 353

Fax: 01 / 6122 771

Marketing i distribucija: 01 / 6122 478,
091 4563 977

Fax: 01 / 6122 450,

e-mail: gvikic@mup.hr

- 5 [Ivan Šimonović, ministar pravosuđa](#)
[Vrlo dobro surađujem s ministrom Karamarkom](#)
[MUP info](#)
- 10 [Strategija odnosa s javnošću](#)
- 14 [Biti hrvatski policajac u mirovnoj misiji](#)
- 17 [Hrvatska među deset najboljih u svijetu](#)
- 18 [Nitko ne poznaje Velebit tako dobro kao specijalci MUP-a](#)
- 22 [Ne osjećam se herojem, samo sam obavljao svoje radne zadaće](#)
- 25 [Od Gruntovca, Maestra, Indeka do Dubaja](#)
- 28 [Rasvjetljavanje ubojstva Ivane Hodak nije slučajno](#)
[Novinari o slučaju Hodak: Riješen je čudan, komplikiran slučaj - policija: proaktivna!](#)
- 30 [Čovjeku koji je ostao bez noge svaka minutaje bila dragocjena](#)
- 32 [Uhićen u Osijeku pri kupoprodaji pola kilograma heriona](#)
[Sisak: neobična zaplijena opojnih sredstava](#)
- 33 [Lovci na brzine](#)
- 34 [Umjesto kazni dobili poklone](#)
- 35 [Ronilačko odjeljene IJP PU karlovačke](#)
- 36 [Osnovano prvo županijsko vijeće za prevenciju u RH](#)
- 37 [Suhopolje: Radni sastanak s predstvincima prekršajnih sudova](#)
- 38 [Snaga žene](#)
- 40 [Žene u policiji PU karlovačke](#)
- 41 [Policajac s ružom](#)
- 42 [Carevo novo ruho: Procitao "MUP", pobijedio Šolu i pomogao maloj Anji](#)
- 45 [Od srca srcu](#)
- 47 ['Ne budite označeni'](#)
- 48 [Svestrani Dalibor i ekipa](#)
- 49 [Kontakt-policajac Darko Barić: nezaobilazna karika u lancu rješavanja problema](#)
- 50 [Zanimljivo druženje u kutinskom dječjem vrtiću](#)
- 52 [Prijem policijskih vježbenika u PU primorsko-goranskoj](#)
- 53 [Zašto vam ne vjerujemo?](#)
- 54 [Za 4 dana dokazali da je to pištolj kojim je ubijena Ivana](#)
- 57 [S "Rinkijem" po Krapini](#)
- 58 [Josip Longino, legenda karlovačke policije](#)
- 61 [Bućnim uljem protiv bolesti prostate](#)
- 63 [Tragom ratnog puta karlovačkih 'Gromova'](#)
- 64 [Godišnjica tragične pogibije policajca Željka Murka](#)
- 65 [Nasilnik i žrtva](#)
- 66 [Hvala dečkima iz policije](#)
- 67 [Priveden inicijator sukoba s policijom](#)
- 69 [Željezničari čvršći od policije](#)
- 70 [U britanskoj policiji hidžab su uveli kao dio uniforme](#)
[Policajke se požalile na uniforme jer im ne ocrtavaju žensku figuru](#)
- 72 [Biseri iz oglasnika](#)
- 73 [Križaljka](#)
- 74 [Horoskop](#)

MUP info

Izaslanstvo Europskog parlamenta posjetilo MUP

Ministar unutarnjih poslova Tomislav Karamarko primio je 23. veljače u službeni posjet izaslanstvo Europskog parlamenta pri zajedničkom odboru.

Predsjednik izaslanstva EP Pal Schmitt interesirao se za hrvatska dostignuća u borbi protiv organiziranog kriminaliteta te provedbu europskih mjera, schengenskog režima na hrvatskim granicama jer je MUP RH zadužen u pregovorima RH i EU za poglavlja 23 i 24 koja se odnose na pitanja borbe protiv organiziranog kriminaliteta te pitanja granice.

Tom prilikom ministar je istaknuo proaktivno i preventivno djelovanje hrvatske policije koje u posljednje vrijeme daje vrlo dobre rezultate te su spriječena tri teška ubojstva. Također je istaknuo dobru suradnju MUP-a sa SOA-om, Ministarstvom pravosuđa, Uskokom i Državnim odvjetništvom.

Kazao je kako aktivnosti MUP-a u tom smislu idu u tri smjera mijenjanja legislative: u tijeku su promjene Zakona o policijskim ovlastima, Zakona o policiji kao i Zakona o unutarnjem ustrojstvu same policije. Dodao je i da je u postupku formiranje NPUSKOK-a te u pravosuđu USKOK-ovih sudova.

Ministar je EU parlamentarcima iznio poredbene podatke, uspoređujući Zagreb s drugim zapadnoeuropskim metropolama po broju kaznenih djela i ubojstava: Zagreb na 100 tisuća stanovnika bilježi 1860 kaznenih djela dok ta brojka na isti broj stanovnika u metropolama EU premašuje i 5 tisuća. Zagreb na spomenuti broj stanovnika bilježi primjerice 1.5 ubojstava, Pariz 1.7, Sofija 2.7, a Belfast čak 4.7.

Razgovor s prof. dr. sc. Ivanom Šimonovićem, ministrom pravosuđa RH

Vrlo dobro surađujem s ministrom Karamarkom

S ministrom pravosuđa dr. Ivanom Šimonovićem razgovarali smo o njegovoj suradnji s ministrom Karamarkom, o suradnji MUP-a i Ministarstva pravosuđa, reformi pravosuđa, zakonskim promjenama, suzbijanju korupcije u našem društvu, reformi zatvorskog sustava i uvođenju instituta probacije...

MUP: Dr. Šimonoviću, na prijedlog predsjednika Vlade RH dr. Sanadera Vi ste u jesen protekle godine u osjetljivom trenutku preuzeli Ministarstvo unutarnjih poslova preuzeo Tomislav Karamarko. Vaša imenovanja na čelna mesta najznačajnijih državnih ministarstava naišla su na odobravanje svih značajnijih stručnih, javnih, političkih struktura, ali i svekolike javnosti. Smatruju vas obojicu timom koji jamči uspjeh. Kako to tumačite?

Ivan Šimonović: Javnost je reagirala s povjerenjem jer ministar Karamarko i ja imamo reputaciju ljudi koji se ozbiljno bave svojom strukom. Vjerujem da smo povjerenje učvrstili svojim početnim potezima koji dokazuju odlučnost da se izazovi koji stoje pred policijom i pravosuđem rješavaju na principijelan, stručan i učinkovit način.

Reforma pravosuđa

MUP:
Reforma pravosuđa jedan je od najznačajnijih uvjeta za ulazak Hrvatske u EU? Koliko se daleko došlo s reformama u našem pravosuđu?

I. Š.: Projekt reforme pravosuđa već je

MUP info

Operacija "Tours" - model sigurnosti turista u svijetu

U trećem službenom posjetu hrvatskoj policiji 24. veljače boravio je generalni tajnik Interpol-a g. Ronald K. Noble. Tijekom dana susreo se s ministrom Karamarkom i glavnim ravnateljem Faberom, a na zajedničkoj konferenciji za novinare Noble je kazao kako je cilj njegova posjeta podrška hrvatskoj policiji u borbi protiv međunarodnog kriminaliteta. Prepoznavši Hrvatsku kao turističku zemlju Interpol je ponudio podršku i pomoći osobito tijekom ljetnih mjeseci kad će se pojačano voditi sigurnost i zaštita turista od transnacionalnih kriminalaca i terorista. Pod imenom „TOURS“, zajednička suradnja uključuje raspoređivanje nacionalnih policijskih službenika iz zemalja s najvećim brojem turista tijekom ljetnih mjeseci u Hrvatskoj, koji će hrvatskoj policiji osigurati podršku i pomoći. Operacija „TOURS“ postat će model za jačanje sigurnosti turista širom svijeta, koji će se moći prilagoditi specifičnim uvjetima bilo koje od naših zemalja članica.

Noble i Faber istaknuli su da se Hrvatska prva u svijetu počela koristiti izravnim mobilnim pristupom Interpolovim bazama podataka te da je jedna od deset najaktivnijih zemalja u suradnji s Interpolom. Kao primjer, Noble je naveo podatak da je 2007. hrvatska policija 2400 puta pretražila bazu podataka o ukradenim i izgubljenim putovnicama, a u osam mjeseci prošle godine to je učinila čak 1,7 milijuna puta, pri čemu je otkriveno 228 ukradenih putovnica.

Ministar Karamarko izrazio je zadovoljstvo pozitivnim Nobleovim ocjenama rada hrvatske policije, posebice vrlo aktivnoga zagrebačkog Ureda Interpol-a.

dobio pozitivno mišljenje Europske komisije. Ako ovo mišljenje prihvate i države članice EU, onda će i Poglavlje „Pravosuđe i ljudska prava“ biti vrlo skoro otvoreno i započet će i u pogledu ovog Poglavlja predpristupni pregovori. Europski parlament izrazio je zadovoljstvo promjenama u sustavu pravosuđa. Projekt reforme je dobio dobro ocjene, ali će se budno motriti njegovo dosljedno provođenje.

MUP: Smatrate li suradnju MUP-a i Ministarstva pravosuđa zadovoljavajućom? Naime, često se mogu čuti mišljenja građana, ine javnosti kako policija u mnogim slučajevima svoj dio posla odradi, no pravosuđe je to koje je sporo. Takve se tvrdnje mogu čuti posebice kad su u pitanju kaznene prijave zbog organiziranog kriminaliteta i korupcije?

I. Š.: Osobno vrlo dobro surađujem s ministrom Karamarkom. Međusobno prebacivanje loptice između policije i pravosuđa da jedni nisu dobro prikupili dokaze ili da su drugi spori nikud nas ne vodi. Vjerujem da će se dobra suradnja između dvojice ministara prenijeti i na naše suradnike. Čvrsto vjerujem da će se u predmetima organiziranog kriminala i korupcije osnivanje specijaliziranih, međusobno funkcionalno povezanih dijelova policije, ali i državnog odvjetništva i sudova povoljno odraziti na međusobnu suradnju.

Promijenili smo glavne postupovne zakone

MUP: Kojim zakonskim promjenama namjeravate ubrzati sudske procese, brže donošenje presuda?

I. Š.: Što se zakonskih promjena tiče promijenili smo glavne postupovne zakone Zakon o parničnom postupku i Zakon o kaznenom postupku, a mijenjaju se i Zakon o upravnom postupku i Zakon o upravnom sporu. Ključna je namjera omogućiti jednak stupanj zaštite prava, ali i ubrzati postupanje.

MUP: Zašto je po našim zakonima moguće da se za slučaj posjedovanja 20 grama haša može dobiti i do tri godine zatvorske kazne. Hoće li i tu biti promjena?

Policija se, kada je god to moguće, treba uzdržavati od uporabe sile, ali primjenu sile u odnosu na policiju treba oštro kažnjavati.

MUP info

Ministri Karamarko i Schäuble potpisali sporazum o suradnji

Ministri unutarnjih poslova RH i SR Njemačke Tomislav Karamarko i dr. Wolfgang Schäuble u Berlinu su 10. ožujka potpisali međudržavni Sporazum o zajedničkoj suradnji u borbi protiv organiziranog i teškog kriminaliteta. Sporazum omogućuje njemačkoj i hrvatskoj policiji još tješnju međusobnu suradnju u suzbijanju teškog i organiziranog kriminaliteta, a potpisani je nakon samo jednog kruga pregovora što najbolje svjedoči o međusobnom povjerenju i dobroj dosadašnjoj suradnji prijateljskih policija. Sporazumom će omogućiti zajedničko provođenje prethodno usuglašenih operativnih mjera i akcija poput istrage zločina ili policijskog progona kriminalaca.

Nakon potpisivanja sporazuma ministar Karamarko se susreo s novinari u prostorima Veleposlanstva RH u Berlinu u nazočnosti veleposlanika Republike Hrvatske u SRNj dr. Mire Kovača.

Tom prilikom, osvrćući se na pitanje vanjske granice RH sa zemljama u regiji Karamarko je naglasio da je u tom smjeru povećan broj graničnih policijskih službenika te da je u tijeku nabavka potrebite opreme za te granične prijelaze, dodavši kako u sklopu novih mjera moramo povećati broj graničnih policijskih službenika na minimalno sedam i pol tisuća, dok ih je trenutačno oko pet i pol, a do prije dvije godine bilo ih je tri i pol.

Govorio je i o suradnji sa zemljama u regiji, pitanjima globalnog karaktera kriminaliteta i terorizma, mafijaškim obračunima kao i o pitanju dvojnog državljanstva za osobe iz BiH i Srbije koje su se ogrješile o zakon, a koje su utočište našle u Hrvatskoj. „Zašto bismo štitili kriminalca koji ima putovnicu Republike Hrvatske, a od drugih tražili izručenja. Opći stav je da treba u tom smjeru promijeniti Ustav“ - zaključio je Karamarko.

Novi Zakon o kaznenom postupku sadrži brojne novine. Možda je najvažnija da sud u istrazi ima bitno manju ulogu, te da istragu uz pomoć policijskih istražitelja vodi državni odvjetnik. Bit će vrlo važno precizirati nove zadaće policije i državnog odvjetništva kroz Zakon o policijskim ovlastima

I. Š.: Osnovana je radna skupina za donošenje novog Kaznenog zakona. U koncipiranju novog Kaznenog zakona uzet će se u obzir razmišljanja struke o društvenoj opasnosti pojedinih djela, ali i stavovi hrvatske javnosti. Značajne novine bit će šira mogućnost izricanja alternativnih sankcija te uvođenje probacijskog sustava. Pogotovo kad se radi o ovisnicima, u nekim će slučajevima uspješan medicinski tretman, nadzirana sloboda uz redovito testiranje na droge i društveno koristan rad moći zamjeniti izdržavanje kazne u zatvoru.

Puno očekujem od cijele policijske, tužiteljske i sudske „uskočke vertikale“...

MUP: Usko surađujete i s USKOK-om, smatrate li korisnim uspostavu djelovanja i policijskog NUSKOK-a. Hoće li i to značajnije doprinijeti suzbijanju korupcije u našem društvu, s obzirom da se prema nekim mišljenjima, sporu podižu u nas antimafijaške i antikorupcijske optužnice?

I. Š.: Puno očekujem od cijele policijske, tužiteljske i sudske „uskočke vertikale“, pa tako i od NUSKOK-a. Izbor i motivacija kadrova, specijalizacija i dodatna edukacija učinit će čitav sustav bržim i učinkovitim. Period od počinjenja kaznenog djela pa do osude bit će bitno kraći nego do sada.

MUP: Policijski službenici smatraju da su kazne za napad na policajce manje nego za neki banalni prometni prekršaj, prebrza vožnja. Vaš komentar?

MUP info

Lubkivskij o liberalizaciji viznog režima

Ministar Tomislav Karamarko sa suradnicima primio je, 12. ožujka, u službeni posjet delegaciju veleposlanstva Ukrajine u Zagrebu na čelu s veleposlanikom Markijanom Lubkivskijem.

Tom prilikom Lubkivskij je predložio liberalizaciju viznog režima za građane Ukrajine, a prijedlog je potkrijepio velikim brojem građana Ukrajine koji tijekom ljetnih mjeseci kao turisti borave u Hrvatskoj. Veleposlanik je rekao kako podaci hrvatskog veleposlanstva u Kijevu govore o 26.000 i više izdanih viza prošle godine.

Ministar Karamarko tom je prilikom rekao da će kao član Vlade RH podržati prijedlog za skraćivanje procedure za izдавanje viza za građane koji iz Hrvatske putuju u Ukrajinu i obratno.

Žarko Katić, ravnatelj Uprave za upravno-inspečijske poslove istaknuo je kako ukrajinski državljanini čine 25 posto osoba koje su u protekle dvije godine zatražile vizu. Od 27.556 zahtjeva njih 24.331 je riješeno žurno dok je 3.215 dostavljeno na suglasnost MUP-u RH.

S obzirom na velik broj ukrajinskih državljanina koji za vrijeme turističke sezone borave u Hrvatskoj, Dubravko Novak, tajnik kabineta ministra, ponudio je inicijativu da ukrajinski policajci tijekom ljetnih mjeseci borave u Hrvatskoj kao ispomoć hrvatskim kolegama u suradnji s ukrajinskim građanima. Podržavajući tu inicijativu, Lubkivskij je ujedno uputio poziv hrvatskoj policiji da sa svojim policajcima sudjeluje na Svjetskom nogometnom prvenstvu, koje će se 2012. godine održati u Ukrajini.

Probacija u nekim slučajevima može zamjeniti pritvor, a u drugima zamjeniti ili bar skratiti izdržavanje zatvorske kazne. Prema iskustvima drugih država probacijski sustav smanjuje broj povratnika, dakle osoba koje ponovno čine kazneno djelo. Ukupno gledano, dobro koncipiran i proveden probacijski sustav financijski je humaniji, jeftiniji i bolje štiti društvo

I. Š.: Policija se, kada je god to moguće, treba uzdržavati od uporabe sile, ali primjenu sile u odnosu na policiju treba oštro kažnjavati.

Novi ZKP sadrži brojne novine

MUP: Mnogi se pitaju zašto je novi Zakon o kaznenom postupku donesen bez šire javne rasprave, pa on već i prije svojeg stupanja na snagu trpi mnoge kritike. Zašto je to tako? Koje su izmjene i novine novog ZKP-a u odnosu na Državno odvjetništvo i policiju?

I. Š.: Razmatranje promjena Zakona o kaznenom postupku traje već šest godina. Organizirane su i čak dvije javne rasprave. Šteta je da se u njih nije uključio i širi krug stručnjaka. Naprsto kao da nitko nije vjerovao da će se napokon ipak donijeti novi Zakon o kaznenom postupku. On je na kraju ipak donesen i sadrži brojne novine. Možda je najvažnija da sud u istrazi ima bitno manju ulogu, te da istragu uz pomoć policijskih istražitelja vodi državni odvjetnik. Bit će vrlo važno precizirati nove zadaće policije i državnog odvjetništva kroz Zakon o policijskim ovlastima.

MUP: Nitko ne može zadržati imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom. Kriminalce najviše pogađa kada im se oduzima nezakonito stečena imovina. Koje su novine i izmjene Kaznenog zakona po pitanju oduzimanja imovinske koristi stečene kaznenim djelom?

I. Š.: Prema članku 82. osobi osuđenoj za organizirani kriminal ili korupciju oduzima se cijelokupna imovina ako ne može dokazati da ju je stekla na zakonit način. Ako državni odvjetnik uspije dokazati da je osuđeni protupravno stečenu imovinu prenio na treće osobe, i ta će se imovina oduzeti. Ovo drastično rješenje bit će vrlo učinkovito ne samo u pogledu kažnjavanja, nego i prevencije.

MUP info

Njemački veleposlanik posjetio MUP

Ministar unutarnjih poslova Tomislav Karamarko 12. ožujka primio je u službeni posjet Bernda Fischerom, veleposlanika SR Njemačke u RH sa suradnicima. Tom je prilikom Karamarko podsjetio kako je RH krenula u čitav niz reformi i u MUP-u i u Ministarstvu pravosuđa nakon nemilih ubojstava prošle godine. „Činimo sve da naša borba protiv organiziranog kriminaliteta operativno i pravno bude dobro praćena. Pokrenuli smo niz promjena zakona, a u MUP-u također poduzeli čitav niz ustrojstvenih promjena. Formiran je i PNUSKOK, poseban odjel koji je popunjjen našim najboljim ljudima, opremom. U njegovoj organizaciji usko smo suradivali i surađujemo s našim bavarskim kolegama, a ta je suradnja garancija da je naša borba protiv organiziranog kriminaliteta kvalitetna, da ćemo biti povjerljiv i siguran partner zemljama u regiji i EU“, kazao je Karamarko istaknuvši kako RH spada u zemlje koje imaju najnižu stopu kriminaliteta u Europi.

Veleposlanik Fischer podržao je sva hrvatska nastojanja i reforme u borbi protiv teškoga i organiziranoga kriminaliteta, naglasio značaj niske stope kriminaliteta u nas za daljnji razvoj hrvatskoga turizma i gospodarstva u cjelini. Ocjijenio je uspješnima brojne twinning projekte provedene u Hrvatskoj na njezinu putu u EU, a posebice one u kojima su RH, MUP-u twinning partnerima bili Nijemci.

Praćenje rada policije radi zaštite migranata

U Ravnateljstvu policije prezentiran je 13. veljače projekt: Praćenje postupanja policijskih službenika Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske u području nezakonitih migracija i azila. Projekt su zajednički odlučili postaviti i provesti MUP RH i Hrvatski pravni centar s ciljem promicanja i daljnog jačanja standarda

MUP: Trenutno i Ustavni sud potresa afera izbora sudaca. Izjavili ste sami kako su naši kriteriji imenovanja sudaca i njihova napredovanja netransparentni i nedovoljno objektivni? Kako ćete promijeniti takvo stanje?

I. Š.: Vlada je već usvojila Strategiju o uvođenju objektivnih i transparentnih kriterija za izbor i napredovanje sudaca. Ona uključuje izmjenu bar četiri zakona i Ustava. To je veliki zahvat, a nastojat ćemo ga provesti što brže.

Uvođenje sustava probacije - sustava nadzirane slobode

MUP: Krenuli ste u ozbilnjiju reformu zatvorskog sustava, najavili ste i uvođenje instituta probacije koji bi trebao rasteretiti zatvorski sustav. Što to podrazumijeva?

I. Š.: Sustav probacije znači da se dio osoba koje bi inače bile u zatvoru ostavi na slobodi, ali uz pojačani nadzor. Ako se osobe u režimu probacije ne ponašaju u skladu s zahtjevima, upućuje ih se na izdržavanje kazne. Probacija u nekim slučajevima može zamijeniti pritvor, a u drugima zamijeniti ili bar skratiti izdržavanje zatvorske kazne. Prema iskustvima drugih država probacijski sustav smanjuje broj povratnika, dakle osoba koje ponovno čine kazneno djelo. Ukupno gledano, dobro koncipiran i provedeni probacijski sustav financijski je humaniji, jeftiniji i bolje štiti društvo.

MUP: Dragovoljac ste u ZNG-e 1991., od 2001.- 2008. bili ste zastupnik RH pri Međunarodnom судu pravde u Haagu, vrhunski ste stručnjak za međunarodno pravo, vanjsku politiku. Ovih dana glavni tužitelj Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju Serge Brammertz ponovo je boravio u Hrvatskoj, kod potpredsjednice Vlade Jadranke Kosor zbog topničkih dnevnika, jer se bez njih, navodno, ne može dokazati krivnja generala Gotovine, Markača i ostalih pred haaškim tribunalom. Po medijima se pisalo kako je MUP nadležan za te „famozne topničke dnevниke“? Je li to doista tako? Kako je haaški sud uopće i mogao napisati i podići optužnicu za prekomjerno granatiranje, ako nije imao glavne dokaze za to?

I. Š.: Pod imenom topničkih dnevnika krije se niz dokumenata vezanih uz uporabu artiljerije tijekom oslobođanja Knina. Tužitelj Brammertz dobio je relevantne dokumente Ministarstva unutarnjih poslova te dio dokumenata Ministarstva obrane. Za dokumente koje nije dobio Brammertz traži potvrdu da su oni bili sačinjeni te objašnjenje zašto mu ih hrvatske vlasti nisu dostavile. Ne bih se upuštao u ocjenu što su glavni dokazi za podignutu optužnicu te ima li ih tužiteljstvo ili nema. Konačnu odluku donijet će sudsko vijeće.

Pravo bez pravde je besmisleno

MUP: Stručno ste se usavršavali zahvaljujući Fulbrightovoj stipendiji na prestižnom američkom sveučilištu Yale. Sveučilišni ste profesor, diplomat i pedagog. Koju poruku prenosite Vašim studentima, kojih bi se životnih i stručnih odrednica u životu trebali držati Vaši budući pravnici, ali i sadašnji odvjetnici, sudci?

I. Š.: Nitko ne smije biti iznad zakona i svi su ih se dužni pridržavati. U primjeni zakona treba se držati ne samo njihovog slova, već i duha. Pravo bez pravde je besmisleno.

MUP: Uspijevate li pored brojnih dužnosničkih, stručnih i obiteljskih obveza pronaći slobodno vrijeme? Imate li neki poseban hobi, tko su Vaši omiljeni pisci, filmovi ili je u pitanju nešto sasvim drugo?

I. Š.: Volim sve vrste športova, ali se njima sve manje bavim. Čitanje mi je također strast, ali je ista stvar kao sa športom. Bit će vremena za sve to, kada prestanem biti ministar.

Gospodine ministre, hvala Vam na razgovoru. ●

Razgovarali: Biserka LUKAN, Boris SADILEK
Snimila Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR

MUP info

zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda te otvorenosti u radu policije.

Time bi nevladini sektor trebao stići uvid u sustavnost, dosljednost i metodičnost u zaštiti ljudskih prava tijekom postupanja policijskih, ali i drugih službenika u provođenju propisa iz područja nadzora državne granice, migracija i zaštite ljudskih prava, prema nezakonitim migrantima i potencijalnim tražiteljima azila.

Nabava novih vozila

MUP će u 2009. godini obnoviti vozni park s 801 novim vozilom, sukladno potrebama pojedinih ustrojstvenih jedinica i propisanoj zakonskoj proceduri, odnosno Zakonu o javnoj nabavi, finansijskim sredstvima iz proračuna Ministarstva. Planiranje nabave vozila provodi se na temelju redovnog rashoda vozila te povrata vozila nabavljenih putem operativnog najma - leasinga. Radi se o kontinuiranom procesu nabave i rashoda vozila. Nabava 801 vozila neophodna je jer u 2008. godini nije provedena planirana nabava novih, a u istoj je godini rashodovano 1175 vozila. Vrijednost nabave novih vozila procjenjuje se na oko 165 milijuna kuna, raspoređenih na ovu i sljedećih sedam proračunskih godina.

Od ukupnog broja novih vozila, nabavite će se 601 osobno, 84 terenska, 115 vozila iz gospodarskog programa te jedno teretno vozilo. Tako će 375 vozila biti s policijskim oznakama, njih 28 s djelomičnim oznakama, dok će 398 biti bez obilježja.

Inače, u razdoblju od 2002. godine do danas na leasing je nabavljeno 2809 vozila. Za vozila nabavljena u 2002. i 2003. godini istekao je petogodišnji najam, dok su vozila u 2006. godini nabavljana s najmom na tri, pet i sedam godina pa tako od 633 osobnih vozila, nabavljenih na rok od tri godine, leasing ove godine istjeće za njih 483. Godine 2007. nabavljeno je 950 vozila na rok od tri, pet i sedam godina, a na rok od pet godina u 2008. nabavljeno je 26 vozila.

MUP trenutačno koristi više od tisuću osobnih vozila starijih od 10 godina. Osnovna prednost novih vozila koja će biti nabavljena putem leasinga je to što će se troškovi održavanja i servisiranja bitno smanjiti. Da je tome tako, govori i prošlogodišnji podatak kada je MUP na taj način uštedio oko 20 milijuna kuna. ☺

Pripremila Marija ŽUŽUL
Snimili: Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR,
Ivana LAJTNER
Opširnije na www.mup.hr

Strategija odnosa s javnošću

Osnovni cilj strategije je stvaranje modela djelovanja u odnosima s javnošću koji će omogućiti znatno unaprjeđenje suradnje s medijima i stvaranje partnerskih odnosa medija i policije te prezentirati policiju i njezin rad onakvim kakav jest: demistificirati je i učiniti bliskom, pristupačnom medijima i građanima (struktorna promjena).

Osim zakonitosti rada policije, javnost rada jedno je od najznačajnijih načela te je iz tog razloga, kako bi se zadovoljilo spomenuto načelo, za policiju i Ministarstvo u cijelini od posebne važnosti imati *strategiju odnosa s javnošću*. U tom smislu strategija će pružiti okvir i smjernice za rad u području odnosa s javnošću na razini cijelog Ministarstva. Upravo za postizanje jasnog okvira u području odnosa s javnošću donesena je jasna *vizija, misija te ciljevi strategije*.

Vizija strategije je dinamično partnerstvo policije i medija kroz koje se stvaraju preduvjjeti za kvalitetnu suradnju policije i građana na sprečavanju i otkrivanju kažnjivih djela i ostalih događaja koji ugrožavaju sigurnost.

Misija strategije je točno i pravodobno informiranje javnosti o stanju sigurnosti, kriminalitetu i djelovanju policije.

Osnovni cilj strategije je stvaranje modela djelovanja u odnosima s javnošću koji će omogućiti znatno unaprjeđenje suradnje s medijima i stvaranje partnerskih odnosa medija i policije te prezentirati policiju i njezin rad onakvim kakav jest: demistificirati je i učiniti bliskom, pristupačnom medijima i građanima (struktorna promjena).

Pojedinačni ciljevi strategije su izgradnja proaktivnog modela djelovanja u odnosima s javnošću na lokalnoj i državnoj razini, uz fleksibilni hijerarhijski nadzor (koordinaciju), unaprjeđenje interne informiranosti policijskih službenika i uposlenika MUP-a o svim bitnim pitanjima iz života i rada policije te bolje iskorištanje potencijala kojeg imaju mediji u odašiljanju poruka u javnost i upoznavanje javnosti o mjerama i aktivnostima koje provodimo. Jedan od ciljeva je i zaštita policije i pojedinih policijskih službenika ili rukovoditelja od neargumentiranih napada u javnosti u vezi s ostvarivanjem svakodnevnih poslova policije, posebno kad se radi o zlonamjernim i tendencioznim napadima.

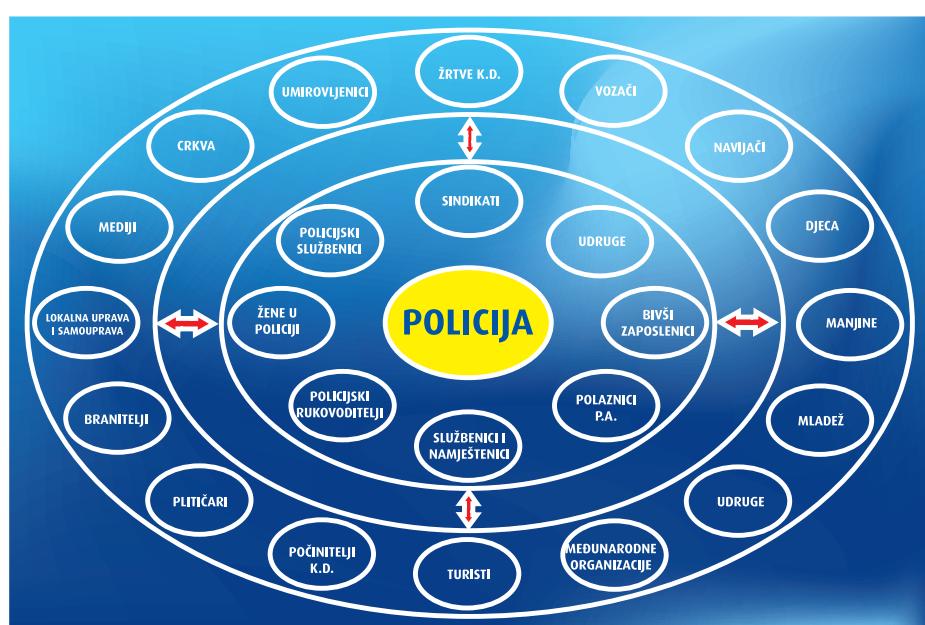
**Valbandon
- sa predstavljanja strategije proširenom kolegiju Ravnateljstva policije**

Pojedinačni ciljevi strategije su izgradnja proaktivnog modela djelovanja u odnosima s javnošću na lokalnoj i državnoj razini, uz fleksibilni hijerarhijski nadzor (koordinaciju), unaprjeđenje interne informiranosti policijskih službenika i uposlenika MUP-a o svim bitnim pitanjima iz života i rada policije te bolje iskorištavanje potencijala kojeg imaju mediji u odašiljanju poruka u javnost i upoznavanje javnosti o mjerama i aktivnostima koje provodimo.

Tradicionalno se komunikacija policije zasnivala na jednostrukoj komunikaciji, koja je podrazumijevala iznošenja „našeg“ stava ili pogleda na „stvari“, međutim ova strategija podrazumijeva odnose s javnošću kao funkciju upravljanja koja *procjenjuje* javne stavove, *identificira strategije* i postupke pojedinca u policiji ili policije kao institucije s obzirom na javni interes te planira i provodi program za sticanje javnog razumijevanja i prihvatanja.

Za svaku organizaciju, pa tako i za policiju, od ključne je važnosti da li prepoznaće ciljane javnosti s kojima treba komunicirati, kako one interne, tako i eksterne. Naime, pogrešno je ukoliko se komunikacija policije svede samo na komunikaciju s medijima, koji jesu značajna, ali ne isključivo zainteresirana javnost za komunikaciju s policijom. Tko su policijski ciljane javnosti najbolje se vidi iz ovog prikaza:

Za uspjeh policije te prihvatanje njezinog rada od velike je važnosti izgradnja identiteta policije, imidža policije i ugleđa policije te shvaćanje kako su oni medusobno neraskidivo povezani.

Identitet policije (engl. *Corporate Identity*) obuhvaća sve što policija radi i sve ono što predstavlja, način na koji djeluje te komunicira i prema van i prema unutra.

Identitet se sastoji od: cjelevite slike policije (grafička slika, komunikacija), cjelevitog postupanja prema van i prema unutrašnjem identitetu (zgrade, uniforme, vozni park). Identitet je temelj na kojem organizacija gradi svoju sliku i ugled.

Imidž policije (engl. *Corporate Image*) je ono što javnosti misle o policiji, zajednički dojam ili slika koju javnosti stvaraju o policiji. Imidž je preslika identiteta u javnosti, a stvaraju ga komunikacijske aktivnosti policije.

Imidž je nestalan jer se temelji na percepцији pojedinca, predrasudama, stereotipima, stajalištima i drugim psihološkim faktorima. Na oblikovanje imidža policije mogu utjecati i imidž države, imidž struke, ali i imidž pojedinaca unutar policije.

Ugled policije je dobar glas, reputacija. O ugledu govorimo kada je imidž policije u skladu s vrijednostima pojedinaca ili javnosti o najprimjerenoj ulozi policije. U oblikovanju ugleda moraju sudjelovati svi zaposlenici.

Odnosi između identiteta, imidža i ugleda prikazani su na sljedećoj shemi:

Za stvaranje ugleda od presudne je važnosti koordinirana komunikacija. Ona se gradi dugo, a gubi vrlo brzo.

Jedna od rijetkih dopuštenih generalizacija u odnosima s javnošću jest ona da javna reputacija policije velikim dijelom ovisi o ponašanju njezinog rukovodstva. Kako vodeći ljudi policije nešto izjave ili naprave, tako odnosi s javnošću to interpretiraju ili posreduju. Stoga su odnosi s javnošću po prirodi i nuždi neraskidivo vezani s poslovnim vodstvom, savjetujući ga i pružajući mu komunikacijsku potporu. Tome u prilog ide i tvrdnja da djelatnici za odnose s javnošću trebaju sve više obnašati dužnosti u dominantnoj koaliciji, to jest sudjelovati u utvrđivanju politike i donošenju odluka.

Medijski nastup

Posebno se nameće pitanje zašto je medijski nastup važan. Opće je poznato da mediji imaju izrazito snažan utjecaj na društvo i ujedno predstavljaju najveći izazov. Tome u prilog govori istraživanje koje je provedeno u Velikoj Britaniji (*British Crime Survey*, 1997.), a pokazalo je da 75 posto ispitanika smatra da je kriminalitet u porastu, iako su aktualni podaci ukazivali na pad broja kaznenih djela od 8 posto. Isto tako, većina ispitanika procijenila je da nasilni delikti čine otrpljike 1/3 svih

Krizni odnos s javnošću posebno je područje odnosa s javnošću koje obuhvaća predviđanje potencijalnih kriznih događaja, pripremu za njih, rješavanje kriza i komunikaciju s oštećenima i drugim ključnim javnostima te nakon analize i krizno ocjenjivanje.

kaznenih djela, iako je točan podatak iznosio svega 6 posto nasilnih kaznenih djela u ukupnom broju registriranih delikata. Iz rezultata ovog istraživanja vidljivo je kako se pod utjecajem medija stvara, vrlo često i pogrešan dojam o sigurnosti.

Konkretnе upute za rad glasnogovornicima, rukovoditeljima, ali i djelatnicima u policiji u odnosu prema medijima predstavljaju smjernice Ministarstva unutarnjih poslova:

- Sukladno obvezama policije koje proizlaze iz članka 8. Zakona o policiji i članka 6. Zakona o medijima, svaka policijska uprava mora osigurati stalnu dostupnost temeljnih informacija o događajima od interesa za građane i mjerama koje se tim povodom poduzimaju. Ovisno o kategoriji, svaka policijska uprava održava redovite i izvanredne konferencije za novinare, izdaje priopćenja, odgovara na upite u primjerenom roku. Načelnik policijske uprave, glasnogovornik i ostali rukovoditelji gostuju u radijskim i TV emisijama, radi što boljeg informiranja javnosti.
 - Policijski službenik koji osigurava mjesto događaja dužan je građanima i predstavnicima medija priopćiti samo osnovnu informaciju, a glasnogovornik, u dogovoru s načelnikom (odjela, sektora, uprave) dužan je o događaju dati temeljnu informaciju u što kraćem roku.
 - U primjerenom roku, glasnogovornik će nakon očevida dati opširniju informaciju o događaju, pazeci da ne ugrozi daljnji tijek obrade. Opširnije informacije može priopćiti i voditelj ekipe za očevid ili ovlaštena osoba ako tako odluči načelnik policijske uprave. Izvan radnog vremena temeljnu informaciju na upit novinara može potvrditi i voditelj OKC-a.
 - Novinari se o događajima od interesa za javnost obavještavaju i SMS porukama.
 - Ukoliko u događaju o kojem se izvještava ima poginulih, njihov će se identitet i starost priopćiti nakon što se o tome izvijeste obitelji poginulih.
 - Ako se radi o događaju u kojemu ima lakše i teže ozlijedenih, priopćit će se njihovi inicijali (godina rođenja te šire područje na kojemu stanuju), osim kada je riječ o kaznenim djelima na štetu maloljetnika (mogu se priopćiti samo godine i spol).
 - Informacije o materijalnoj šteti daju se ovisno o događaju i interesu obrade.
 - Na direktni upit novinara može se izvijestiti o samoubojstvu i silovanju, pri čemu se treba voditi računa o zaštiti digniteta osobe i obitelji.
 - Podaci o dovršenoj kriminalističkoj obradi priopćit će se na primjeren način (bez obzira je li osumnjičeni priveden ili ne).
 - Kod složenijih kriminalističkih obrada (obrada u gospodarskom, organiziranom i dr. kriminalitetu), policijske će uprave prije davanja priopćenja konzultirati Upravu kriminalističke policije i glasnogovornika Ravnateljstva policije.
 - U značajnijim kriminalističkim obradama, odnosno obradama koje se provode u koordinaciji s Državnim odvjetništvom, informiranje javnosti dogovorit će se s mjerodavnim državnim odvjetnikom, a za kaznena djela iz kataloga USKOK-a policija neće davati informacije bez prethodne koordinacije s USKOK-om.
 - Kada se obrada provodi u suradnji s drugim tijelima (Carina, Porezna uprava itd.), može se dogovoriti zajedničko izvještivanje kada je to bitno za informiranje javnosti, mogu se dati i šira objašnjenja.
 - Prilikom davanja informacija o pomorskim nesrećama i ozbiljnim nezgodbama zrakoplova obavljaju se konzultacije s glasnogovornikom Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, s obzirom da je za postupanje u navedenim događajima nadležno navedeno Ministarstvo, odnosno Lučka kapetanija i Odjel za istraživanje ugrožavanja sigurnosti zrakoplova, nesreća i ozbiljnih nezgoda zrakoplova.
 - U svim istupima u javnosti potrebno je voditi računa o potpunoj zaštiti podataka o djeci i maloljetnicima koji su žrtve kaznenih djela, kao i o zaštiti podataka o punoljetnim žrtvama, ukoliko bi time bio narušen njihov osjećaj sigurnosti, ugled u sredini u kojoj žive ili bi se proizveo efekt sekundarne viktimizacije. Posebno je važno u radu policije zaštiti privatnost djece u medijima, izbjegavati senzacionalizam, štititi identitet djeteta te izvještavati o fenomenu, ne o osobi. Potrebno je senzibilizirati javnost za posljedice koje mogu nastati kod djece zbog kršenja njihove privatnosti u medijima.
 - Prilikom priopćavanja podataka o završenoj kriminalističkoj obradi, mogu se dati podaci o pravnoj kvalifikaciji i načinu činjenja kaznenog djela (opis), vremenu i mjestu činjenja kaznenog djela i posljedicama te podatak jesu li osumnjičenici uhićeni i privredni uz kaznenu prijavu, odnosno jesu li u bijegu.
 - Kako bi se osigurala primjena odredbi članka 204. stavak 6. Zakona o kaznenom postupku o osobi protiv koje je podnijeta kaznena prijava, priopćit će se samo oni podaci na temelju kojih se ne može otkriti njegov identitet.
 - Odredba iz članka 19. Zakona o policiji prema kojoj je policijski službenik, u primjeni policijskih ovlasti dužan postupati čovječno i poštivati dostojanstvo, ugled i čast svake osobe te druga temeljna prava i slobode čovjeka, mora se primjenjivati i prilikom izvještavanja javnosti o pojedinim događajima i njegovim sudionicima.
- U tom smislu, potrebno je osigurati, kada god to mogućnosti dozvoljavaju, da se primjena policijskih ovlasti (uhićenja osoba, privođenje osoba u prostorije policije ili pred nadležne sudove, pretrage i dr.) obavi bez prisustva medija ili na način da mediji snimanjem ili fotografiranjem ne otkrivaju identitet osobe prema kojoj policija primjenjuje policijske ovlasti. Nапомијемо, како се ова смјерница не односи на забрану рада новinarima na prostoru na kojem policija postupa već na obvezu да се policijske aktivnosti организирају на начин да se

javnosti odnosno novinarima ne izlaže identitet osobe kremo kojoj policija postupa.

Komunikacijski alati

S obzirom na razvoj novih tehnologija i na činjenicu da je vijest uvijek aktualna bez obzira kada se neki događaj zbio, potrebno je razvijati široku lepezu komunikacijskih alata između policije i njezinih ciljanih javnosti, odnosno medija.

Komunikacijski alati ne olakšavaju samo rad novinarima čineći protok informacija bržim, već uvelike pomažu u radu policijskim glasnogovornicima, koji pomoću njih brže i jednostavnije mogu proslijediti informaciju koji žele.

Uz *policjske rukovoditelje* glavne osobe za kreiranje odnosa s javnošću su *glasnogovornici*. Funkcija glasnogovornika u policiji nije samo odgovaranje na novinarske upite, već i *diktiranje tema od interesa za javnost i promocija policijskih aktivnosti*.

Njihov posao iznimno je zahtjevan, a za uspjeh u radu niz je preduvjeta:

PREDUVJETI USPJEHA

Vještine

- ▣ Učinkovito pisanje
- ▣ Uvjerljiv govor

Znanje

- ▣ Produbljeno znanje o raznim medijima
- ▣ Razumijevanje procesa upravljanja
- ▣ Pronicljivost u poslovima

Sposobnosti

- ▣ Rješavanje problema
- ▣ Donošenje odluka
- ▣ Vješto ophođenje s ljudima, izgradnja povjerenja
- ▣ Prihvatanje odgovornosti

Kvalitete

- ▣ Stabilnost i zdrav razum
- ▣ Entuzijazam i ambicioznost
- ▣ Široko polje interesa i intelektualna značajka
- ▣ Pažljivo slušanje
- ▣ Otpornost na frustracije
- ▣ Stil

Uz dopuštenje Joa Proctora i tiskano s dozvolom Public Relations Journala

Krizni odnos s javnošću

Krizni odnos s javnošću (engl. *Crisis Public Relations*) posebno je područje odnosa s javnošću koje obuhvaća predviđanje potencijalnih križnih događaja, pripremu za njih, rješavanje kriza i komunikaciju s oštećenima i drugim ključnim javnostima te nakon analize i križno ocjenjivanje. Glavne osobe križnog komunikacijskog tima su voditelj, koji koordinira i vodi rad tima

te glasnogovornik, koji za vrijeme krize brine o jedinstvu komuniciranja policije s javnostima. Kriza je neplanirana i neželjena okolnost u kojoj dolazi do poremećaja u normalnom funkcioniranju policije, a njoj je svojstvena i nesigurnost jer je ishod neizvjestan i postoji vremenski pritisak, što znači da rukovoditelji u križnim situacijama moraju posebno brzo odlučivati.

Krizi bliski pojmovi su: *incident* (početni stupanj krize) te *katastrofa* (kriza velikih razmjera). Većina kriza nastaje zato što policija ne posvećuje dovoljno pozornosti događajima

i ona je dvostruki izazov za policiju tj. okolnost u kojoj se više ne može normalno djelovati te može predstavljati neočekivano loš publicitet.

Najprije treba znati kako izbjegći krizu, a zatim, ako već nastupi, kako je iskoristiti u svoju korist.

KRIZA=OPASNOST+PRILIKA

Krizne su situacije često nepredvidive, pa je uvijek potrebno imati unaprijed pripremljen plan. Ne postoji jedinstveni recept za rješavanje kriza jer su njihovi uzroci različiti. U tom smislu važno je već u početku (5 do 10 minuta) definirati kako ćemo komunicirati prvi 60 minuta, kako u prvi 12 sati, kako u prva 24 sata. Također je potrebno definirati alate pomoću kojih ćemo komunicirati u javnosti.

Krise u policiji mogu biti: *krize fizičke naravi* (potresi, poplave i druge prirodne katastrofe, zagađenje okoliša), *krize javnog mišenja* (bojkoti, suočavanja, protesti, teroristički i drugi napadi, učjenje), *krize zbog pogrešaka u upravljanju* (obmanjivanje javnosti, prikrivanje informacija, nesposobnost uprave), *krize političke okoline* (politički pritisci, nestabilnost vlade i nepovjerenje u vodeće lude Ministarstva i policije), *iznenadne kri-*

Najvažnija stvar kod događaja od posebnog interesa javnosti jest proaktivnost. To znači da uvijek moramo prvi davati informaciju. Time ne ostavljamo prostor za govorkanja i špekulacije i kontrola je u našim rukama (praksa pokazuje da je novinarima u početku krize dovoljna informacija koja odgovara na pitanja: što, gdje, kada i tko).

Valbandon

ze (iznenadne nesreće i smrtni slučajevi, impulzivni procesi), prikrivenе krize (unutarnji nadzori, bojkot među djelatnicima), neobične krize (nevjerljive, teško objašnjive krize npr. slučajno ranjavanje građana od strane policije), *percepcione krize* ("male", nevažne krize, koje postaju velike zbog načina na koji mediji izvještavaju o njima npr. Facebook).

Najvažnija stvar kod događaja od posebnog interesa javnosti jest proaktivnost. To znači da uvijek moramo prvi davati informaciju. Time ne ostavljamo prostor za govorkanja i špekulacije i kontrola je u našim rukama (praksa pokazuje da je novinarima u početku krize dovoljna informacija koja odgovara na pitanja: što, gdje, kada i tko).

Na početku je uvijek potrebno dati pripremljenu izjavu i ne odgovarati na pitanja koja se bave pojedinostima. Novinare treba uputiti u pravila igre, naglasiti im kad će dobiti više informacija i tko će im dati informaciju.

Kao što smo već spomenuli, potrebno je definirati *alate za komunikaciju*. U tom smislu najvažniji su: *priopćenje za javnost* - i to u početku krize možda čak i nekoliko konferencija za novinare dnevno, krizna telefonska info linija i dr.

Također je potrebno imenovati službenika/glasnogovornika koji će u koordinaciji s ovlaštenim rukovoditeljem sredstvima javnog priopćavanja u pravilnim vremenskim razmacima prenositi informacije.

Sredstvima javnog priopćavanja potrebno je osigurati prostor za djelovanje. Taj prostor treba definirati osoba koja rukovodi postupanjem u događajima od posebnog interesa javnosti, vodeći računa da zadovoljava potrebe novinara i da, prije svega, ne ometa normalno obavljanje planiranih zadataća.

Krunoslav BOROVEC

Što znači biti hrvatski policajac u današnje vrijeme je složen pojam i za naše domaće prilike, no kad taj oblik poprimi međunarodni karakter taj pojam odlazi na još jednu višu razinu. U globalnom smislu to znači biti dio projekta sigurnosti u svjetskim razmjerima, a tada je to i oblik dokazivanja i prezentacije Hrvatske u najboljem svjetlu, kao i stjecanje iskustava koje može biti od koristi u samom sustavu sigurnosti Republike Hrvatske.

Sukladno obvezama prema ugovorima Republike Hrvatske sklopljenim s međunarodnim institucijama, hrvatska policija preuzeila je časnu dužnost slanja svojih djelatnika u mirovne misije, bilo pri UN-u ili euroatlantskim integracijama.

Donijeti odluku o odlasku u mirovnu misiju, u nepoznat dio svijeta gdje će možda i život biti ugrožen nije laka odluka. Nešto je to s čim svaki kandidat kao jedinka treba razlučiti je li spreman na taj potez ili ne. Je li spreman preuzeti toliki rizik. Svakako da mnogo faktora utječe na odluku. Jedan od tih važnih faktora je i motiv odlaska. Motiv za odlazak u misiju zna biti različit od kandidata do kandidata, ali i sličan,. Motivi su razni: želja da se upozna svijet ili da se upoznaju ljudi. S profesionalnog stajališta: da se upozna rad drugih policija svijeta, da se upoznaju kolege iz drugih zemalja, da se stječu nova iskustva i da se uči. Jedan od motiva također može biti da se samom sebi neke stvari dokažu, kao u svim izazovima, da se ocijeni dokle možeš ići. Koje su psihičke i fizičke granice. Taj motiv je dobar jer se lakše suočavate s problemima u misiji.

No, na samu odluku mogu utjecati i drugi faktori, pogotovo kad je riječ o kandidatima koji su oženjeni i koji imaju obitelj. Najbitnije je tada da se obitelj slaže s tom odlukom. Znamo da je nekad u našoj zemlji bio rat i da je UN bio prisutan te većina ljudi ima predodžbu da se na takvim poslovima može doći i u neposrednu životnu opasnost. Podrška obitelji je važna stvar za stabilnost osobe te, ukoliko se ima problema pri odlučivanju i podršci obitelji, kasnije može doći do problema koji mogu se odraziti na privatni život. Naravno da će na odlazak u misiju obitelj gledati s određenom dozom skepsa, ali recimo, priključnjem podataka o misiji, zemlji u koju se odlazi, poslu koji će se obavljati u misiji te prezentiranjem toga, može se postići pozitivan efekat. Jednostavno: kako bi se donijela odluka najbolje je "pripremiti" teren kod obitelji prije konačnog rezultata.

Ipak, najbitnije je da pojedinac sam doneše čvrstu odluku jer kasnije za sve postupke sam odgovara.

Stroga selekcija kandidata

Djelatnici policije zatim se odabiru sukladno pravilniku. Kandidati prolaze strogu selekciju, razne testove kao i strogi liječnički pregled. Oni koji budu izabrani prolaze detaljne pripreme i ostale potrebite radnje da budu što spremniji na buduće zaposlenje u međunarodnim institucijama. Jedan od važnijih segmenata je znanje engleskog jezika, koje je potrebno zbog integracije pojedinca na međunarodnom nivou. Dobro

hrvatski policajac u mirovnoj misiji

poznavanje jezika pokazatelj je jedne više razine spremnosti. Kad je policajac u misiji, te u interakciji s ostalim kolegama, pokaže da je u bilo kojoj situaciji i o bilo kojoj profesionalnoj temi spremjan razgovarati bez poteškoća, otvaraju se vrata prema lakšoj komunikaciji i lakšoj socijalizaciji policajca. Naravno da se time kao i svim ostalim karakteristikama pokazuje kvaliteta hrvatskog policajca.

No, same te pripreme, koje su sveobuhvatne i za svaku pohvalu odrađene od strane MUP-a, ipak ne mogu utjecati na osobnost i pojedinačnu spremu pojedinog kandidata. Kod svakog policajca bitan je njegov karakter osim njegove profesionalnosti. Naime, karakter nije nešto što se odjednom dobije, već ga svaka osoba sama gradi. Zbog toga je bitno kako policijsko tako i osobno životno iskustvo policajca koji ide u misiju. Izazov i ambicija kod mladih ljudi uvek postoje, što je naravno dobro, no iskustvo je jedna odlika koja može biti presudna. Hrvatski policajci su po prosjeku godina života po misijama jedni od najmlađih ali nisu „mladi“ po godinama policijskog iskustva. Izkustvo jeiza njih: profesionalno i osobno. Neki imaju iskustva kao sudionici Domovinskog rata što u datim opasnim situacijama na terenu može biti od velikog značaja. Znati se nositi s opasnošću po vlastiti život i živote svojih kolega, ostati hladne glave i znati se ponašati profesionalno u takvim situacijama i sve to donijeti svojim iskustvom, prije ili kasnije će biti prepoznato u misiji od strane ostalih kolega. I s tim se stječe autoritet i poštovanje okoline, kako od internacionalnih kolega tako i od lokalnog stanovništva.

Kako se nositi sa stresom?

Sama prisutnost u drukčijem okruženju od onog na koje smo navikli može kod osoba dovesti do stresne situacije, a kamoli kad je takva nova okolina popraćena doticajem s nasiljem i životnom opasnošću.

Stres je normalna pojava u životu običnog čovjeka pri normalnim uvjetima, a život u misijama može biti dodatno opterećenje. Kako se nositi s tim također ovisi o spremnosti policajca i njegovoj osobnosti. Netko se, na primjer, rekreativno bavi sportom da bi se othrvao stresu, a netko na drukčije načine. Treba istaknuti da je karakter osobe, ali isto tako i životno iskustvo policajaca važno kako bi se othrvao stresu.

Policajcima koji su oženjeni i imaju djecu s kojima imaju redovitu komunikaciju (telefonski ili internetom) na takav način mogu tražiti izlaz iz stresa no s druge strane opet dodatno opterećenje ako se okupira misleći da li je s obitelji sve u redu. Sve u svemu podrška u obitelji od samog

odlaska policajca u misiju i tijekom boravka u misiji je jedan od važnih stavki. Neke osobe teško podnesu razdvojenost od obitelji ili okoline iz koje su došli, stoga je najbolji „lijek“ redovita komunikacija.

Pokazati i ljudskost nije slabost pogotovo kad se nalazite u misiji u zemlji izvan nekih normalnih mogućnosti življjenja a to se prije ili poslije pokaže u komunikaciji s lokalnim stanovništvom. U okvirima komunikacije s lokalnim stanovništvom potrebno je znati da se najveći dio komunikacije obavlja preko prevoditelja (s engleskog na lokalni jezik), što stvara dodatni problem jer kad nemate direktnu komunikaciju, već preko posrednika to stvara dojam nepovjerenja. Policajac u mirovnoj misiji prije ili kasnije dođe u situaciju gdje se mora komunicirati s domicilnim stanovništvom. U početku je normalno da će doći do jezičnih nesporazuma, ali s vremenom i upoznavanjem kulturno-sociološkog stanja lokalnog stanovništva i pokazivanja razumijevanja prema njihovim problemima te privikavanje na tu okolinu rezultiraju postupnim stjecanjem povjerenja među ljudima pa neće više ni jezična barijera biti problem.

Policajac - 'diplomat'

Dolaskom u misiju policijski službenici se susreću sa svakim situacijama. Pod time se podrazumijeva da policajac u tom trenutku nije samo policajac nego predstavnik svoje zemlje. I tu je početak onoga što nadilazi sami policijski posao. Naravno, sve počinje od posla gdje se treba pokazati kao profesionalac, besprijeckornom objektivnošću i besprijeckornim pristupom poslu. Situacije u kojim se može policajac naći su od opasnih po život, dolaskom na intervenciju, do toga da će se susresti sa stranim državnicima u zemlji u kojoj obavljaju svoje dužnosti. Taj srazmjer situacija naravno pokazuje kako se treba u datom trenutku od policajca-vojnika, koji će se možda trebati boriti na terenu, preobratiti u diplomatu koji predstavlja svoju zemlju. Još čudnije zvuči kažemo li da se sve to može dogoditi u jednom danu u svega nekoliko sati razlike. I sad treba u skladu s tim biti spremjan i ne podleći utjecajima tih situacija.

Realnost je da ste dolaskom u misiju iz jedne male zemlje kao što je Hrvatska, tek renomirane u međunarodnim integracijama, odmah u startu iza nekih „velikih“ zemalja. Ali takve situacije trebaju hrvatskog policajca motivirati da pokaže odakle dolazi i kakav je. S psihološkog stajališta to bi trebalo biti dobro jer inače snažne, karakterne, osobe u životu uvek će izazov preuzeti s nekim zadovoljstvom i spremnošću za daljnji napredak.

To tzv. „promatranje“ od strane ostalih u misijama ne odnosi se, kao što je prije navedeno, samo na posao. Gleda se doslovno sve: od početka kako ste odjeveni, jesu li vam cipele odnosno čizme čiste i onda, nadalje, po ponašanju i svakako poslu koji odradite te, naravno, kad se dođe na intervenciju ili u kritičnu situaciju.

U redovitoj komunikaciji policajac u mirovnim misijama susreće se s osobama iz raznih zemalja, religija, kultura odnosno civilizacija. Za uspostavu dobre komunikacije s njima bitna je široka osobna kultura i opće znanje policajca. Kao primjer želim nавести sljedeću situaciju: kirgistska policija ima iste uniforme kao ruska, te ukoliko niste to znali ili pravovremeno zamijetili amblem države ili policije na ramenu, možete kako Kirgistanca uvrijediti ako ga upitate: „Kako je kod vas u Rusiji?“

I to odmah znači da ste „pali“ na ispitu. Ovo je banalan primjer jedne situacije kojim se želi opisati kako možete ispasti nespremni i dovesti se u neugodnu situaciju.

Sve to vodi u jedno područje izvan redovnog ponašanja i doslovno: policajac postaje „diplomat“. Možda ovo malo zvuči neskromno s obzirom da smo navikli na to da se posao policije u našoj državi svodi na redovan policijski posao, ali kad kao policajac u inozemstvu nosite uniformu i zastavu svoje države, policajac više nije po imenu i prezimenu osoba, on se gleda kao hrvatski policajac, predstavnik svoje države.

Policajski posao svugdje u svijetu je isti, no ovakva situacija izvan granica svoje države vodi u novi svijet, novi aspekt iz kojeg se vraća kući sa sasvim novim iskustvima, kako životnim tako i policijskim.

Jedna od opasnosti koja se može sresti u misijama (poglavitno afričkim i azijskim zemljama) su zarazne prijenosne bolesti. U nekim od misija diljem svijeta više ljudi nastrada od bolesti nego od opasnih situacija. U misijama u kojima MUP sudjeluje poznate su sljedeće bolesti: malarija, denga groznačica, žuta groznačica, japanski encefalitis, hepatitisi, i dr. Naravno da se za neke bolesti obave cijepljenja tijekom priprema prije odlaska u misiju, ali za neke nema cjepiva, npr. za malariju koja je u tropskim krajevima najzastupljenija i najubožitija. Neka se cijepljenja obave i po dolasku u misiju, sukladno preporukama medicinskog osoblja misije. No, i ovdje je bitna fizička sprema pojedinca i imunitet organizma, a što se utvrđuje temeljitim liječničkim pregledom prije odlaska u misiju. Preporuka je i da se svi Zubarski problemi riješe prije odlaska u misiju jer pitanje je hoćete li imati priliku u misiji posjetiti zubara.

Vezano uz samu misiju preporučljivo je da se tijekom misije odlazi kući tijekom godišnjih odmora, posebice ako misionar ima ženu i djecu. Svi znamo koliko je obitelj važna, a pogotovo u današnjem svijetu svaki čovjek teži imati neki svoj kutak u kojem se osjeća miran, siguran i čvrst. Taj oslonac bi trebala biti obitelj. Stoga učestali odlasci doma nešto su što će pridonijeti stabilnosti osobe, ukoliko je stabilan njegova oslonac (obitelj). Naravno, povratak među svoje prijatelje, okolinu, životne navike treba pokazati da čovjek tijekom misije nije zaboravljen, da se ima gdje vratiti. Sve ove tzv. male stvari utječu da lakše se nosi s problemima.

Povratak u novi život

Povratak iz misije je novo poglavje s kojim se treba nositi. Taman se, recimo, nakon godinu dana misije naviknete na

način života u misiji i sad se opet treba naviknuti na promjenu. Premda to nije promjena već je to povratak u svoj prijašnji život, ipak su se neke stvari sigurno promijenile. Bilo da su mu djeca narasla, prijatelji se oženili, kolege dobili premješta ili slično. Tijek asimilacije zna ovisiti od osobe do osobe, nekome će trebati kratko vrijeme, a nekima možda mjeseci. Misionari koji se vraćaju kući trebaju ostati dosljedni, bez velikih očekivanja po povratku da ne ostanu razočarani. Ne znači ako ste bili pripadnik UN ili EU misije da ste sad bolji ili pametniji od ostalih, već treba tome pristupiti racionalno. Vraćate se u sredinu iz koje ste pošli, razmišljanja ljudi o vama prije misije i poslije misije nisu se promjenila. Tako da u tom dijelu nećete osjetiti promjene. Promjene možete osjetiti ako ste u misiji poradili na sebi i ako ste naučili neke stvari o sebi, bilo na profesionalnoj razini ili nekoj drugoj, koje se mogu iskoristiti po povratku. Na neki način imate vremena u misiji naučiti o sebi i probati neke stvari poboljšati, promijeniti. Tako da ta poboljšanja, promjene možete pokazati svojoj okolini po povratku.

Isto tako važno je istaknuti da se policajac iz misije vraća bogatiji, s novim iskustvima, poglavito profesionalnim. Samo policajcu je to bitno, ali i Ministarstvu unutarnjih poslova jer tako dobiva čovjeka koji govori strani jezik, afirmiranu osobu koja je radila u međunarodnom okruženju. Zbog svega toga te osobe se pravovremeno nakon povratka u sklopu MUP-ovih međunarodnih aktivnosti iskorištavaju radi daljnje afirmacije hrvatske policije u svijetu. Također, ti su policajci uključeni radi daljnjih prenošenja svojih osobnih iskustava novim kandidatima za misije iz redova hrvatske policije. Neki od bivših misionara sudjeluju kao predavači na UNPOC međunarodnom tečaju u Puli. Zaključno je da se policajce po povratku iz misije ne smije staviti na marginu jer mogu puno toga dati i unutar MUP-a i prema vanjskim institucijama, bilo domaćim ili međunarodnim.

Hrvatska je nedavno postala nestalom članicom Vijeća sigurnosti UN-a, čemu je pridonijela i njezine prisutnost u mirovnim misijama UN-a i drugim međunarodnim aktivnostima. Kako se približavamo euroatlantskim integracijama sve više i više ovaj vid suradnje će se proširivati i hrvatski policajac će sigurno, sukladno svojim sposobnostima, iskustvima, profesionalnošću biti tražen da sudjeluje u međunarodnim aktivnostima.

Ne treba zaboraviti da hrvatskim policajcima nije određeno da dugo budu u misiji (najduže ostaju oko godinu i pol) nakon čega redovito budu zamijenjeni tzv. rotacijom. Važno je stoga da tijekom tog kratkog razdoblja u misiji stvore imidž hrvatskog policajca, profesionalca; osobu na koju se uvijek može osloniti u bilo kojoj situaciji, karakternu osobu koja će uvijek iza sebe ostaviti otvorena vrata, kako bi i onome tko ga zamijeni u misiji i s ljudima bilo lakše.

Treba naglasiti kako se hrvatski policajci spremaju postati punopravni članovi Europske Unije, a to znači da su spremni preuzeti nove odgovornosti i dalje se integrirati s međunarodnim institucijama. Stoga policija s visokom kvalitetom policajaca profesionalaca, ali i kao osoba koje šalje u misije, pridonosi boljem statusu naše države na međunarodnoj razini.

Vinko LUKŠIĆ

Razgovor s generalnim tajnikom Interpola Nobleom

Hrvatska među deset najboljih u svijetu

Hrvatska policija bila je prva policija u svijetu koja je imala mobilni pristup Interpolovim bazama podataka uz pomoć prijenosnog računala.

U trećem službenom posjetu hrvatskoj policiji boravio je 24. veljače generalni tajnik Interpola Ronald K. Noble te se susreo s ministrom unutarnjih poslova Tomislavom Karamarkom i glavnim ravnateljem policije Vladimirom Faberom. Generalni tajnik Interpola Ronald K. Noble poručio je kako je cilj njegova boravka u Hrvatskoj podrška hrvatskoj policiji u borbi protiv međunarodnog kriminaliteta i istaknuo kako je Republika Hrvatska jedna od deset najboljih zemalja u svijetu po suradnji s Interpolom. Tragom te podrške koju nam Interpol nesebično pruža u svakodnevnom radu naše policije, ali i pri radu na rasvjjetljavanju aktualnih slučajeva, s generalnim tajnikom smo razgovarali o budućoj pomoći hrvatskoj policiji, zajedničkoj borbi protiv kriminala te rješavanju slučaja Britt Lapthorne.

Generalni tajnik Interpola Ronald K. Noble

Svrha ovog mog posjeta je i ta da naglasim sve ono što hrvatska policija čini predvodeći ostale članica Interpola.

MUP: Kako biste ocijenili dosadašnju suradnju Interpola s Nacionalnim uredom Interpola u Hrvatskoj?

R. Noble: Suradnja s Nacionalnim uredom u Zagrebu vrlo je snažna, a razlog ovog posjeta zajedničko je iznalaženje inovativnih načina zaštite građana Hrvatske i turista koji tu borave tijekom ljetnih mjeseci. Moram reći da je hrvatska policija bila prva policija u svijetu koja je imala mobilni pristup Interpolovim bazama podataka uz pomoć prijenosnog računala. Nadamo se da će ovoga ljeta časnici za vezu uspostaviti koordinacijski ured Interpola, što se u prošlosti običavalo raditi za sastanke na visokoj razini kao što su „G8“ ili osiguranja tijekom Olimpijskih igara. Međutim nikada još to nismo

radili na mobilnoj osnovi u svrhu turističke sezone.

MUP: U kojem smjeru ide zajednička borba protiv svih oblika kriminaliteta, te koja je to konkretna potpora koju u skorijoj budućnosti možemo očekivati?

R. Noble: Najkonkretnija pomoć se sastoji u omogućavanju pristupa interpolovim bazama podataka, za što veći broj policijskih službenika. Dosad je to uspješno učinjeno uz pomoć računala, a uskoro će se moći pristupiti i pomoći mobilnih ručnih računala. Pionir mobilnih pristupa interpolovim bazama podataka je bila Hrvatska pa je logično da se taj sustav nadogradnje mobilnog pristupa po prvi puta također provesti u Hrvatskoj.

MUP: Zajednički projekt „Mind & find“ je već u tijeku. Jesu li rezultati onakvi kakve ste i očekivali ili očekujete određena poboljšanja?

R. Noble: Hrvatska je oduvijek bila lider u primjeni interpolovih oruđa, između ostalog i projekta „Mind & find“, stoga je za ovu godinu predviđena nadogradnja sustava uvođenjem „Mind“ sustava u hrvatske luke. Poznato je da u Hrvatsku uplovjava 85 posto svjetskih velikih brodova za krstarenje, čime bi se olakšala provjera liste putnika s tih brodova. Konkretni prikaz uspjeha „Mind & find“ govori o tome da se baza Interpola ranije pretraživala više od dvijet tisuće puta, dok se zahvaljujući automatskom skeniranju putovnica kroz program „Mind & find“, u posljednjih osam mjeseci baza pretraživala 1,7 milijuna puta. Tako da možemo reći da je ta razlika očito velika i značajna. Zadovoljstvo mi je reći da Hrvatska po tome najbolja u regiji u među deset najboljih u svijetu. Kako bih vam dočarao uspjeh novog sustava, moram reći da je prije tog programa pronaalaženje krivotvorenenih ili ukradenih putovnica bio znatno manji, dok u tih zadnjih osam mjeseci imamo 228 pronalazaka bilo ukradenih ili krivotvorenenih putovnica. Zaključno mogu reći da je zagrebački Interpol vrlo inovativan, maštovit, čime doprinosi općem razvoju Interpola.

MUP: S obzirom na suradnju na slučaju mlade australske turistkinje Britt Lapthorne, kako komentirate razne tv priloge koji se trude oko rasvjjetljavanja tog slučaja, i u njima komentiraju rad naše policije?

R. Noble: Kao glavni tajnik Interpola bio sam dosada u 122 zemlje, i u svim tim zemljama postoji uvijek jedan do dva slučaja na koje je usmjerena znatna pažnja, pri čemu se komentira i rad policije. Dobro je u radu hrvatske policije to što je i policija na samom početku prepoznala da je posao mogao biti bolje odraden. Nakon toga su vrlo agresivno radili s Interpolom i australiskom federalnom policijom. Iz perspektive Interpola kvaliteteta odradenog posla s hrvatske strane, prepoznajući ono što su mogli učiniti bolje, pohvalna je jer su to onda i učinili puno bolje. Lako je kritizirati policiju nakon svih tih dođanja. Svrha ovog mog posjeta je i ta da naglasim sve ono što hrvatska policija čini predvodeći ostale članica Interpola. Rad na tom slučaju s hrvatskom i australiskom policijom, za Interpol je prioritetan. ●

Razgovarao Boris SADILEK
Snimila Dubravka PAVKOVIĆ POGAČAR

U potražnoj akciji za stradalom cessnom 303 i njenom posadom na Velebitu sudjelovalo šezdesetak ponajboljih pripadnika Zapovjedništva SP iz četiri jedinice: Rijeka, Split, ATJ Lučko i Helikopterska jedinica.

Nitko ne poznaje Velebit tako dobro kao specijalci MUP-a

U šestodnevnoj potrazi koja se zbivala 5.- 10. veljače na Velebitu za palom cessnom 303 i unesrećenim članovima četveročlane posade, upravo su prvi pripadnici SP pronašli dijelove zrakoplova i tijela stradalih, kod Vagana na 1500 m nadmorske visine ispod Vaganskoga vrha na sjevernoj strani Velebita, razriješivši tako tu zrakoplovnu tragediju.

Pripadnici SP MUP-a RH pravim su podvигom izvršili svoje radne zadaće i u ovoj akciji. Pokazali su i dokazali svekolikoj hrvatskoj javnosti da se s Velebitom i njegovim vrhovima mogu nositi i danas u najtežim, gotovo nemogućim zimskim vremenskim uvjetima, pod prijetnjom lavinske i minske opasnosti. Njihova imena ispisala su zasigurno povijest po-

tražnih akcija u Hrvatskoj i šire. Naime, u šestodnevnoj potrazi koja se zbivala 5.- 10. veljače na Velebitu za palom cessnom 303 i unesrećenim članovima četveročlane posade, upravo su prvi pripadnici SP pronašli dijelove zrakoplova i tijela stradalih, kod Vagana na 1500 m nadmorske visine ispod Vaganskoga vrha na sjevernoj strani Velebita razriješivši tako ovu zrakoplovnu tragediju.

U potražnoj akciji sudjelovalo je šezdesetak ponajboljih pripadnika SP iz četiri jedinice: Rijeka, Split, ATJ Lučko i Helikopterska jedinica. Samu akciju potrage je vodio Zdravko Janić, zapovjednik Zapovjedništva SP. Prikupljajući i analizirajući informacije o palom zrakoplovu on je donosio pravovremene i precizne odluke koje su na kraju i rezultirale pronalaskom dijelova zrakoplova kao i posmrtnih ostataka trojice članova njezine posade, dok za četvrtim članom pripadnici SP još tragaju. Dražen Pazer, policijski savjetnik za krizne situacije iz Zapovjedništva SP, iskusan alpinist

s nekoliko himalajskih i drugih ekspedicija iza sebe, s velikim alpinističkim iskustvom bio je Janićeva desena ruka, pomoćnik i glavni koordinator snaga SP u ovoj akciji, dok je zapovjednik ATJ Lučko Alen Klabot također vrstan alpinist koordinirao te rukovodio snagama SJP, grupama specijalaca što su pretraživale najviše točke Velebita, sam Vaganski vrh.

U akciji primjenjen novi način rada SP

O koncepciji i načinu rada SP u ovoj potražnoj akciji zapovjednik Janić, nekoliko dana poslije povratka s Velebita nam je ispričao u svom zagrebačkom uredu.- Kada smo dobili dojavu glavnog ravnatelja policije da je po informacijama Kontrole leta došlo do pada športskog zrakoplova, odmah smo podigli uzbunu u našim jedinicama SP i obzirom da smo istog trenutka znali da se nestanak zrakoplova cessne 303 zbio na Velebitu, krenuli na područje Velebita. Informacije

Pronalazak dijelova tijela unesrećenih i zrakoplova rezultat je mukotrpnog petodnevnog hodanja pripadnika SP pod svaku cijenu, preko najtežih pravaca i vrhova Velebita. Iako naši ljudi nisu ovom akcijom bili u misiji koja je spasila ljudske živote, pokazali su, unatoč svemu, visoku razinu motivacije, pripremljenosti, spremnosti za obavljanje najtežih zadaća na Velebitu. Dugo se nismo suočili sa zadaćama u takvim ekstremnim velebitskim uvjetima. Velebit je planina s tisuću zamki.

su nam dojavljivali OKC, Kontrola leta, a bio je i ustrojen policijski stožer u Zadru za južnu stranu Velebita te policijski stožer u Gospiću za sjevernu stranu Velebita. Specijalci iz Rijeke i Splita došli su na područje Struge u blizini Vaganskoga vrha te noći toga prvoga dana potrage već oko 22.00 u jako teškim vremenskim uvjetima. Po našoj prosudbi, analizi snimaka radara koji su pratili kretanje zrakoplova bile su moguće samo dvije lokacije pada zrakoplova, južna i sjeverna padina Vaganskog vrha. Tako smo mi i koncipirali potragu. Pola naših snaga bilo je raspoređeno južno od Vaganskog vrha, a pola na njegovoj sjevernoj strani prema Lici. Budući da su nas pratili iznimno teški vremenski uvjeti, gotovo potpune nevidljivosti, stalna magla i kretanje bez mogućnosti vizualne orientacije, snalaženje našim specijalcima na zadanim pravcima bez kompasa i GPS-a uređaja bilo je nezamislivo, kao i kretanje bez skija za terensko skijanje k tome krplja, dereza i cepina za hodanje po ledu na strminama, okomicama.

Dakle, svaka naša grupa je imala GPS uređaj. Prvi put smo takav način rada primijenili u našoj policiji uopće. Primjerice, taj način nam je omogućio da povratkom u bazu djelatnici GPS uređaj spoje na računalo i ono, računalo je u kartografiju izbacilo, oslikalo kretanje svake naše grupe. Tako imamo dokumentirano kuda se koja grupa kretala u metar. U pet- šest dana trajanja potrage bez obzira na teške vremenske uvjete, bez obzira što se druge službe koje su bile uključene u potragu zbog loših vremenskih uvjeta nisu usudile slati svoje ljudе po pojedinim pravcima u potragu, mi smo, SP pod svaku cijenu, unatoč mogućim problemima samostalno organizirali potragu. Pojedine naše grupe zatekla je noć na trasi pretrage pa su morali bivakirati u snijegu, biti spremni preživjeti u planini u teškim uvjetima. Vodili smo se i jednom od varijanti da su piloti živi, ozlijedeni i trebaju hitnu pomoć. U želji da ih spasimo išli smo forsiranim teškim načinom rada koji druge službe sudionice potrage nisu mogle pratiti.

Predložili smo da se Hrvoju Kamenjarinu dodijeli visoko državno odličje Red hrvatskog trolista, koje se dodjeljuje u ratu te u iznimnim okolnostima u vrijeme mira, za osobit doprinos sigurnosti građana, a svi ostali naši kolege sudionici ove velebitske akcije bit će predloženi za prigodne nagrade glavnog ravnatelja policije Vladimira Fabera.

Utrka s vremenom je bila jako važna te smo s odlučnošću i humanim htijenjem za spašavanjem života krenuli u akciju. Dodatni motiv nam je bio što mi sve te

nastradale ljude poznajemo. Aleksandar Walter je 20 godina radio u SP, bio je šef pilota naše zrakoplovne jedinice, kolega i prijatelj sviju nas. On je godinama letio helikopterom na Velebitu i u vrijeme Domovinskog rata, sigurno tisuću puta, znao je svaki kamen na Velebitu. Nisu puno manje bili iskusni niti stradali Gerd Govejšek, Miljenko Bartolić, Zvonko Kelek.

Pronalazak unesrećenih i zrakoplova rezultat je mukotrpog petodnevног pješačenja pripadnika SP

Osim toga što su i druge službe bile uključene u potragu o kojoj su danomice izvještavali svi mediji, zahvaljujući baš spremnosti, sposobnosti SP, ona je šestoga dana dala rezultate pa je o tome Janić kazao: - Do pronalaska zrakoplova SP nije bila spominjana u medijima, jer smo bili fokusirani isključivo na aktivnu potragu 24 sata dnevno. Ta naša upornost beskompromisnog djelovanja, preuzimanje rizika, ne žaleći znoja,

izlaganja opasnostima, teškim uvjetima, upravo je takav naš pristup radu u svih šest dana potrage dao rezultate. Jedan dan je bilo vrijeme dobre vidljivosti pa se letjelo i helikopterima no niti ti letovi nisu dali nikakve rezultate. Ostalo je samo da netko negdje stane na dio zrakoplova i kaže: evo našli smo zrakoplov.

- Upravo se to dogodilo na području sjeverne strane Vaganskoga vrha. Naime, jedna naša grupa SJP iz Rijeke u području minskog polja provjeravala je zadani pravac koji je donesen na temelju analize neke od mogućih varijanti pada zrakoplova. U jednom dijelu tog područja, pravca su i pronašli avion. Dakle, pronalazak dijelova tijela unesrećenih i zrakoplova je rezultat mukotrpog petodnevнog hodanja pripadnika SP pod svaku cijenu, preko najtežih pravaca i vrhova Velebita. Iako naši ljudi nisu ovom akcijom bili u misiji koja je spasila ljudske živote, pokazali su unatoč svemu visoku razinu motivacije, pripremljenosti, spremnosti za obavljanje najtežih zadaća na Velebitu. Dugo se nismo suočili sa zadaćama u takvim ekstremnim velebitskim uvjetima. Velebit je planina s tisuću zamki. Vidjeli smo rješavanjem ove potrage da se odlično nosimo i s jednim takvim izazovom. Pohvalio bih zbog svega navedenoga sve pripadnike SP koji su sudjelovali u akciji. Nas krasи uspješan timski rad. Testirali smo dobro u toj akciji svoje mogućnosti, opremu.

Uvidjeli smo naše potrebe za dodatnom različitom opremom kako bi se još bolje mogli nositi sa zadaćama u sličnim uvjetima. U ovoj potrazi i akciji pobijedio je naš entuzijazam, a on ne pobijeđuje uvijek, jer ljudi bez dobre opreme, da im ne ugrozimo živote, ne možemo slati u obavljanje određenih zadaća.

Visoka spremnost i obučenost specijalaca za planinske prilike

Na pitanje kako tumači spremnost i takvu obučenost specijalaca za planinske prilike, zapovjednik Janić je odlučno, i ponosno dometnuo: - Nitko ne poznaje

**Zdravko Janić, zapovjednik
Zapovjedništva SP**

Velebit tako dobro kao SP MUP-a RH. Naime, mi smo nekoliko godina tijekom Domovinskoga rata proveli na Velebitu (1992.-95.). Do operacije Oluja bili smo nekoliko zima na Velebitu, držali prvu liniju obrane. Imali smo tri operacije na tom području: Operacija Maslenica, Medački džep i Oluja. Jako dobro poznajemo to područje, međutim uvjeti za ovu potragu za unesrećenom cessnom i članovima njezine posade, ponavljaju, bili su iznimno teški. Unutar SP, bez obzira što nam posljednjih godina planinske specijalizacije nisu bile potrebne, imamo ipak dobro i za to obučene ljudi. Prioritetno smo pratili u našim jedinicama standarde EU u smislu procesa obuke, ali i usporedo stalno provodili i odgovarajuću obuku, tečajeve, seminare, obučavali naše ljudi za planinske, alpinističke uvjete. Oni su sudjelovali u nekoliko himalajskih ekspedicija. Posljednjih godina redovito šaljemo ljudi u obučno središte švicarske vojske u Alpama baš za obuku boravka, kretanja, savladavanja najviših planinskih područja, upoznavanja s lavinama. Uprava

za to što se dogodilo na Velebitu mi već 4-5 godina školujemo svoje ljudi i glavnii nositelji pravaca i glavni vode ekipa koji su radili sada na Velebitu su upravo ljudi koji su prošli sve te spomenute obuke, kampove. Pezer, Klabot i Kamenjarin su naši ljudi koji su prošli nekoliko himalajskih ekspedicija, nebrojeno mnogo obuka u zemlji i inozemstvu. Sva ta vlastita iskustva i znanja oni prenose na svoje mlađe kolege, jer je takav naš sustav djelovanja. Zato su naši ljudi pokazali jednu odličnu spremnost za boravka na Velebitu. Pripadnici SP su i definitivno najiskusniji među ljudima u Hrvatskoj za takve situacije. Većina ljudi sada u SP je onih mlađih koji za vrijeme rata nisu bili na Velebitu, ali su ga savladali.

Provesti organiziranu akciju potrage i spašavanja sigurno, uspješno, izvršiti sve to skupa da sačuvaš ljude u tim uvjetima, za to je ipak potreban jedan ozbiljan sustav, vodenje, rukovodenje, zapovijedanje, realizacija, shvaćanje odgovornosti, a to smo mi ostvarili u ovoj akciji.

Nakon riječi hvale za sve pripadnike SP sudionike ove velebitske potrage, zapovjednik Janić je govoreći o samom pronalasku nađenih dijelova zrakoplova naglasio pozrtvovnost Hrova Kamenjarina. Naime, zrakoplov kad je pao izazvao je lavinu koja ga je odnijela još 200-300 metara u šumu. Tako da su se ostaci zrakoplova i tijela unesrećenih nalazili u lavini i zbog toga ih i nije bilo moguće otkriti iz zrakoplova ili helikoptera te pojasnio: - Mjesta gdje su lavine su gotovo nepristupačni tereni, a mi smo imali i plus u tim ekstremno teškim uvjetima minsko polje, plus visoki snijeg. Moram istaknuti da je naš vrlo iskusni pripadnik Kamenjarin krenuo sa svojom grupom odmah po dojavu da su pronađeni ostaci zrakoplova na to mjesto. Kao stručno osposobljen alpinist išao je vrlo hrabro na najopasniji dio, na sam vrh lavine kako bi napravio i s te najviše točke pregled. U tom trenutku se pokrenula lavina koja je njega zahvatila dubinski i još jednog kolegu površinski. Kamenjarina je odnijela u šumu, gdje ga je zalijepila za stablo koje ga je onda i ozlijedilo, slomivši mu nogu. Kolege su ga izvukle iz lavine te hitro pokrenuli akciju spašavanja i evakuacije. Njegovo nošenje do vozila je trajalo više od tri sata i to je doista bio pravi podvig. Svakih 15 metara mijenjali su se njegovi nosači, jer su uvjeti noš-

nja bili nemogući. Minsko polje, snijeg, jako jugo, snježna vijavica, noć, gotovo se nije vidjelo prst pred nosom, a sve to na 1500 m nadmorske visine. Trebalо je teško ranjenog kolegu i sigurno spustiti. Bila je velika opasnost da se on ozlijedi ne namjerno u transportu. Na kraju je sve odlično završilo. Predložili smo da se Hrovu Kamenjarinu dodijeli visoko državno odličje Red hrvatskog trolista, koje se dodjeljuje u ratu te u iznimnim okolnostima u vrijeme mira, za osobit doprinos sigurnosti građana, a sve ostale naše kolege sudionici ove velebitske akcije bit će predloženi za prigodne nagrade glavnog ravnatelja policije Vladimira Fabera.

Specijalce na Velebitu posjetio ministar Karamarko

Prema Janićevim riječima svima njima sudionicima ove potrage je posebice bilo drago što ih je za trajanja akcije posjetio na Velebitu ministar Karamarko, a ravnatelj policije Faber i njegov zamjenik Brkić bili su cijelo vrijeme s njima na vezi. - Oni su se interesirali za stanje, za ljudе, čutila se ozbiljna sinergija cijelog MUP-a. Osjetili smo, bez obzira na teške uvjete, da imamo podršku, da nas se gura, dakle nismo imali problema s logistikom, a to je jako bitno. U akciji potrage vrijedio je isti sustav rada i organizacije kakav smo imali i u Domovinskom ratu, pa smo ga samo primijenili sukladno našem današnjem vremenu, kazao je zapovjednik SP.

Ukupno je akcija potrage, tj. njezin jedan dio, za SP trajala 8 dana. Radili su i foto i video dokumentiranje pada zrakoplova. Te su elaborate proslijedili Županijskom državnom odvjetništvu i Istražnom sudu Županijskog suda u Gospiću, radi daljnjih pravnih postupanja. Nakon toga se krenulo u potragu za posmrtnim ostacima posade pilota i putnika. Inače oni su nađeni u tri sloja lavine dugačke oko 300 m. Sami ostaci zrakoplova i posmrtni ostaci unesrećenih nalazili su se u drugom sloju lavine visoke oko 1, 20 m, a taj drugi sloj lavine je u ledu pa je morali doslovce krampovima lomiti, kopati centimetar po centimetar. DNK identifikacijom je utvrđeno da se radilo o pronađenim ostacima tri tijela, pa je daljnjih 20 specijalaca upućeno 24. veljače u potragu i za tom četvrtom žrtvom ove nesreće.

Velebitski dnevnik Hrvoja Kamenjarina - A.D. 2009., 5. - 10. veljače

Ne osjećam se herojem, samo sam obavljao svoje radne zadaće

U potražnoj akciji za nestalim zrakoplovom na Velebitu stradao je pripadnik SJP Split Hrvoje Kamenjarin, koji je spasio živote sedmorice svojih kolega pa je zbog svog herojskog djela i predložen za dodjelu visokog državnog odličja Red hrvatskog trolista

Na Odjelu kirurgije, u sobi broj 1 zinarske Opće bolnice, desetak dana nakon njegova stradavanja u akciji potrage za nestalim zrakoplovom i članovima posade zatekli smo već dobro oporavljene i raspoloženog splitskog specijalca instruktora Hrvoja Kamenjarina koji je u toj akciji učinio pravo herojsko djelo te je tim povodom i predložen za dodjelu visokog državnog odličja *Red hrvatskog trolista*. U bolnici u Zadru posjetili su ga ministar Karamarko i glavni ravnatelj policije Faber sa suradnicima.

Jeste li nakon svega svjesni da ste nešto posebno učinili, pitali smo instruktora Kamenjarina: - Nisam svjestan da sam ja nešto posebno učinio, obavljajući svoje radne zadaće našao sam se u tom trenutku na tom mjestu. Smatram i odgovorno tvrdim da je bolje da je ispalo tako sa mnom, nego da je lavina pokupila osam- devet specijalaca jer to bi bilo nešto strašno tragično. Znam da su me proglašili herojem, junakom. Ne osjećam se uopće tako. Ništa posebno nisam učinio, samo sam, ponavljam, obavljao svoje radne zadaće. Mogu reći da svoj život dugujem svojim kolegama. Da ja nisam spasio njih, niti oni ne bi mogli spasiti mene. Napravili su sve što se u takvim uvjetima može napraviti. U odnosu na lavinu, na uvjete, na sve okolnosti prošao sam s „minimalnim ozljedama“, jer su se svi naši dečki koji su tu bili povezali u jedan tim. Timski rad je ono čime se mi specijalci posebice ponosimo. I koliko mi je god bilo teško, bilo mi je ipak dragoo, impresivno vidjeti ih kako

su sposobni, odlučni, sigurni u svoj rad, procjene koje donose rješenje, uspjeh. Što se tiče same akcije potrage nestalih i preživjelih ove zrakoplovne nesreće po mom međunarodnom iskustvu smatram da je naša SP u svemu tome bila jedini subjekt koji je bio dobro organiziran, dobro vođen, a i taktički je imala dobre odazive na terenu po pitanju promjene situacije. SP po svom ljudstvu i kvaliteti može mirne duše stati uz bok SP europskih zemalja, onih kojima mi težimo ili se s njima uspoređujemo.

Kako je krenuo u ovu akciju i što je sve sa svojom grupom obavljao tih dana, Kamenjarin nam je stručno, kro-nološki nižuci zbivanja, ispričao u bolničkom krevetu. Ta priča, njegov velebitski dnevnik otkriva: - U akciju spašavanja ili bolje reći pronalaženja dijelova srušene cessne 303 i posmrtnih ostataka njezine posade na Velebit krenuo sam po dojavu stožera kad me nazvao moj zapovjednik SJP Split Danijel Krolo, kojega je jasno o svemu obavijestio zapovjednik Janić. U

našoj bazi u Splitu okupio sam ljudi, uzeo potrebnu opremu te smo krenuli prema Paklenici gdje sam preuzeo i djelatnike SJP iz Rijeke. U akciji sa mnom bile su moje kolege koje ja poznajem kroz rad s njima, kroz njihovu izobrazbu i svakodnevni život. Ne samo da oni vladaju tehničkim znanjima potrebitim za ovakve akcije, nego posjeduju i psihičku izdržljivost. To je važno jer su u toj akciji bili ekstremni meteo i drugi uvjeti pa nikad ne znate koliko će to trajati. Nas trinaestero krenulo je prema planinarskom odmorištu Strug na Velebitu oko osam sati navečer toga prvoga dana. Inače put do Paklenice do Struga za pješačenje je jako dug i traje 5-6 sati. No, vrijeme je bilo jako loše pa smo u to planinarsko sklonište ipak pošli preko Velikoga rujna, jer se tim putem puno dublje uđe u Velebit automobilom. Svi smo nosili potrebitu osobnu opremu, zajedničku opremu za spašavanje, skije kao i dva kompleta minskog detektora jer smo znali da su gore neka područja minirana. Na područje Struga došli smo oko 2 sata ujutro. U skloništu za 20 ljudi našli smo ih 40 onih zvanih, ali i nezvanih te je tu djelovalo popriličan kaos. Cijela akcija pretrage bila je pod budnim okom svekolikih hrvatskih medija. SP je pak od početka djelovala koordinirano, pod koordinacijom svoga stožera i to je bila naša odličnost i prednost pred svima drugima koji su sudjelovali u potrazi. Vrijeme je bilo doista loše pa zbog takvih uvjeta uopće nije bilo moguće raditi bilo kakvu potražnu akciju, no pored svega toga mi smo odradili nekoliko pravaca

prema Vaganskom i Babinom vrhu, po vrlo lošoj vidljivosti, manjoj od 10 m, a sve iz razloga što su jedine indicije koje smo mi imali bile te da je snimka radarske kontrole prikazivala zrakoplov upravo na tom području. Bitno je napomenuti da su sve dojave koje su stizale postavljale upitnima broj članova posade i jesu li oni živi? Prva dva dana potrage nadali smo se svi da su članovi posade živi, stoga smo žurili, misleći da tražimo žive ljudе kojima je brza pomoć potrebna, da će oni vikati, zapomagati, da ćemo ih čuti. To je bila protvna logika naše humanitarnе potražne akcije koja je imala nakanu spasiti život, unatoč ekstremno lošim vremenskim uvjetima. Sa svojom grupom zadržao sam se na Strugama dva dana, a potom nas je tamo zamijenila grupa ATJ Lučko na čelu s Arenom Klabotom, zapovjednikom ATJ Lučko.

Hrvoje Kamenjarin treći i četvrti dan potrage, kako govori, obavljao je radne zadaće u Starigradu u stožeru, koordinirao rad, popunu ljudstva iz splitske jedinice SJP u odnosu na neke zajedničke akcije koje su se odradivale. Između ostalog obavio je potražni let helikopterom MUP-a koji nažalost nije polučio željeni cilj. Kako je vrijeme bilo loše, istraga nije davala nikakve opipljive rezultate prvih dana i određen broj ljudi imali su u pričuvu, jedan dio s južne strane, a drugi s ličke sjeverne strane Velebita. Presudan moment za potragu je bio pronalažak papira, uputa za avionske slušalice sa sjeverne strane Velebita, a to je bilo u kontradikciji sa zadnjom radarskom

snimkom zrakoplova koja ih je do tada vodila u potrazi.

Potraga u miniranom području okončana pronalaskom olupina cessne 303

Već peti i šesti, odlučujući dan potrage, instruktor Kamenjarin je ovako pojasnio: - Ulazimo tada u zonu potrage u miniranom području. Osvanuo je i dan s dobrim vremenskim uvjetima pa samo s našim helikopterom imali kolega Kuleš i ja i 2.30 sati potražnog leta na sjevernoj strani od Vaganskoga vrha do Visočice. Na južnoj strani djelovali su pak helikopteri OS, no nažalost ništa nismo uočili. Na kraju cijele te priče kasnije se ispostavilo da smo mi letjeli iznad mjesta unesrećenog zrakoplova i članova posade. U vrijeme dok smo mi letjeli naš stožer je organizirao grupe specijalaca s pirotehničarima koji su išli u nekoliko pravaca prema Vaganskom vrhu i pročešljali cijelo to minski opasno područje. Kako nismo bili uspješni, pre raspoložili smo snage, dio njih poslali na odmor, jer više nije bilo potrebno da toliko ljudi držimo na terenu. Sutradan, šestoga dana nam se vrijeme opet pokvarilo, no jedna grupa specijalaca iz Rijeke ponovo je išla u pretragu, malo dalje od prethodne točke do koje su već bili došli, jer teren je tamo izrazito strm i nepregledan. U 11 sati toga dana dan upravo su oni javili našem stožeru vezom da su pronašli zrakoplov. Zbog novinara i svih ostalih ljudi potrebnih

i nepotrebnih zatečenih oko stožera, zbog krim obrade, očevida trebalo je fiksirati tragove. Dogovorili smo da se više s kolegama koji su čekali na mjestu pronalaska nećemo čuti vezom, nego smo se mi uputili do njih. Tako je naš stožer poslao na mjesto stožera Papuču sa sjeverne strane Velebita, mene i još dvanaest mojih kolega specijalaca iz SJP Rijeka, ATJ Lučko te jednog iz Splita. Kako bi došli do naših kolega, trebalo nam je nekoliko sati vožnje što automobilom, što pješačenja po teškim velebitskim vremenskim uvjetima. Od 600 m niže je padala kiša, a iznad toga mokar snijeg. Opremljeni potrebitom opremom uz našeg pirotehničara krenuli smo vrlo oprezno na to mjesto pronalaska. Kolege su tu već napravile bivak, sklonište u snijegu jer je puhaljak vjetar, a od tog mjesta do posmrtnih ostašaka u dijelova zrakoplova je bilo nekih 20 metara. Potom su se kolege iz Rijeke vratile u stožer, a mi, nove snage krenuli smo prema posmrtnim ostašima poginulih i razbacanim dijelovima zrakoplova. Samo to područje omeđeno je s obje strane šumom. Rekao sam svojim kolegama da se zbog lavinske opasnosti više drže strane šume. Dakle, cijelo smo to vrijeme potrage bili u pogubnoj lavinskoj i minskoj opasnosti. Jedan dio nas se kretao prema gore uz rub šume, a drugi prema dolje kako bi vidjeli što se sve to može naći.

Lavina je krenula, tonaža mokrog snijega me motala, gurala

- U jednom trenutku primijetio sam da se lavina pokrenula, ali nisam čuo njezin karakterističan zvuk, zavikao sam kolegama neka se maknu. Dok sam gledao sve to, par kvadrata te lavine me pomelo po nogama. Bio sam svjestan o čemu se radi. Lavina me počela nositi, mljeti, osjećao sam da dobijam strašno ubrzanje, masu udarca sa svih strana dok me sva ta tonaža snijega motala, gutala. Želio sam što prije van, na površinu lavine, no kako bih god ja isplivao van, ruksak me vukao dolje i on mi je na kraju spasio leđa. Putanja te lavine bila je do 200 petara, a meni osobno je to trajalo cijelu vječnost. Bio sam pri svijesti i pomirio se s tim da neću više biti živ. To su bili trenuci kada mi je cijeli život prošao kroz glavu, no od jednog je sve stalo, sve se stišalo. Ostao sam

na jednoj bukvi naslonjen. Shvatio sam da sam živ, video kako mi je butina izokrenuta, da je došlo do prijeloma noge, no nisam još tada osjećao bolove. Kad sam pogledao oko sebe, nikog od svojih specijalaca nisam video, uplašio sam se da i svi oni nisu stradali. Na sreću neke je lavina samo okrznula po nogama, ugledao sam ih, počeo vikati i tako smo se našli - sjeća se Kamenjarin živo svoga stradanja.

Da je njegovo dramatično spašavanje samo po sebi bilo iznimno zahtjevna zadača protumačio nam je sam iskusni instruktor Kamenjarin: - Dečki su dali sve

**Mogu reći da svoj život dugujem svojim kolegama.
Da ja nisam spasio njih, ni oni ne bi mogli spasiti mene.
Napravili su sve što se u takvim uvjetima može napraviti. U odnosu na lavinu, na uvjete, na sve okolnosti prošao sam s „minimalnim ozljedama“ jer su se svi naši dečki koji su tu bili povezali u jedan tim. Timski rad je ono čime se mi specijalci posebice ponosimo - izjavio je splitski specijalac Hrvoje Kamenjarin.**

od sebe, čak i oni koji su trebali otići sa smjene su se vratili. Prvo su mene imobilizirali skijama i štapovima, napravili improvizirana „indijanska nosila“ i vukli me po snijegu. Za to vrijeme Golub i Sladin su otrčali po cijeloj toj stazi dolje do prvog vozila i donijeli prava nosila da me se može nositi. Cijeli taj transport je trajao gotovo tri i pol sata u nemogućim snježnim uvjetima. Donošenje pravih nosila je za mene ključni trenutak cijelog transporta, mada je on i tada bio težak, ali je barem meni bilo lakše. Trebalo je tehnički i osigurati nosila i spustiti me po toj strmini do terenskog vozila hitne pomoći na kraju makadamskog puta, to je također bio pravi podvig. Nekoliko puta su čak užetom na stablu morali raditi kontra teg da me vuku gore ili dolje, jer me se spustiti drugačije nije moglo.

Iako je sam na Velebitu proveo cijeli Domovinski rat, planinario na njemu kao

stručnjak, alpinist smatra da je Velebit sam za sebe izuzetno težak teren, nepruhodan i nepregledan. Na njemu imamo sve moguće reljefne oblike, a brzo se tu mijenjaju i vremenske prilike kontinentalne i mediteranske klime. - Svaka je planina priča za sebe, u njoj možete djelovati samo u okviru svojih mogućnosti. Ne mora uvijek biti tako da je na planini teže što je njezina nadmorska visina veća, reljefno gledajući nije tako. I u samoj Himalaji gdje su najviši vrhovi svijeta od 8 tisuća metara, a ima ih 14: imate vrhova od 6 i 7 tisuća metara koji su 10 puta teži od onih visokih 8 tisuća. Laička je dakle procjena da planina koja ima manju nadmorsknu visinu nije teška. Sve ovisi o vremenskim uvjetima kad ste se u njima našli i gdje - zaključio je.

Inače, Hrvoje Kamenjarin je u SP od 1993. Voli iznad svega svoj posao specijalnog policajca, živi za njega. Spojio je u svome zanimanju te objedinio i svoju struku i hobiju. Trebao je u ožujku odraditi kao instruktor skijaški tečaj, no to će odgoditi za sljedeću godinu.

Želi se i dalje usavršavati u poslu, dati još više sustavu. Obzirom na bogato iskustvo rada i u međunarodnim Misi-jama OEES-a u Gruziji 2006. i 2007., za što je dobio i odličje i pohvale, želio bi raditi još na nekom sličnom projektu. Razvio je i sam jedinstven način stručnog usavršavanja i školovanja pa bi mogao ponovo prenijeti drugima svoja bogata iskustva i znanja, ali i razmijeniti iskustva. Smatra svojim uzorom austrijsku specijalnu policiju, no svaka SP po njemu ima svoje izvrsnosti i posebnosti. Biti specijalni policajac za Kamenjarina znači prije svega biti čovjek: - Ne čini specijalnog policajca to što je on obukao odor, ima dobar fizički izgled, nego prvo njegova osobnost, njegova stručnost, njegovo znanje. SP je upravo zato što njeni djelatnici barataju specijalnim znanjima i vještinama, imaju instruktore koji obučavaju djelatnike za sva specijalna posebna znanja i vještine zadnja instanca sustava, države da ona može djelovati i u nemogućim uvjetima, gdje nitko drugi ne može, a takav je slučaj bila i ova naša potražna akcija za palom cessnom, njezinom posadom. Ovu su akciju, dakle, obavili i iznijeli ljudi koji imaju posebna znanja i vještine, a to su isključivo pripadnici SP. ●

Biserka LUKAN

Snimke: Specijalna policija i Ivica LAJTNER

U borbi protiv korupcije - Odjel gospodarskog kriminaliteta PUZ-a

Od Gruntovca, Maestra, Indeksa do Dubaija

Korumpitivna djela se ne mogu kvalitetno procesuirati bez suradnje s građanima gdje oni, kao oštećeni, postaju pouzdanici - naglasio je Darko Divić, načelnik Odjela gospodarskog kriminaliteta PUZ-a

Gruntovec, Maestro, Indeks, Dubai samo su neka zvučna imena, nazivi velikih pokrenutih *operativnih akcija* za suzbijanje korupcije u našoj zemlji za čiju je provedbu zaslužan Odjel gospodarskog kriminaliteta PUZ-a smješten na drugom katu njihova doma u Heinzelovoj. Kako je korupcija jedno od najvećih zala, *državni neprijatelj broj jedan* i hrvatskog društva i gospodarstva u cijelini spomenute su akcije pa i potonja *Dubai* naišle na odobravanje i podršku svih relevantnih državnih čimbenika, šire hrvatske javnosti, a imale su i pozitivan odjek u nadležnim tijelima EU obzirom da je borba protiv korupcije i organiziranog kriminaliteta jedan od bitnih uvjeta za pristupanje Hrvatske punopravnom članstvu EU.

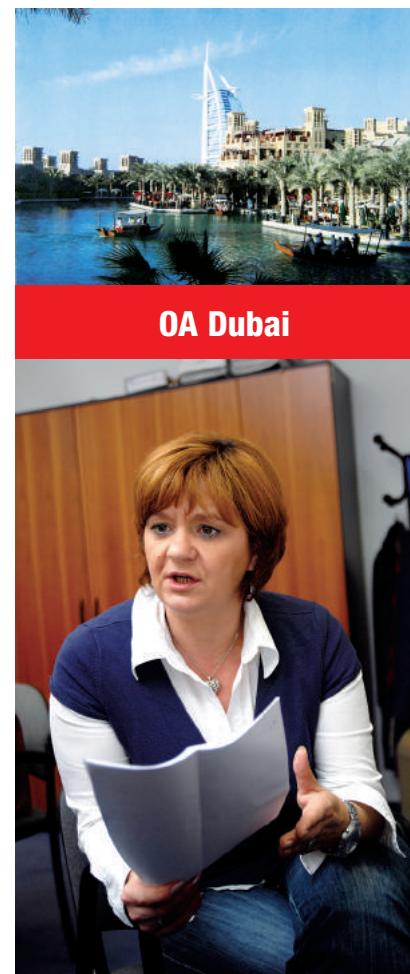
Prema riječima načelnika Odjela gospodarskog kriminaliteta PUZ-a Darka Divića, sam njegov odjel jedan je od odjela Sektora kriminalističke policije PUZ-a, ima četiri odsjeka te broj ukućno po sistematizaciji 77 policijskih službenika od kojih je njih tridesetak raspoređeno i u drugim ustrojstvenim jedinicama ili PP-ma te su tamo zaduženi za krim. obrade manje složenosti. Inače, ovaj odjel prati i analizira stanje i sigurnosne pojave te provodi izvide KD-a u području svih gospodarskih djelatnosti: trgovine, usluga, proizvodnje, obrnštva, ugostiteljstva, turizma, bankarstva, financijskih institucija, autorskih prava, intelektualnog vlasništva, kompjuterskog kriminaliteta kao i u području izvan gospodarskih djelatnosti, državnih institucija, društvenih organizacija te drugih pravnih subjekata i organizacija, ali i korumpitivnih kaznenih djela.

Tako je u domeni rada ovog odjela čak 47 kaznenih djela propisanih Kaznениm zakonom RH te sva ostala kaznena djela koja su regulirana drugim zakonima po kojima djelatnici odjela postupaju, primjerice: *Zakon o trgovačkim društvima*, *Zakon o tržištu vrijednosnih papira*, *Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela* i slično. Po Diviću osnovne značajke gospodarskog kriminaliteta su: velika imovinska šteta, poseban status počinitelja kaznenog djela kao nositelja gospodarske djelatnosti te posebni načini počinjenja KD-a, odnosno, sofisticirane knjigovodstveno - financijske malverzacije i kršenja normi posebnih i specifičnih zakonskih propisa. Naša poruka je, naglašava Divić, da se korumpitivna djela ne mogu kvalitetno procesuirati bez suradnje s građanima gdje oni, kao oštećeni, postaju pouzdanici.

S obzirom na današnje okolnosti prioritet odjela su, ističe Divić, kriminalističke obrade s komponentom suzbijanja gospodarskog i financijskog kriminaliteta, korupcije, pranja novca, računalnog kriminaliteta, sive ekonomije, provođenje financijskih istraga i zaštita intelektualnog vlasništva, a koje se provode u uskoj suradnji s Ravnateljstvom policije, linijskim odjelom MUP-a te svakako USKOK-om. Zorni primjer njihovih prioriteta su navedene njihove OA, predmeti *Gruntovec, Maestro, Indeks, Dubai*, napominje Divići dodajući da njegov odjel u svom radu posebnu pozornost pridaje financijskim izvidima. Doznajemo tako od njega da Odjel gospodarskog kriminaliteta PUZ-a godišnje zaprimi preko dvije tisuće predmeta među kojima su zahtjevi nadležnih odvjetništava, prijave oštećenih pravnih ili fizičkih osoba, anonimne prijave, operativne informacije i slično. Govori kako se u njihovim slučajevima malo radi o nepoznatim počiniteljima te da, u pravilu, rješavaju gotovo onoliko slučajeva koliko ih i zaprime, a manji su zaostaci iz prethodnih razdoblja.

Da njihova usredotočenost na imovinsku korist stečenu kaznenim djelom

predstavlja efikasan instrument u borbi protiv teških kaznih djela, u koja se ubrajuju i djela iz područja korupcije i organiziranog kriminala, gdje je to i glavni motiv, pokazuje i sama OA *Dubai* gdje je, kao i u drugim akcijama, predmetima osim primjene mjera iz čl. 180 ZKP-a i čl. 41. USKOK-a bilo potrebno provoditi i financijsku istragu istovremeno s kaznenom istragom, a s ciljem utvrđivanja i otkrivanja imovinske koristi stečene konkretnim kaznenim djelom.

OA Dubai

Sanda Ostović, voditeljica Odsjeka za nedozvoljenu trgovinu, krijumčarenje i suzbijanje korupcije i (...) u Odjelu gospodarskog kriminaliteta, čiji je odsjek odradio poznate anti-korupcijske predmete i prije akcije *Dubai*, kao i samu akciju *Dubai* kaže: „Sve ove akcije:

Gruntovac, Maestro, Indeks i zadnja *Dubai*, koja je inicirana u prosincu prošle godine, rađene su u suradnji s USKOK-om. U svim tim akcijama provođeni su posebni izvidi, mjere iz čl. 180 ZKP-a te su u svim spomenutim akcijama korišteni pouzdanici, osobe koje su kasnije u postupku svjedočile, davale svoje izjave, sudjelovale u primopredaji novca.

U samoj akciji *Dubai* radi se o određenoj osobi iz jedne privatne tvrtke koja se izravno obratila USKOK-u podnijevši prijavu davanja mita, jer se od nje zahtjevalo da dâ određeni novčani iznos. Taj je iznos tražio djelatnik Ministarstva financija, odnosno, nadležne ustanove toga ministarstva na čijem području je njegova tvrtka registrirana, da se ne provede vezani nadzor u njegovoj tvrtki. Od njega se zahtjevao novac, određeni novčani iznos kako djelatnici Porezne uprave ne bi dalje provodili nadzor te ne bi utvrdili nepravilnosti njegova poslovanja jer u protivnom bi mu odredili visoku novčanu kaznu te na koncu i blokirali tvrtku. Pouzdanik u predmetu *Dubai* osoba je koja podnosi prijavu na vlastiti pristanak sukladno ZKP-u, čl. 180. Pristaje da u datom trenutku preda označeni novčani iznos osobi koja je to od njega tražila, a da se sve to tonski i fotografski elaborira te da sve to posluži u dokaznom postupku.

Tada djelatnici Odjela gospodarskog, u suradnji s USKOKO-om, temeljem prijave te oštećene osobe podnose prijedlog USKOK-u, a on dalje istražnom судu, koji temeljem prijave i prikupljenih izvida daje nalog za provedbu akcije.

Načelnik **Divić** kaže da je OA *Dubai* u pripremi, trajanju i operacionalizaciji provedena u tri mjeseca i pojašnjava: „Vezano za tu OA iz našeg odjela bilo je stal-

no angažirano više od deset djelatnika, a zajedno s onima iz drugih ustrojstvenih jedinica, USKOK-a, oko tridesetak. Osumnjičenik, voditelj Ispostave centar Područnog ureda Porezne uprave Zagreb Z. M. oputovao je tjedan dana u Dubai na odmor pa smo čekali da se vrati kako bi mu bila izvršena označena primopredaja novca. Stoga je ova OA i nazvana *Dubai*. Sam čin realizacije zahtjevao je posebnu pripremu. Temeljem tijeka krim. obrade trebalo je predvidjeti načine na koji će osumnjičenik reagirati. Specifičnost izvida u području gospodarskog kriminaliteta malo je drugačija od ostalih krim. obrada jer se vrlo često naša obrada širi onog trenutka kad se osobe privedu. Recimo i u OA *Dubai* daljnja kriminalistička obrada je u tijeku. Nakon što se privedu počinitelji kaznenih djela, naša intencija je da se svaka složenija krim. obrada bilo kojeg tipa

Finansijski izvidi

završi provođenjem finansijskih izvida, da se utvrdi nerazmjer između imovine i primanja osumnjičenika, a u sljedećem razdoblju u svemu tome trebao bi nam pomoći OIB. Inače, za provedbu OA u borbi protiv korupcije, raspolaćemo s kolegama iz USKOK-a s onoliko novca koliko je potrebno za provedbu OA, tj. onoliko koliko prijavljeni traži za mito u pojedinom slučaju. „

„Dakle“, pojašnjava Divić, „ukoliko postoje osnove sumnje da je počinitelj izvršenjem kaznenog djela stekao imovinsku korist, a indicije upućuju na to da se stalno bavi izvršenjem takvog ili sličnog kaznenog djela i da je time stekao znatnu imovinu koju ne može pravdati legalnim prihodima, potrebno je provoditi tzv. finansijske izvide čiji je cilj primarno oduzimanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom. Da bi se to postiglo potrebno je: utvrditi visinu imovinske koristi stečene kaznenim djelom, utvrditi imovinu koju taj pojedinac ima, utvrditi porijeklo i mjesto gdje se ta imovina nalazi kao i podatke na čije ime imovina glasi, odnosno tko je titular iste. S tim u vezi je i uspješno otkrivanje kaznenog djela prikrivanja protuzakonito dobivenog novca (iz čl. 279 KZ-a), kojem djelu najčešće prethode korumptivna kaznena djela kao tzv. predikatna, no to važi i za ostala kaznena djela koja generiraju protuzakonita imovinska sredstva gdje

je također potrebno provesti finansijske izvide, tijekom kojih su djelatnici ovog odjela upućeni na suradnju s drugim tijelima državne uprave, kako bi se detektirale finansijske transakcije, vršeći provjere kroz evidencije: Porezne uprave, Carinske uprave, zemljišnih knjiga, katastra, registra pravnih osoba, Deviznog inspektorata, Ureda za sprječavanje pranja novca, SDA, HANFA, evidencije banka te u suradnji s Interpolom i Europolom, a sve kako bi kroz daljnju suradnju prvenstveno s USKOKO-om, DORH-om i nadležnim odvjetništвимa mogli predložiti sudu privremeno ili trajno oduzimanje tih sredstava.“

Suradnja s USKOK-om

Načelnik Divić i voditeljica Ostović navlastito ističu važnom suradnju svoga odjela s USKOK-om u otkrivanju korupcije te nastavljaju: „Naša suradnja je inicirana na zahtjev djelatnika USKOK-a ili pak na zahtjev nas djelatnika Odjela gospodarskog kriminaliteta, a pokreće se onog trenutka kada se radi o korumptivnim kaznenim djelima po ZKP-u i po Zakonu o USKOK-u, budući da smo mi i taj odjel, odsjek koji se bavi i suzbijanjem korupcije, djela primanja po katalogu kao i davanja mita, protuzakonitog posredovanja, zlouporabe položaja i ovlasti. To su u pravilu djela koja spadaju u nadležnost USKOK-a. U načelu mi nikada ne provodimo obradu sami kao odjel, nego usko u suradnji s USKOK-om. Jedan od razloga tome je što je kod KD primanja, davanja mita, protuzakonitog posredovanja vrlo teško doći do nekih dokaznih materijala koji se poslije u postupku mogu koristiti kao dokaz. Često se u dogоворu s USKOK-om ide nalogom kojim se ishode posebne izvidne mjere što je u posljednje vrijeme dosta popularno, iz čl. 180 ZKP-a gdje

Korumpativna kaznena djela	2004.	2005.	2006.	2007.	2008. 1-11	Ukupno
Izdavanje i neovlašteno pribavljanje poslovne ppposlovne poslovne tajne iz.čl. 295. st. 2 KZ-a	0	0	0	0	0	0
Sklapanje štetnog ugovora	2	2	1	1	2	8
Zlouporaba položaja i ovlasti iz čl. 337 st. 4 KZ-a	54	33	43	35	38	203
Zloporaba obavljanja dužn. drž. vi.	0	0	1	2	0	3
Protuzakonito posredovanje	0	0	0	10	36	46
Primanje mita	10	5	6	17	26	64
Davanje mita	9	12	12	20	47	100
Odavanje službene tajne	3	2	2	3	7	17
UKUPNO	78	54	65	88	156	441

Tablica korumpativnih kaznenih djela za razdoblje od 2004. do 1.-11. mj. 2008.

se privremeno ograničavaju ustavna prava građana. Kod takvih djela, da bi se neko mito dokazalo, ako nemate po uzdanika, osobu koja želi sudjelovati u toj akciji, koji pred djelatnicima USKOK-a ili policije daje svoju suglasnost, bez te osobe mi ne možemo kvalitetno izvesti izvide koji se poslije koriste u samom postupku.

Za najsloženije krim obrade, dakle, permanentna je suradnja s USKOKO-m i Odjelom gospodarskog kriminaliteta u MUP-u, ubuduće i s novo oformljenim Uskočkim sudovima te PNUSKOK-om koji će organizirati centre u Zagrebu, Splitu i Rijeci i pokrивati svako u svom području 7-8 PU. „

Upravo je suradnja s USKOKO-om, kroz primjenu mjera iz čl. 180 ZKP-a i čl. 411 ZUSKOK-u, te veća osviještenost i informiranost građana, koji sve više imaju povjerenja u pravosuđe i policiju a bez čije suradnje, bez obzira na kadrovska i tehnička opremljenost, nije moguće otkrivanje navedenih kaznenih djela, posljedica povećanja otkrivanja i prijavljivanja tih KD za 56,4 posto

Godina	Materijalna šteta u kunama korumpativnih kaznenih djela u periodu od 2004. do 1-6. mj. 2008. g.
2004..	61.162.090,99
2005.	36.098.032,91
2006.	27.406.284,00
2007.	70.324.919,09
2008. 1-6.	74.411.755,32
Ukupno	269.403.082,30

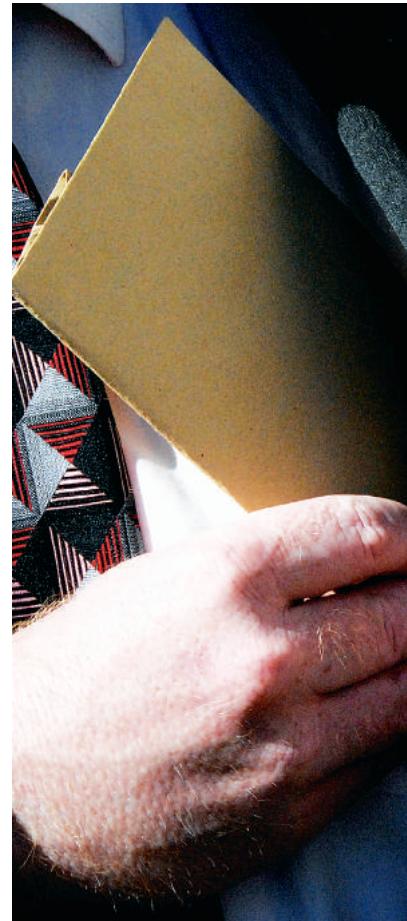
Zbog posebnosti gospodarskog kriminaliteta kojem je jedno od bitnih svojstava i značajki prikrivenost (tarna brojka), jer su i djelo i počinitelj

neotkriveni, a počinitelji tome i teže, zbog zaostajanja stupnja zaštite, vremenskog razmaka od počinjenja djela do uočavanja jer često protekne i više godina te postojanja oportuniteta otkrivanja i kaznenog progona, kao i njegove dinamičnosti ubrzanog tehnološkog razvoja, sigurno će doći i do promjenjivosti pojavnih oblika, tako da je u nadolazećem razdoblju za očekivati prijavljivanje kako postojećih, tako i potpuno novih pojavnih oblika gospodarskog kriminaliteta.

Porast je i prijavljivanja najtežih kaznenih djela iz domene korupcije po katalogu MUP-a (sklapanje štetnog ugovora, izdavanje i neovlašteno pribavljanje poslovne tajne iz čl. 295 st. 2, zlouporaba položaja i ovlasti iz čl. 337 st. 4. za oba ranije navedena kaznena djela samo kvalificirani oblik, zlouporaba obavljanja dužnosti državne vlasti, protuzakonito posredovanje, primanje mita, davanje mita, odavanje službene tajne) u 2008. godini, a koja djela se posebno prate i iziskuju najviše angažmana i dugotrajnog rada policijskih službenika jer je njihovo otkrivanje i daljnje procesuiranje najteže.

Korupcija narušava temeljne vrijednosti društva

Valja reći kako Republika Hrvatska od svoga osamostaljenja prolazi složen put tranzicije, tijekom kojeg dolazi do najrazličitijih pojavnih oblika društvenih ponašanja pa tako i do protupravnih i izrazito negativnih, a među najprisutnijima je sigurno korupcija. Da je ta problematika bitna i značajna za društvo u cijelini vidljivo je i iz Programa Vlade RH koja je u razdoblju od 2003. do 2007. svjesna razmjera korupcije u društvu te odlučna pristupiti borbi protiv korupcije,

kao sudbonosnom pitanju uređenja RH kao slobodne europske države. Nakon toga uslijedilo je akcijski plan 2006.-2008., te posljednji od 2009.-2011.

Inače korupcija se, potvrđuje nam načelnik Divić, vrlo teško otkriva, a još teže dokazuje. *Ona narušava temeljne vrijednosti društva, vladavinu prava, povjerenje u javne institucije i pravnu državu, poštjenje, pravednost, ravноправnost, jednakost i sigurnost građana, jer zaoštvara i povećava društvene razlike, sputava razvoj poduzetničke klime i političke kulture.*

Stvaranje i poticanje političke volje i odlučnost vlasti presudni su za suzbijanje korupcije.

S obzirom na približavanje RH Europskoj uniji, kao i akcijski plan Vlade RH na suzbijanju korupcije od 2009. do 2011., gdje je jedan od strateški interesa RH suzbijanje korupcije, a u otkrivanju i kažnjavanju počinitelja uz Ministarstvo pravosuđa, tj. USKOK i DORH, aktivno sudjeluju MUP i Policijske uprave.

Biserka LUKAN
Snimio Ivica LAJNER

Rasvjetljavanje ubojstva Ivane Hodak nije slučajno

U četveromjesečnom razdoblju, koliko je trajala kriminalistička obrada slučaja ubojstva Ivane Hodak, policija je obuhvatila 672 osobe od čega 115 osoba bliskih obitelji Hodak, a nad njih 58 provedena je kriminalistička obrada. Također su provedene 3 pretrage, 16 poligrafskih testiranja te ukupno 86 raznih vještačenja. Prikupljene su 43 snimke videonadzora, koje će se koristiti u sudskom postupku.

Nakon točno četiri mjeseca intenzivne istrage, u petak 6. veljače 2009. objavljeni su rezultati istrage u slučaju ubojstva Ivane Hodak. Iako su mediji slučaj Hodak opisivali s raznim mogućim motivima, od ljudobomere i sl., istina o ubojici koji je priznao ubojstvo, te priznao kako je on taj koji se vidi na snimkama nadzornih kamera, sa svim je drugačija od očekivane. Kako se navodi u priopćenju o slučaju Hodak, počinatelj tog teškog kaznenog djela je muškarac, hrvatski državljanin, rođen 1948. godine s prebivalištem u Zagrebu, a do sada nije bio evidentiran zbog počinjenja kaznenih djela.

Hladnokrvno ubio i pobegao

Tog, za Ivanu Hodak kobnog 6. listopada 2008. počinatelj je oko 9 sati do-

šao iz Zaprešića u Zagreb na okretište autobusa Črnomerec, a potom je nastavio tramvajem do Zrinjevca. Pješice se uputio prema zgradama u kojima stanuje obitelj Hodak, gdje je nešto prije 11 sati vidio Ivanu Hodak. Krenuo je za njom a kada je Ivana ušla u zgradu, počinatelj ju je sustigao na podestu prvog kata. U Ivanu je ispalio najprije jedan hitac, a nakon što je ona pala na stepenište i drugi te pobegao iz stambene zgrade. Potom se pješice uputio prema Glavnom kolodvoru, potom tramvajem do autobusnog kolodvora, a zatim pješice do Savskog nasipa. Nasipom se vratio u Zaprešić gdje je prvi puta i uhićen.

Ubio iz osvete

Provedena kriminalistička obrada pokazala je kako je motiv ubojstva osveta ocu ubijene g. Zvonimiru Hodaku, kojeg je počinatelj smatrao odgovornim zbog teške životne situacije u kojoj se našao. Razlog osvete su očekivanja od strane počinatelja da mu Zvonimir Hodak pomogne oko zaposlenja ili povratka na staro radno mjesto na teniskim terenima, gdje je dobio otkaz. Nakon tog otkaza, počinatelj je od 1995. godine, živio od mjesecne naknade sa Žavoda za zapošljavanja koju je primao 18 mjeseci. Potom je za 90.000 DM prodao stan te nastavio živjeti kao podstanar u Zaprešiću trošeći mjesечно prosječno oko 1000 DM, odnosno 500 eura. Nalazeći

se u teškoj životnoj situaciji, počinatelj ponovno razmišlja o razlozima situacije u kojoj se nalazi, gdje dolazi do zaključka kako mu je glavni krivac Zvonimir Hodak, kada se i rađa ideja o osveti.

Uhićen na Opatovini pred pučkom kuhinjom

Kako to obično biva, osoba koja svoje dane provodi lutajući gradom, bez prikladne svakodnevne skrbi, odlučuje se na pronalaženje mesta za spavanje, te razmišlja o tome kako se prehraniti i preživjeti. Počinatelja je 4. prosinca 2008. uhitila ophodnja PP Zaprešić, a kako je bio bez osobnih dokumenata privoden je na prekršajnu obradu, te je ujedno u sjeniku kojem je koristio kao prenočište pronađen pištolj marke Bereta kalibra 7,65 mm kao i manja količina cigareta koje je preprodavao. Zbog nedopuštenog držanja oružja Prekršajni sud mu izriče novčanu kaznu, te biva zadržan jer kaznu nije mogao platiti. Pronađeni pištolj vještačen je u Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“, te je utvrđeno kako se radi o oružju iz kojeg je ubijena Ivana Hodak. Stoga je počinatelj ponovno uhićen 5. veljače 2009. ispred pučke kuhinje na Opatovini, pod sumnjom da je počinio kazneno djelo ubojstva Ivane Hodak. Nad njim je provedena kriminalistička obrada te je idućeg dana sproveden u Istražni centar Županijskog suda u Zagrebu.

Novinari o slučaju Hodak: Riješen je čudan, kopliciran slučaj - policija: proaktivna!

Nakon konferencije za medije, održane 6. veljače 2009. godine u Ravnateljstvu policije, u povodu dovršene kriminalističke obrade u vezi ubojstva Ivane Hodak, naše kolege i kolege novinare koji prate rad policije i pišu o nama upitali smo za prve dojmove. Svima smo postavili četiri istovjetna pitanja:

- Kako komentirate aktivnosti policije koje je poduzela u rasvjetljavanju slučaja Ivane Hodak?

- Mislite li da je rad policije korektno prezentiran u medijima?

- Policija je ovaj slučaj rješila četiri mjeseca nakon počinjenja. Kako komentirate brzo rješavanje slučaja?

- Hoće li brzo rješavanje slučaja utjecati na medijsko predstavljanje rada policije u javnosti i na koji način?

I dobili smo njihove odgovore.

Ivana Jakelić, Večernji list: „Ovo je velik uspjeh policije da je u tako kratkom

vremenu uspjela pronaći počinatelja, a pogotovo s obzirom na priče u medijima kako je to vrlo složeno ubojstvo. Mislim da rad policije možda i nije korektno prezentiran u tom vremenu stoga što su policija i mediji dvije potpuno različite stvari. Policija je uvijek priopćavala onoliko koliko je mogla, dok su mediji uvijek tražili više. Uglavnom bi se moglo reći da je suradnja bila dosta korektna, s tim da novinari nikad nisu zadovoljni s onim što im policija kaže jer misle da uvijek mogu

Ivana Jakelić, Večernji list

dobiti više. Brzina rada policije na ovom slučaju očito znači da je došlo do nekih pomaka u radu samog MUP-a. Vjerojatno su i kadrovske promjene učinile svoje. Uostalom, svi mi vjerujemo u to da u policiji rade profesionalci koji bi trebali otkriti počinitelja, bez obzira na to koliko otkrivanje teško bilo. Ovo je pozitivan uspjeh za policiju, međutim, ja mislim da policijska prezentacija u javnosti u mnogome ovisi o tome na koji način policia izvještava. Znači: koliko brzo, kakve informacije daje i općenito, koliko mediji mogu doći do nekih podataka koji su im potrebni. Dakle prezentacija policije u javnosti ne ovisi samo o medijima, nego i o službama za Odnose s javnošću unutar Policijskih uprava i samoga MUP-a."

Danko Radaljac, Novi list

Danko Radaljac, Novi list: "Najbitnije je da je sve na kraju završilo uspjehom,

što se uvijek najviše gleda. Bilo je očigledno da je javnost senzibilizirana i da je policija moralna sveobuhvatno obaviti svoj posao, što je ispalo dobro. Što se tiče samog rada policije i suradnje s medijima, uvijek postoje nedostaci na toj relaciji i nikad neće obje strane biti potpuno zadovoljne. Moglo je biti bolje, ali znalo je nekad biti i gore! Možda bi bilo pametnije da je MUP sam to sistematizirao pa da sam drži pod kontrolom informacije koje izlaze u javnost a koje ne, jer je bilo dosta dezinformacija i svega. Javnost je bila gladna informacija o tom slučaju. Za brzo rješavanje slučaja zaslužan je zasigurno naporan rad policijaca. U krajnjoj liniji, počinitelj je dosta neobičan jer je zadržao oružje, tako da mislim da se puno stvari poklopilo. Isto tako ne sumnjam da je dobru suradnju policija imala i s građanima. Brzo rješavanje je veliki plus policiji, a osim toga bio je to slučaj zbog kojeg su i ministri bili smjenjivani. Dok smo, većina nas, cijelo vrijeme mislili da se radi o ubojici iz „podzemlja“! Na kraju je ispalo nešto sasvim drugo, ali je to apsolutni plus policiji jer je slučaj riješen zadovoljavajuće brzo."

Dušan Miljuš, Jutarnji list: Činjenica je da se radilo o ubojstvu koje smo svi ispočetka povezivali s nekakvim osobnim motivima onih koji se bave

Dušan Miljuš, Jutarnji list

organiziranim kriminalom, a u svemu tome trebalo je pronaći osobu koja je imala osobni motiv da se osveti odvjetniku Hodaku. Rad policije prezentiran je onako kako ga je policija, ponekad i svjesno, navodila na neke druge motive, kako bi možda zavarala počinitelja. To je

Andrija Jarak, Nova TV

po meni sasvim legitimno. Ovaj period od četiri mjeseca, nije ni brz ni spor za rješavanje slučaja. To uvijek ima svoju dinamiku koja nekome može izgledati brza ili spora. Može se ipak reći, da je za ovako težak zločin uspjeh to da se slučaj riješio. Još uvijek je rano govoriti o kompletном medijskom prezentirajući jer je ovo tek početna faza rješenja slučaja. Postoji istraživač, zatim kasnije suđenje, a možda će se kasnije otkriti i neki određeni propusti za koje sada ne znamo. Mislim da je pristup policije prema medijima, u ovom slučaju, od početka bio proaktiv i mislim da je to dobro. Tako bi trebala policija raditi u svim slučajevima: ne samo u Zagrebu, nego i drugdje."

Andrija Jarak, Nova TV: „Ovo je sigurno bio slučaj koji je uzdrmao Hrvatsku i slučaj kojem se davala iznimno velika pozornost javnosti, medija i svih, u njegovu skorom rješavanju da se nađe ubojica, a što se na svu sreću i dogodilo. Posao policije i medija je ponekad isti, a ponekad i nije jer policija ne može otkriti neke podatke, a mediji ih naravno traže. To da je slučaj riješen za četiri mjeseca povoljno je s obzirom da je to bio dosta komplikiran i čudan slučaj. Što se tiče same percepcije u javnosti, mislim da će se ona poboljšati. Ja osobno vjerujem u rad policije i policijske metode jer policija mora uvijek odraditi svoje, kako bi ova država funkcionalala onako kako treba.“

*Razgovarao Boris SADILEK
Snimio Ivica LAJTNER*

U osječkom naselju Tvrđavica trojica pirotehničara PU osječko-baranjske uspješno izveli akciju izvlačenja osobe iz minskog polja

Čovjeku koji je ostao bez noge svaka minuta je bila dragocjena

Put u minsko polje vodio je uz jasno istaknuto ploču upozorenja: "NE PRILAZITE - NA OVOM PODRUČJU JE VELIKA OPASNOST OD MINA", od koje se svakom običnom čovjeku ledi krv u žilama. Prvi je krenuo Robert, za njim Janoš, a na kraju Antika koji je nosio i nosila za unesrećenog. Sva trojica su krčili put ispred sebe pipalicama

Operativno-komunikacijski centar policije Policijske uprave osječko-baranjske 17. veljače 2009. godine u 9,30 sati od djelatnika Hitne medicinske pomoći zaprimio je dojavu da je nepoznata muška osoba stradala u minskom polju na području osječkog naselja Tvrđavica. Na mjestu događaja

Život s minama na kućnom pragu

Minsko polje u kojem je nastradao 48-godišnjak nalazi se 200-injak metara od kuća u Tvrđavici. Stanovnike od opasnosti dijeli tek mali zemljani bent. Iako im se već 18 godina govori da je njihovo područje na lijevoj obali Drave prioritetno do razminiranja nije došlo. Roditelji najviše strahuju za mališane koji još uvijek nisu svjesni opasnosti koja vrea iz obližnje šume.

zatečen je 56-godišnjak iz Tvrđavice, koji je rekao da je sa svojim 48-godišnjim bratićem ušao tristotinjak metara duboko u šumu kad je došlo do eksplozije koja je bratiću ozlijedila obje noge, nakon čega je 56-godišnjak istrčao iz šume po pomoć.

Na mjestu događaja ubrzo su došli i policijski službenici Protueksploziskog odsjeka PU osječko-baranjske: Janoš Salai, Antika Senaši i Robert Hranić. Antika je u tom trenutku bio jedini pirotehničar u službi jer su dva pirotehničara iz dnevne službe taj dan bili angažirani na uništavanju minsko-eksplozivnih sredstava na vojnom poligonu u Gašincima, koji je udaljen 50-ak kilometara od Osijeka. Zbog toga je načelnik Odjela za javni red, Ivan Petrović, u pomoć pozvao dva pirotehničara izvan službe - Roberta i Janoša, koji su na mjesto događaja stigli u rekordnom roku.

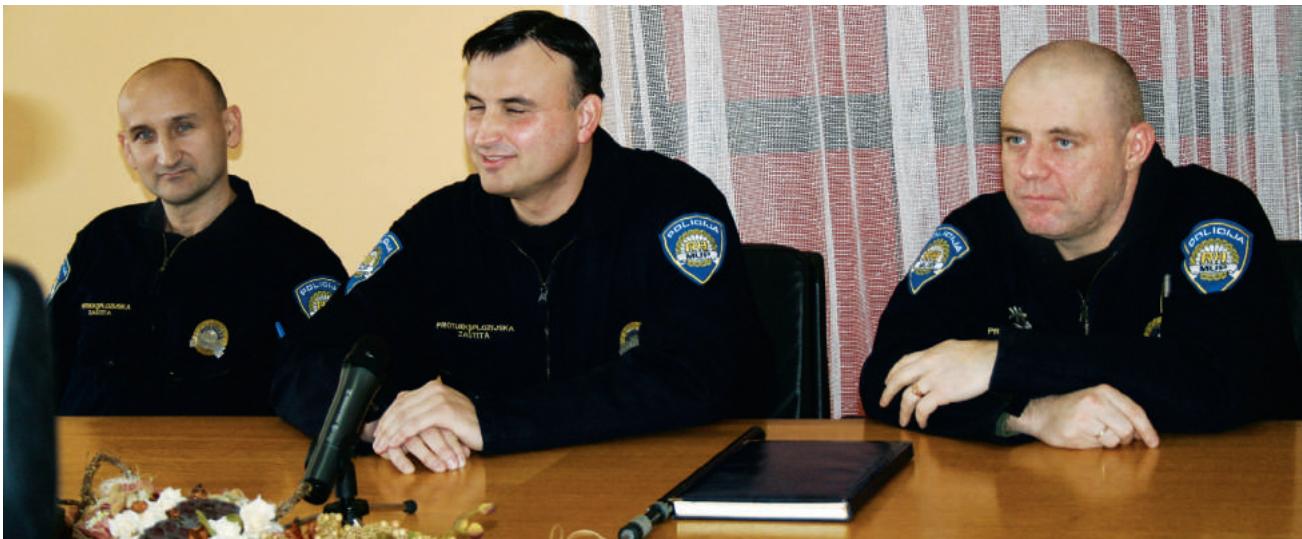
NE minskom polju

Nastrandali u minskom polju, koji je u sekundi postao trajnim invalidom, za nekolicinu tiskovina izjavio je da je prije kobnog dana najmanje 30 puta ulazio u isto područje. Nakon što mu je amputirana potkoljenica desne noge, uspješno se oporavlja u Kliničkoj bolnici Osijek i tvrdi da više nikada neće ući u minski sumnjivo područje.

- Bio sam kod kuće, kada su mi iz Uprave javili da je čovjek stradao u minskom polju te da je živ, iako je ostao bez noge. Znao sam da je svaka minuta neprocjenjiva pa sam se brzo spremio i krenuo na mjesto događaja zajedno s Robertom koji stanuje u blizini. Kad smo stigli na tzv. mali bent (bent koji dijeli Tvrđavicu od minski sumnjivog područja) tamo su već bili policijski službenici I. PP Osijek, načelnik Petrović, ljudi iz Hrvatskog centra za razminiranje, Hitna medicinska pomoć i Antika sa svom našom opremom. Djelatnici HCR-a su nam predložili karte na kojoj su bile ucrtane mine za koje su oni imali informacije, ali za njih nismo imali vremena. Ujedno, bili smo svjesni da je područje pred nama prepuno metalnog smeća (čepova boca, čavala, vijaka...), zbog čega bi nas metal-detektor previše usporio. Morali smo se osloniti na "pipalicu", koja je po nama toga trenutka bila

Znanje i iskustvo spasilo život unesrećenom i pirotehničarima

Janoš Salai i Antika Senaši pirotehničari su od 1992. godine, a Robert Hranić se tim poslom počeo baviti u Specijalnoj policiji 1991. godine. Njihovo dugogodišnje iskustvo rada s minsko-eksplozivnim sredstvima rezultiralo je brzom i profesionalnom akcijom spašavanja ranjenika.

S lijeva na desno: Janoš Salai, Robert Hranić i Antika Senaši

najsigurnija za probijanje puta do unesrećenog - ispričao je Janoš Salai.

Put u minsko polje vodio je uz jasno istaknuto ploču upozorenja: "NE PRILAŽITE - NA OVOM PODRUČJU JE VELIKA OPASNOST OD MINA" - od koje se svakom običnom čovjeku ledi krv u žilama. Prvi je krenuo Robert, za njim Janoš, a na kraju Antika koji je nosio i nosila za unesrećenog. Sva trojica su krčili put ispred sebe pipalicama. Na mekom šumskom tlu jasno su bili vidljivi tragovi guma motokultivatora na kojem su bratići ušli u minsko polje, a tu i tamo vidjele su se i ljudske stope, za koje su pretpostavili da su od bratića koji istrčao iz polja do prvih kuća stanovnika Tvrđavice po pomoć.

- Držali smo razmak jedan od drugog oko pet metara. Pipalicama smo provjeravali prostor između tragova kotača male Hondice, osiguravajući na taj način povratak s unesrećenom osobom. Pipalice su nam udarale u razno smeće. Iskustvo rada u Protueksploziskom odsjeku naučilo nas je da već prema zvuku udarca pipalice u čvrsti predmet znamo jesmo li dotaknuli minu ili otpad. Na putu prema Hodnici nismo naišli ni na jednu minu niti sumnju u minu, nastavio je priču Janoš.

No, na dalnjem putu prema unesrećenom, koji je sa utabane staze vodio ulijevu, počeli su nailaziti na žice od poteznih protupješačkih mina, koje su uspješno premostili. Ranjenog 48-go-

dišnjaka su našli su u svjesnom stanju. Iako se odmah vidjelo da je ostao bez desne potkoljenice, sjedio je naslonjen ledima na stablo topole i pušio.

- Šokirao me prizor koji sam ugledao. Ne znam što sam očekivao u kakvom ćemo ga stanju zateći, ali da bez noge sjedi i puši... to mi sigurno nikada ne bi palo na pamet. Kada sam mu bio lice, znao sam da se nalazi u šoku. Izgledao je kao netko koga naglo probudiš iz dubokog sna i tražiš od njega odgovor - ispričao je Janoš.

Robert je ranjeniku podvezao nogu, stavili su ga na nosila i nastojali ga držati budnim. Svijest je izgubio na samom izlasku iz minskog polja. Pirotehničari su na malom bentu 48-godišnjaka predali liječničkoj ekipi Hitne pomoći, koja ga je odvezla u Kliničku bolnicu Osijek. Akcija spašavanja ljudskog života tako je herojskim podvigom osječke trojke uspješno okončana u 10,35 sati. Četrdesetosmogodišnjak se zahvaljujući njihovoj brzom i profesionalno izvedenom podvigu uspješno oporavlja u polaintenzivnoj nezi Odjela traumatologije u Kliničkoj bolnici Osijek.

- Bilo je poslijе priče da se nismo pridržavali pravila struke jer smo prebrzo uspjeli izvući ranjenog čovjeka iz minskog polja. Kada se baviš ovim poslom, prvo i osnovno pravilo je: nemoj stradati - misli na sebe i svoju sigurnost. Mi smo se tog pravila cijelo vrijeme pridržavali. U ovoj akciji izvlačenja unesrećenoga sačuvali smo sebe, a spasili smo ljudski život - zaključio je na kraju Janoš. ●

Edita ROTERBAUER

Pirotehničari kod župana

Osječko-baranjski župan, gospodin Krešimir Bubalo, dva dana nakon uspješne akcije izvlačenja osobe iz minskog polja, upriličio je u svom prostoru prijam na kojem je trojici pirotehničara PU osječko-baranjske čestitao na iznimnoj hrabrosti i uručio im srebrnjak i monografiju.

Kriminalistička obrada kodnog imena "VUK"

Uhićeni u Osijeku pri kupoprodaji pola kilograma heroina

Kriminalistička obrada kodnog imena "VUK" započela je početkom ove godine, a provedena je u suradnji i koordinaciji s Policijskim nacionalnim uredom za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta pri Upravi kriminalističke policije MUP-a RH

Policijski službenici Policijske uprave osječko-baranjske 19. veljače ove godine u osječkoj Tvrđi uhitali su u trenutku kupoprodaje heroina tri državljanina Republike Srbije i dva državljanina Republike Hrvatske. Kriminalističkom obradom utvrđeno je postojanje osnovane sumnje

da su trojica stranaca (u dobi od 31, 34 i 35 godina) iz Srbije u Hrvatsku prokrijumčarili 500,08 grama heroina, kojega su prodali u Osijeku za 7.000 eura, čime su počinili kazneno djelo zlouporabe opojnih droga (čl. 173. st. 2. i 3. Kaznenog zakona RH). Osumnjičeni trojac je uz kaznenu prijavu 21. veljače doveden u Istražni centar Županijskog suda u Osijeku.

U suradnji sa Županijskim državnim odvjetništvom u Osijeku te MUP-om Republike Srbije, Policijskom upravom u Novom Sadu, na području Hrvatske i Srbije izvršeno je više pretraga stanova, vozila i osoba, kojom prilikom je pronađeno 500,80 grama opojne droge tipa heroin visoke čistoće, većini novčani iznos u eurima i drugi predmeti korišteni prilikom izvršenja ovog kaznenog djela (mobilni, vozila i drugo). Kako je heroin

visoke čistoće, ulična vrijednost bila bi oko 800.000 kuna.

Kriminalistička obrada kodnog imena "VUK" započela je početkom ove godine, a provedena je u suradnji i koordinaciji s Policijskim nacionalnim uredom za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta pri Upravi kriminalističke policije MUP-a RH. Tijekom provođenja policijskih izvida vezano za kaznena djela zlouporabe opojnih droga evidentirano je više osoba s područja Republike Srbije, koje su detektirane kao krijumčari i preprodavači opojne droge tipa heroin na teritoriju Hrvatske. Policijski službenici nastavljaju s dalnjim provođenjem policijskih izvida radi utvrđivanja i procesuiranja svih osoba koje se dovode u vezu s ovim kaznenim djelom. ●

Edita ROTERBAUER

Sisak: neobična zaplijena opojnih sredstava

Kod 31-godišnjeg Siščanina policijski službenici Odsjeka kriminaliteta droga PU sisačko-moslavačke pronašli 2,5 grama marihuane, gram speeda, 125 sjemenki indijske konoplje, 41,5 grama raspodijeljenih u 17 paketića halucinogene gljive psilocibe te 205 grama nepoznate praškaste tvari

Policijski službenici Odsjeka kriminaliteta droga PU sisačko-moslavačke 5. veljače ove godine, temeljem naloga Županijskog suda u Sisku, obavili su pretragu doma i drugih prostorija kod 31-godišnjaka sa sisačkog područja.

Pretragom je pronađeno i oduzeto 2,5 grama marihuane, 1 gram amfetamina, tzv. speeda, 125 sjemenki indijske konoplje, 17 papirnatih paketića sa suhom biljnom materijom nalik na halucinogene gljive psilocibe, ukupne težine 41,5 grama te 205,8 grama nepoznate praškaste tvari, najvjerojatnije punila za povećanje mase opojne droge tipa amfetamin.

Zbog osnovane sumnje da je počinio kazneno djelo zlouporabe opojnih droga 31-godišnjak je uhićen te je nad njim provedena kriminalistička obrada, a preliminarnim vještačenjem pronađenih i oduzetih tvari utvrđena je pozitivna reakcija na prisutnost THC-a i amfetamina, dok je vještačenjem pronađenih suhih gljiva dobivena pozitivna reakcija na prisustvo psihotropne aktivne supstance psilocin.

Nakon dovršene kriminalističke obrade 31-godišnjak je uz kaznenu prijavu zbog zlouporabe opojnih droga doveden istražnom sucu Županijskog

suda u Sisku, koji mu je odredio pritvor u trajanju od 30 dana.

Ponešto o čarobnim gljivama

Psilocibinske gljive su gljive koje u sebi sadrže psihoaktivne spojeve [psilocin](#) i [psilocibin](#). Poznate su pod popularnim nazivom čarobne gljive te se smatraju [psihodeličnom drogom](#).

Kultiviranje, distribucija i posjedovanje psilocibinskih gljiva u većini je zapanjih država na neki način regulirano. U pojedinim europskim državama posjedovanje i osobna konzumacija legalni su ili dekriminalizirani, a drugdje se, pa i u Hrvatskoj, tretiraju kao kazneno djelo. Psilocin i psilocibin međunarodno su zabranjeni UN-ovom Konvencijom o psihotropnim substancama iz 1971. godine.

Ove se gljive uglavnom koriste kao rekreativska droga te u spiritualne, spoznajne i [transcendentcijske](#) svrhe. Suhe (ili rjeđe svježe) gljive se konzumiraju oralno, iako je i rektalna primjena moguća, doduše mnogo rjeđe u praksi. ●

Iva HRANITELJ

Policjski presretači na prometnicama PU brodsko-posavske

Lovci na brzine

Prilikom postupanja vrlo su tolerantni, upozoravaju vozače, savjetuju, no posebno su represivni prema recidivistima

Ljubitelji prebrze vožnje, koji bi rado izbjegli plaćanje kazni, trebali bi se zamisliti kad prolaze autocestom kroz područje Policijske uprave brodsko-posavske i ne stiskati papučicu gasa jer će vrlo vjerojatno naletjeti na naše lovce na brzine. Budno oko naših policajaca u presretcima vrlo lako detektira ovakve opasnosti za vozače drugih vozila, uputi se za počinileljima, dokumentira brzinu te naplati kaznu. Mnogi nastoje izbjegći plaćanje kazni pa ugrađuju u svoja vozila anti-smetala, kao što su primjerice jammeri - ometači policijskih mjeraca brzine ili razne radar-detektori. Pitanje je: isplate li se divlje vožnje? Naravno da ne: osim osiromašenja džepa ovakvih vozača, tu su i druge opasnosti kojih bi trebali biti svjesni te odgovorni, kako za svoj tako i za život svojih suputnika, ali i drugih sudionika u prometu.

Na ovu temu porazgovarali smo s voditeljem ophodnje Dinkom Rudnik i policijskim službenikom za nadzor cestovnog prometa Damirom Zebom, dugodosišnjim policajcima (viši policajci) čiji je ured na četiri kotača ne samo na autocesti, već po potrebi i na državnim, odnosno, županijskim cestama na našem području. Dinko je u policiji već 17 godina, Damir 15 godina. Godinama voze službena vozila i motore, a oko dvije godine rade s presretačem, te izuzetno vole svoj posao.

Na upit: s kakvom se problematikom susreću na našim prometnicama i s kavkim uređajima rade, Dinko Rudnik rekao je da rade s uređajima kojima ne smetaju nikakva anti-smetala. Naglasio je također da su prilikom postupanja vrlo korektni, vrlo tolerantni, da upozoravaju vozače, savjetuju, smiruju tenzije, ali i kažnjavaju zbog velike brzine i alkohola (za što nema oprostal) te da su posebno represivni prema recidivistima. „Osim mjerenja brzina, radimo i po drugim vidovima prekršaja, ali i kaznenih djela u suradnji s djelatnicima drugih ustrojstvenih jedinica te vršimo različite asistencije, pratnje, osiguranja, očevide i sl.“, rekao je Dinko.

„Također pratimo i operativno interesantna vozila. Surađujemo s Mobilnom ekipom MUP-a. Prošle smo godine zaustavili Audi s 3 000 šteka cigareta! Pogli mogli smo također i kolegama iz PP Slavonski Brod u razrješenju kaznenog djela teške krađe na jednoj benzinskoj postaji na autocesti“, kazao je Damir Zeba. Prisjetio se i slučajeva koje su uočavali da vozači voze presporo, što im signalizira da nešto nije u redu. Na kraju se tada obično utvrdi da su vozači alkoholizirani.

Upitali smo ih koja im je najveća izmjerena brzina te kakav je osjećaj kad se stisne papučica gasa, na što su odgovorili da su nedavno izmjerili brzinu od 235 km/h, ali su imali susreta i s većim brzinama kao što je 250 km/h. „Straha nemaš u tom trenutku. Osjećaš se normalno. Kad, primjerice, vozis 200 kilometara na sat čini ti se sporo - ali smo vrlo oprezni!“ rekao je Damir Zeba. Dinko Rudnik potom je dodao da je ipak prisutna doza povećanog opreza, ipak je tu nazočna i određena razina stresa jer tek poslije shvatiš da te puknu adrenalin. „Koliko god to izgleda atraktivno, nakon brzih vožnji ipak se osjećaš umorno“, rekao je Dinko.

Na upit vole li i izvan službe stisnuti papučicu gasa, kazali su da se tada ipak drugačije razmišlja, što zbog obitelji što zbog činjenice da su policajci. Ljudi ih poznaju te svakako žele biti uzor drugim sudionicima u prometu.

Ispričali su nam nešto i o dogodovština s autocestama, budući da se na njima događa svašta. Susretali su se sa raznim ljudima: od fine gospode, običnog šljama do poznatih faca (estradnjaka, sportaša i dr.). Jednom prilikom su zbog prebrze

vožnje kaznili g. Živojinovića, supruga poznate pjevačice Lepe Brene.

Također su se susretali s osobenjacima, koji su u vozilima imali igračke (lute) te su prilikom jednog postupanja u vozilu zamijetili plišanog medu vezanog sigurnosnim pojasmom na suvozačevom sjedalu, a vozač im je pojasnio da je medo njegov sugovornik dok putuje na dužim relacijama. Bilo je tu i nemoralnih ponuda, masaža i slično, koje su im nudile vozačice.

Srdačno smo se nasmijali. Kad je čuo naš smijeh, razgovoru se ispred postaje priključio i načelnik PPP Antun Valić, izražavajući samo pohvale za Dinka i Damira. On im je svesrdna podrška u svakodnevnom radu. Ispričao nam je i jednu svoju anegdotu iz vremena kada je on radio kao pozornik. Prilikom nadzora prometa zaustavio je jedno vozilo i osoba se pozivala na njega, upitavši ga: „Znaš li ti onog Tončija iz Tomice što radi u prometnoj, mi smo rođaci?“. „Razgovor sam prihvatio iz znatiželje, ne rekavši mu da sam ja taj“, rekao je Antun te nastavio: „Uistinu bili smo daljnji rođaci, no nismo se viđali niti smo bili u kontaktu. Na kraju sam mu zaželio sretan put, predstavivši se - na njegovo iznenadenje!“

Na kraju razgovora ispratismo Dinka i Damira do presretača. Prilikom ulaska u vozilo Dinko je dodao da im se tijekom neprestanog kruženja autocestom, s obzirom na stotine tisuća prijeđenih kilometara, na sreću nije dogodilo ništa loše osim što je jednom puklo vjetrobransko staklo. Stisnuo je potom papučicu gasa, uputivši se u nove izazove. Želimo im sretran put!

Kata NUJIĆ

Slavonski Brod: preventivna akcija „Biciklisti“

Umjesto kazni dobili poklone

Akcijom Biciklisti nastojalo se dati do znanja kako policija nije ta koja samo kažnjava, već i da je na usluzi svojim građanima: da želi stići njihovo povjerenje, da savjetuje, da upozorava, ali i poklanja - jer, također, ima „sluha“ i za džepove građana, posebice onih koji su uzoriti i nisu skloni činjenju prekršaja.

Preventivna akcija pod nazivom Biciklisti, provedena dana 12. veljače 2009. godine od 17.00 do 20 sati na području Grada Slavonskog Broda govori u prilog tome da su aktivnosti policije uglavnom usmjerene na preventivne djelatnosti.

Akciju su popratili i predstavnici lokalnih medija, koji su prethodno na konferenciji za novinare upoznati s provedbom akcije te sa statističkim pokazateljima i crnim brojkama. Naime, tijekom 2008. na prometricama PU brodsko-posavske u 41 prometnoj nesreći poginulo je 48 osoba: od toga 6 biciklista (u tri slučaja kod biciklista je utvrđena koncentracija alkohola u organizmu, a u

tri slučaja kod vozača vozila kojim je došlo do naleta na bicikliste). Ova godina započela je zadovoljavajućim podacima u oblasti prometa. Tijekom siječnja nije bilo prometnih nesreća s poginulim osobama, a također je smanjen sveukupan broj prometnih nesreća s materijalnom štetom. Smanjen je i ukupan broj ozlijeđenih osoba za 16,9 posto u odnosu na siječanj prethodne godine.

Uočeno je da se našim prometnicama kreće velik broj bicikala koji nisu tehnički ispravni, nemaju svjetla te kao takvi nisu uočljivi na kolniku, posebice noću, odnosno u uvjetima smanjene vidljivosti.

Cilj ove akcije svakako je podizanje sigurnosti u cestovnom prometu i prometne kulture na višu razinu te zadržavanje ovako pozitivnog trenda (siječanj 2009. godine) smanjenja sveukupnog broja prometnih nesreća, ali i prometnih nesreća i posljedica u kojima sudjeluje jedna od najugroženijih kategorija sudionika u prometu - biciklisti.

Aktivnosti koje svakodnevno provodi prometna policija kod građana najčešće stvaraju dojam kako policija djeli samu represivno. Međutim, ovom akcijom nastojalo se dati do znanja kako policija nije ta koja samo kažnjava, već i da je na usluzi svojim građanima: da želi stići njihovo povjerenje, da savjetuje, da upozorava, ali i poklanja - jer, također, ima „sluha“ i za džepove ionako osiromašenih građana, posebice onih koji su uzoriti i nisu skloni činjenju prekršaja. Tijekom trajanja akcije izvršen je

nadzor nad 50-tak biciklista, izdano je 20 upozorenja te su tom prigodom biciklistima podijeljeni na poklon retroreflektirajući prsluci.

Nakon što su dobili retroreflektirajući prsluk na poklon, vozači bicikala su ih vrlo rado odmah odjenuli, upućujući policijskim službenicima riječi pohvale, u nadu da će policija organizirati mnoštvo ovakvih ili sličnih akcija. Istodobno, bili su vrlo zahvalni na savjetima policije o tome kako bicikl opremiti potrebnom opremom i svjetlima da bi bio tehnički ispravan. Prometni policajci su vrlo rado odgovarali i na druge upite biciklista.

Sa nekoliko biciklista smo i porazgovarali na ovu temu. Svi se slažu u jednom: da bi ovakve akcije trebalo provoditi što češće. Na naš upit što misli o ovakovom načinu djelovanja policije, biciklistica gospoda Emilija Jerković uz riječi podrške, istaknula je kako je ovka akcija uistinu hvale vrijedna te dodala da treba biti što više policije na našim cestama, kako bi vozači vozili što opreznije, a biciklisti se osjećali što sigurnije. Završila je riječima da sve bicikliste treba kazniti, uključujući i nju osobno, ako su neodgovorni te ako učestalo i namjerno krše propise.

Porazgovarali smo i s biciklisticom gospodrom Mandom Grošić, koja je odmah odjenula retroreflektirajući prsluk, ne mareći za veličinu. Također je imala samo riječi pohvale za rad policije, dodajući pritom kako je bitno da vozači bicikla, ali i motornih vozila budu odgovorni i uvijek svjesni opasnosti koje vrebaju na prometricama. Prisjetila se i riječi svog instruktora vožnje koji ih je jednom na predavanjima upitao: „Biste li vi ikada oduzeli prednost prolaska tenku kao što biste to, vjerojatno, lakše učinili biciklu“?

Rezultati akcije su zadovoljavajući s obzirom na: poduzete mjere, uzorite bicikliste i uočene prekršaje. Sve to mora biti smjernica za daljnji rad, posebice stoga jer je donošenjem novog Zakona o sigurnosti prometa na cestama povećana visina novčanih kazni za neke prekršaje. ●

Kata NUJIĆ

Ronilačko odjeljenje IJP PU karlovačke

Ronilačko odjeljenje Interventne jedinice policije PU karlovačke ustrojeno je ubrzo nakon preustroja specijalne jedinice policije PU karlovačke 2001. godine u interventnu jedinicu policije, a zadaće iz svog djelokruga rada obnašalo je i u sastavu specijalne policije.

Ronilačko odjeljenje IJP PU karlovačke sastoji se od četiri policijska službenika - ronioca, točnije zapovjednika ronilačkog odjeljenja (prije zapovjednik ronioca bio je Dubravko Šnajder, a sada sam ja, Ivica Samovojska) i tri policijska službenika ronioca. Svi ronioci prošli su vrlo zahtjevnu specijalističku obuku ronjenja i uspješno savladali napredne ronilačke tečajeve u Ronilačkom centru na Malom Lošinju.

Prvi tečajevi započeli su 1996. u sklopu specijalističkog osposobljavanja ronilaca Specijalne jedinice policije PU karlovačke, a praktički svake sljedeće godine pohadani su novi, napredniji i zahtjevniji tečajevi. Tako da danas u

našem sastavu imamo tri Open Water Instructora i jednog Advanced Open Water Diver ronioca. Bez obzira na završene specijalističke tečajeve ronjenja, specijalistička obuka ronilaca i trenažna kondiciona ronjenja provode se intenzivno, sukladno Planu i programu koji donosi Zapovjedništvo interventne policije. Na taj način osigurana je visoka razina osposobljenosti ronilaca za izvođenje najtežih zadaća.

Paralelno sa svakodnevnom specijalističkom obukom, koju izvodimo u rijekama i jezerima matične policijske uprave, posredstvom Zapovjedništva interventne policije, na čelu sa zapovjednikom Josipom Turkaljem i instruktora ronjenja u Zapovjedništvu interventne policije dr. Josipa Mihaljevića, ostvarena je suradnja ronilaca Interventne policije Republike Hrvatske sa roniocima interventne policije Savezne Republike Njemačke, pa su organizirani zajednički sigurnosni treninzi ronjenja u Ronilačkom centru na Malom Lošinju. Na taj način došlo je do razmjene iskustava između iskusnih policijskih ronilaca dviju država.

Vrhunská izobrazba

Uz vrhunsku izobrazbu ronilaca interventne policije važno je spomenuti adekvatnu ronilačku opremu bez koje bi izvođenje ronilačkih zadaća bilo neizvedivo.

Posredstvom Zapovjedništva interventne policije, ronilačko odjeljenje svake godine obnavlja svoja tehnička sredstva i opremu, koja se danas nalazi na zavidnoj razini. Počevši od najmodernijih ronilačkih kompjutera, regulatora za disanje, suhih ronilačkih odjela za ronjenje na ekstremno niskim temperaturama, mokrih ronilačkih odjela pa sve do sitnijih, ali ništa manje važnih dijelova opreme poput ronilačkih maski, peraja, rukavica i dr.

Ivica SAMOVOJSKA, zapovjednik ronilačkog odjeljenja IJP PU karlovačke

Intervencije pronalaženja i izvlačenja vozila i utopljenika iz rijeka, jezera i mora samo su jedan segment djelokruga rada ronilaca interventne policije. Budući da je tijekom Domovinskog rata kroz Karlovačku županiju prolazila prva crta obrane, a grad nije nimalo pošteden artiljerijskim projektima i granatiranju te imajući u vidu činjenicu da kroz županiju protječu četiri rijeke (Korana, Kupa, Mrežnica i Dobra) i da postoji nekoliko što većih što manjih jezera, lako je zaključiti da je dobar dio tih borbenih sredstava završio u rijekama i jezerima, u što smo se mi vrlo često imamo priliku uvjeriti. Dobar dio minsko eksplozivnih sredstava i strjeljiva odstranjujemo s dna rijeka u suradnji s protueksplizijskim roniocima Specijalne policije. S druge strane usko surađujemo s policijskim službenicima protueksplizijskog odjela PU karlovačke.

Izuzetno dobra suradnja s građanima

Najveći dio intervencija vezan je uz pronalazak i vađenje minsko-eksplozivnih sredstava, strjeljiva raznog kalibra, raznog nelegalno držanog oružja, odbačenog od strane manjeg broja nesavjesnih građana. Suprotno tome, najviše dojava o pronađenim opasnim sredstvima u rijekama i jezerima dobivamo upravo od građana koji shvaćaju

Praktički svake sljedeće godine pohađamo nove, naprednije i zahtjevnije tečajeve. Tako da danas u našem sastavu imamo tri Open Water Instructora i jednog Advanced Open Water Diver ronioca.

kakvu opasnost po živote ljudi ona u našim rijekama skrivaju. Nadalje, dobar dio intervencija odnosi se na predmete kaznenih djela bačene u rijeke, primjerice: oružje koje je poslužilo za počinjenje kaznenih djela, odnosno, predmete koji mogu poslužiti kao dokaz u kaznenom postupku, ukradeni predmeti (poput tehničke robe, bicikala i ostalog).

Za veći dio navedenih predmeta primarno dojave od građana preko operativnog dežurstva PU karlovačke, a znatnu količinu pronalazimo sami tijekom izvođenja specijalističke obuke ronjenja. Zato nagašavamo izuzetno dobru suradnju s građanima koji nas prepoznaju i često nam osobno dojavljaju o sumnjivim ili opasnim predmetima koji vrebaju s dna rijeke.

Važno je spomenuti i to da se kao članovi Udruge specijalne policije „Grom“ iz Domovinskog rata odazivamo na ekološke akcije čišćenja podmorja te korita rijeka i jezera diljem Hrvatske, a sudjelujemo i u jedinstvenom programu Udruge u Republici Hrvatskoj nazvane „4 rijeke-bez mina“ u Karlovačkoj županiji, gdje u suradnji s gradom Karlovcem, županijom i Turističkom zajednicom, prije i poslije ljetne sezone, čistimo kupališta od opasnih i eksplozivnih predmeta te time pridonosimo većoj sigurnosti građana.

Neke naše intervencije izvode se ponekad u izuzetno teškim uvjetima, uz vrlo niske temperature vode, čak do 1°C, minimalnu vidljivost ispod površine (cca 20-30 centimetara) te ponekad vrlo jake struje nabujalih rijeka u zimskim mjesecima. U svakom slučaju uvijek se unaprijed procjenjuju uvjeti jer sigurnost ronioca ne smije doći u pitanje.

Bitno je spomenuti i to da ni jedan ronilac interventne policije ne radi ovaj odgovoran i zahtjevan posao „po zapovjedi“ već se mahom radi o ljudima koje veže ljubav prema vodi i ronjenju te izazovima koje posao ronioca u interventnoj policiji pruža. ●

Ivica SAMOVOJSKA
Snimio Mile BUTORAC - ŠEKI

PU krapinsko-zagorska: Policija u zajednici

Osnovano prvo Županijsko vijeće za prevenciju u RH

Županijsko vijeće za prevenciju u lokalnoj zajednici Krapinsko-zagorske županije prvo je Vijeće u Republici Hrvatskoj osnovano na razini cijele županije.

Za potrebe organizacije i provođenja preventivnih projekata i programa osnovano je Županijsko vijeće za prevenciju u lokalnoj zajednici Krapinsko-zagorske županije. Prvo je to Vijeće u Republici Hrvatskoj osnovano na razini cijele županije. Odluka o osnivanju Županijskog vijeća donijeta je 2008. godine, a prva sjednica članova Vijeća održana je 12. veljače ove godine. Ulogu predsjednika vijeća po funkciji obnaša županica Krapinsko-zagorske županije Sonja Borovčak, a za zamjenika predsjednika jednoglasno je izabran načelnik PU krapinsko-zagorske Željko Cujzek.

Uz predsjednicu Vijeća i zamjenika predsjednika u rad Županijskog vijeća za prevenciju uključeni su: predsjednik Županijske skupštine Franjo Jagić, koordinator projekta Policija u zajednici Stjepan Šalamon, pomoćnica pročelnika Upravnog odjela za društvene djelatnosti, Službe za zdravstvo o socijalnu skrb Zorica Franjčec Capar, pomoćnik pročelnika Upravnog odjela za društvene djelatnosti, Službe za prosvjetu, šport i kulturu Ivan Lamot, koordinatorka udruga mladih Ivana Radanović, ravnateljica Obiteljskog centra Gordana Maligec, voditeljica Centra za prevenciju i izvanbolničko liječenje ovisnosti Nataša Koražija, predsjednik Županijskog savjeta za sigurnost prometa Ivan Jelenčić, ravnatelj Županijske uprave za ceste Vlado Kavač, ravnateljica Doma zdravlja Krapinsko-zagorske županije Srebrenka Belec, direktorka Turističke zajednice Krapinsko-zagorske županije Sanja Škrinjar, voditelj ispostave Državnog inspektorata Krapina Zdenko Bukal, predstavnik Županijskog suda u Zlataru Miljenko Pospiš, predstavnica prekršajnih sudova Mirjana Antonović i predsjednik Obrtničke komore Krapinsko-zagorske županije Dragutin Ranogajec.

Na prvoj sjednici donijet je Poslovnik o radu Vijeća, predložen je nacrt plana i programa rada Vijeća za 2009. godinu. U sklopu prijedloga plana i programa rada odmah je donijet zaključak o prihvaćanju prijedloga da se za potrebe prevencije zlouporabe opojnih droga ide u nabavu jednog prijenosnog aparata za detekciju droge, koji će biti sufinanciran od strane županije, gradova i općina Krapinsko-zagorske županije.

Vijeće je donijelo zaključak o davanju podrške za svih sedam projekata koje su predložile jedinice lokalne samouprave za sufinanciranje od strane UNDP-a.

Sjednici Županijskog vijeća za prevenciju u lokalnoj zajednici Krapinsko-zagorske županije prethodio je radni sastanak u prostorijama Policijske uprave na kojem su bili predstavnici radne grupe PU za provođenje prevencije, županica Krapinsko-zagorske županije, gradonačelnici gradova, načelnici općina i načelnici policijskih postaja.

Na radnom sastanku čelnici lokalne samouprave upoznati su s načinom rada Županijskog vijeća za prevenciju iz kojeg proizlazi da bilo koja jedinica lokalne samouprave može dati prijedlog za sazivanje sjednice vijeća i aktivno sudjelovati u radu Vijeća. Prisutnima je podnijeto izvješće o radu u protekloj godini, a ujedno su donijete smjernice za nastavak suradnje policije i svih jedinica lokalne samouprave u sljedećem razdoblju, pri čemu je postignut dogovor da će se projekti policije sufinancirati i dalje na isti način, preko Županije krapinsko-zagorske. Na radnom sastanku razmatrana je mogućnost sufinanciranja opremanja mobilnog centra za prevenciju i opremanje mobilnog videonadzornog sustava. Konkretnе mјere poduzimati će se nakon što policijska uprava nabavi namjensko vozilo koje bi se opremilo u tu svrhu.

Županica Krapinsko-zagorske županije Sonja Borovčak i svi članovi Vijeća podržali su sve inicijative policije i izjasnili se da je to jedan od oblika suradnje koji će sigurno dati svoj značaj u stvaranju boljeg stanja sigurnosti na ovim prostorima. ●

Pripremio Stjepan ŠALAMON

Suhopolje: Radni sastanak s predstavnicima prekršajnih sudova

Prva godina provedbe novog Prekršajnog zakona i primjena novog Zakona o sigurnosti prometa na cestama bile su teme sastanka predstavnika PU virovitičko-podravske i prekršajnih sudova.

Dana 19. veljače 2009. u Suhopolju je održan radni sastanak na kojem su bili nazočni predstavnici PU virovitičko-podravske i predstavnici prekršajnih sudova (sudaca i savjetnika) iz Virovitice, Slatine, Orahovice i Pitomače.

Sastanak je sazvan u skladu s dugogodišnjom praksom te programskim smjernicama rada ove PU, a rasprava je bila usmjerena na jednu točku dnevnog reda, odnosno prvu godinu provedbe novog Prekršajnog zakona, kao i primjenu novog Zakona o sigurnosti prometa na cestama. Bilo je dakako riječ i o prekršajima iz javnog reda i mira te ostalih poslova iz nadležnosti policije.

Akcija "Manje oružja - manje tragedija"

Karlovački gimnazijalci sa svojim kontakt-policajcem posjetili "UN kuću" u Zagrebu

U sklopu promidžbene kampanje akcije "Manje oružja - manje tragedija" 30-tak učenika srednje škole "Gimnazija" Karlovac, 2. i 3. razreda, u pratnji svog kontakt-policajca Mile Valentica posjetili su 20. veljače "UN kuću" u Zagrebu, Radnička cesta.

Na zamolbu učenika karlovačke gimnazije i njihove profesorice Margarete Kulaš, djelatnici UN u Zagrebu organizirali su posjet "UN kući" koji se sastojao od upoznavanja učenika koji uz redovno obrazovanje pohađaju i fakultativni (izborni) predmet "Politička geografija" sa organizacijom, programima i sekcijsima kojima se bave "Ujedinjeni narodi" u RH-a.

Učenici su ponajviše bili zainteresirani za teme proizvodnje, uvoza i izvoza, te transfera lakog i pješačkog oružja.

Predstavnici prekršajnih sudova su tijekom sastanka upoznati i s proaktivnim i preventivnim djelovanjem, koje je posljednjih mjeseci sve prisutno u radu policije, a također i s ciljanim represivnim djelovanjem prema određenim osobama, višestrukim povratnicima prometnih prekršaja za koje Zakon o sigurnosti prometa na cestama predviđa najstrože novčane kazne i izricanje zatvorskih kazni.

Sukladno tome na sastanku je izneno da je od početka 2009. godine, korišteći odredbe Prekršajnog zakona 134. i 137., uhićena ili zadržana 81 osoba, od

čega je u suradnji s prekršajnim sudovima u žurnom postupku procesuirano odmah po zaticanju ili nakon proteka vremena za zadržavanje privedeno 29 osoba, od kojih je za 16 izrečena zatvorska kazna.

Također, sukladno izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, odnosno čl. 308., policija je kazneno i prekršajno prijavila 31 počinitelja kaznenog djela „Izigravanja zabrana iz sigurnosnih mjera i pravnih posljedica“.

Na kraju sastanka zaključeno je kako će se dobra suradnja i dalje nastaviti. ●

Josip ŠTAJDOHAR

Upoznali su se i sa pružanjem pomoći stanovnicima ratom zahvaćenih područja, prognanicima i izbjeglicama, kao i strancima koji iz političkih, socijalnih, ekonomskih ili vjerskih razloga zatraže pomoći UN-a.

Predstavnici UNICEF-a, UNHCR-a i "Međunarodne organizacije za migracije" (IOM) proveli su učenike kroz urede te im predstavili projekte i aktivnosti koje provode. Naučili su kako se UNICEF finansira u Republici Hrvatskoj, kako UNHCR rješava pitanja azila i status izbjeglica, te kako IOM radi na suzbijanju trgovanja ljudima. Osim informacija o aktivnostima UN u Republici Hrvatskoj, učenici su također imali priliku naučiti više o Strategiji djelovanja "Policije u zajednici" i radu kontakt policije.

Podsjećamo još jednom, akcija "Manje oružja-manje tragedija" koju provodi MUP u suradnji sa Programom Ujedinjenih naroda za razvoj, a u skladu sa

"Zakonom o oružju ("NN" broj: 63/2007.) nastavlja se i dalje, te građani mogu dragovoljno predati bez vremenskog ograničenja zabranjeno i dozvoljeno oružje. Protiv građana koji prijave zabranjeno i dozvoljeno oružje nadležnom tijelu radi predaje neće se pokretati prekršajni niti kazneni postupak.

Dragovoljna predaja odnosi se na sve vrste oružja, a osobito na oružje kategorije A - zabranjeno oružje: automatsko vatreno oružje, vatreno oružje skriveno u drugim predmetima, vojni projektili s eksplozivnim punjenjem, eksplozivno oružje i njegovi dijelovi, streljiva s probojnim, eksplozivnim ili zapaljivim zrnima, vojno oružje i dr.

Putem besplatne telefonske linije 0800 8892 građani se mogu informirati o dragovoljnoj predaji i legalizaciji oružja. ●

Mile VALENTIĆ, kontakt policajac VII. kontakt rajona PP Karlovac
Tamara KARAICA i Sandra FLEGAR, UNDP

Uz međunarodni Dan žena, a ususret Majčinom danu...

Snaga žene

Životna priča riječke policajke Tamare Mesarić

Razmišljajući o tome što napisati o ženi u policiji, prva pomisao bila mi je:

Tamara! Ona je ta o kojoj je vrijedno pisati. Ne samo jer je Tamara jedna od policajki s najdužim stažem u Policijskoj upravi primorsko-goranskoj, jer je veliki profesionalac, jer je mnogima pomogla učiniti prve policijske korake (uključujući i autoricu članka!), već i stoga što Tamarina životna priča u potpunosti pokazuje snagu žene.

Evo što je uz mnogo smijeha, ali i ponenuku suzu, Tamara ispričala o sebi:

„Ni dan-danas ne znam objasniti odakle u meni ta silna želja da postanem policajka. Čini mi se kao da je biti policajka jedino što sam oduvijek zaista željela raditi. No, postati policajka i nije bilo baš jednostavno.

Kada sam 1984. godine završila osnovnu školu, htjela sam nastaviti školovanje u tadašnjoj Srednjoj milicijskoj školi u Zagrebu, no ženama nije bio moguć upis. U inat sam upisala srednju elektrotehničku školu u Rijeci, a sve kako bih dokazala da i ja mogu biti poput mladića. Osim mene, tu školu pohađale su još samo 3 djevojke, a u svojem razredu ja sam bila jedina djevojka.

Tijekom ljetnih ferija, nakon završenog prvog razreda, počela sam raditi u tzv. bijelim patrolama. Ne sjećam se više točno kako je glasio službeni naziv bijelih patrola, a tako smo ih popularno zvali zbog bijele odore koju smo nosili. U bijelim patrolama radili su srednjoškolci koji su prometnim policajcima pomagali regulirati promet, a ujedno smo i turistima davali korisne informacije o našem gradu. Rad s turistima me nije odviše zanimalo pa sam uvijek tražila da me rasporede u ulicu gdje se tijekom cijelog dana regulirao promet. I onda bih ja zviždala i mahala čitavu svoju smjenu od 4 sata. Zviždanje i mahanje mi se toliko dopalo da sam tražila da radim duplu smjenu, pa sam zviždala i mahala svakodnevno po 8 sati. Pa mi više niti

osmosatno zviždanje i mahanje nije bilo dovoljno, nego sam tražila dozvolu za rad u bijelim patrolama tijekom čitavog ljeta umjesto predviđenog jednog mjeseca. I tako sam ja zviždala i mahala sva moja srednjoškolska ljeta. Sada mi je i samoj smiješno kolike sam sate i sate provela na ljetnim vrućinama stojeći na ulici i prekidajući zviždanje i mahanje samo kako bih u obližnjem frizerskom salonu na brzinu popila malo vode. I odmah natrag na raskrije!

Sjećam se i kako sam teškom mukom izborila da nosim hlače pa sam bila jedina djevojka koja nije nosila suknju. Ali zato od onoga dana kada sam zadužila hlače, nigdje nisam sjedala u strahu da ih ne zaprljam ili izgužvam!

Nakon što sam 1988. godine završila srednju školu i to bez polaganja mature, koje sam bila oslobođena zbog odličnog uspjeha tijekom školovanja, naišla sam na natječaj za prijem novih milicajaca u službu. Iako sam tada razmišljala o upisu na pravni fakultet, želja za milicijom bila je jača. Međutim, odbili su me primiti u službu jer sam - žena. No, nisam posustajala. Tadašnjem sekretaru Sekretarijata unutrašnjih poslova RH Vilimu Mulcu napisala sam pismo. Pismo je bilo vrlo emotivno i na nekoliko stranica sam pisala o mojoj želji da postanem policajka i o tome koliko sam vremena s ljubavlju provela u bijelim patrolama. Pismo sam odasla na njegovu privatnu adresu u Rijeci gdje je stanovaла njegova obitelj pa pretpostavljam da ga je otvorila i pročitala njegova supruga. Kako god bilo, uskoro sam poštom dobila poziv da se javim na liječnički pregled u Šarengradskoj ulici u Zagrebu.

Zašto su važne žene?

**One daruju radost i nadu.
One znaju da s jednim za-grljajem i poljupcem mogu izlijеčiti razočarano srce.
Srce žene čini da se svijet pokreće.**

No, ni tada nije sve prošlo glatko! Budući da sam imala +1 dioptriju, nisam prošla liječnički pregled i rečeno mi je da ne mogu biti primljena u miliciju. Ni tada nisam posustala. Nisam do ovdje došla da bi me ta mala dioptrija sprječila da postanem policajka - mislila sam u sebi. Hrabro sam od Šarengradske prošetala do Ministarstva u Savskoj ulici. Tko zna što je sve dežurnom policajcu prošlo kroz glavu kada mu je poluuplakana djevojka došla i tražila da vidi Vilima Mulca! Naravno da se nisam susrela sa sekretarom, no očito sam se sažalila policajcu koji mi je rekao da je sekretar otputovao kući u Rijeku.

Proplakala sam veći dio puta od Savske ulice do željezničkog kolodvora, a dok sam čekala vlak da se vratim u Rijeku plakala sam i na nekoj klupi. I zmislite, prišao mi je policajac i pitao me što mi se dogodilo i trebam li pomoći!

Kada sam doputovala u Rijeku, odmah sam se uputila na sekretarovo adresu. Vrata mi je otvorila sekretarova supruga, a ja sam ponovno brzinula u plač stalno ponavljajući kako želim postati policajka i da me nisu pustili na liječničkom pregledu. Uglavnom, nedugo nakon mojeg plača sekretarovoj supruzi, poštom sam dobila poziv da 3.10.1988. godine počnem pohađati tečaj za policajce u Valbandonu. Teško mi je riječima opisati koliko sam bila sretna kada sam dobila poziv jer to je bilo ostvarenje moje najveće životne želje! Iako g. Mulca nisam nikada osobno upoznala uvjerenja sam da mi je on, na nagovor supruge, pomogao da počnem raditi u miliciji te sam im oboma neizmerno zahvalna na pomoći.

Nikada nisam zažalila što sam postala policajka

Na tečaju u Valbandonu je osim mene bila još jedna djevojka iz Vojvodine, ali ne znam što je sad s njom jer nismo ostale u kontaktu. Naravno da smo bile jedine bez propisane odore pa nas je nakon nekoliko dana u Valbandon došao izmjeriti krojač i uskoro smo dobile odoru šivanu po našim mjerama. Ostalo mi je u sjećanju kako sam pri-

sustvovala Istarskom maratonu. Naime, još tijekom srednje škole dok bi dečki na satovima tjelesnog igrali nogomet, ja bih čitavi sat trčala oko igrališta. Trčanje je urodilo plodom pa sam, u konkurenциji profesionalnih sportaša, na maratonu osvojila drugo mjesto.

Bilo je zanimljivo i to što su me za vrijeme tečaja vodili kao djelatnicu RSUP-a. Naime, svi tečajci su prije dolaska na tečaj morali provesti određeno vrijeme u policijskim postajama, a kako ja prije dolaska na tečaj nisam nigdje radila, zapravo sam se vodila kao djelatnica RSUP-a. Tako da sam po završetku tečaja u svibnju 1989. godine prvi raspored dobila u tadašnjoj Republičkoj prometnoj jedinici „Lučko“.

Tečaj sam, naravno, završila s izvrsnim uspjehom, a pridonijele su tome i bilježnice i literatura koje sam prije tečaja dobila na poklon. Koji tjedan prije odlaska na tečaj upoznala sam u Rijeci jednog mladog policajca kojem sam se pohvalila kako ćemo uskoro biti kolege. Iako me je nagovarao da se ostavim policije, kada je video da ne odustajem poklonio mi je bilježnice i literaturu s tečaja kojega je on pohađao dvije godine ranije. Moram priznati da me je poklo-

njena literatura skupo koštala jer sam u kolovozu 1990. godine mom dobročinitelju Stevi rekla sudbonosno DA.

Po završetku tečaja najprije sam radila u Republičkoj prometnoj jedinici u Zagrebu, a 1.1.1990. sam dobila premeštaj u Postaju pomorske policije u Rijeci. Kako nas je tada bilo svega 3-4 policajke u čitavoj policijskoj upravi, po potrebi smo radi kontrole putnika odlazile i na riječki aerodrom. U pomorskoj policiji sam provela otprilike šest mjeseci nakon čega sam na vlastiti zahtjev premještena u prometnu policiju gdje još uvijek radim. Dolaskom u prometnu policiju počela sam raditi kao pomoćnik u ekipi za vršenje očevida. Koji mjesec kasnije sam dobila rješenje za radno mjesto vođe očevidne ekipe, a to radim i dan-danas - gotovo 20 godina! I sretna sam: radim posao koji sam oduvijek željela, uvijek s istom ljubavlju prema poslu i nikada nisam zažalila što sam postala policajka.

Kada sam se zaposlila u policiji htjela sam upisati i našu višu školu, no tada je bilo potrebno imati više godina radnog iskustva pa nisam ispunjavala uvjete za upis. Kasnije sam odustala od upisa jer je briga za dijete postala važnija od mojih želja. U siječnju 1991.

rodila sam sina Deivida, ali nažalost u njegovoj šestoj godini obolio je od teške progresivne i u to vrijeme neizječive bolesti. Od potpuno zdravog dečaka do šeste godine, Deivid je s 13 godina završio u invalidskim kolicima, potpuno nesposoban da se imalo brine o sebi. Zbog Deividove bolesti i suprug i ja smo bili rastrzani između posla i brige o bolesnom djetetu. Vrlo rijetko smo koristili bolovanje, već smo sve te godine oboje radili u suprotnim smjenama tako da bi uvijek netko od nas dvoje mogao biti sa sinom. Problemi su nastajali kada bi se provodile neke akcije poput „Tursa“ ili „Štibre“, ali tada bi nam oko Deivida pomogli moji roditelji. U vrijeme kada je Deivid obolio, provodila su se istraživanja pogodnoga lijeka i mi smo se cijelo vrijeme nadali da će se lijek početi primjenjivati i da će pomoći našem sinu. Nažalost, Deivid je preminuo u svojoj petnaestoj godini u studenom 2005. godine, a lijek je došao u primjenu tek dvije godine nakon što smo ga izgubili.

Deividov odlazak teško nas je pogodio, ali nismo izgubili nadu i vjeru u život. I tako smo danas roditelji male Nikice koja je ugledala svijet 19.10.2008. godine. A i Nika je valjda znala koliko je želimo i koliko nam je potrebna, pa je odlučila ugledati svijet koji tjedan prije očekivanog termina. Iako je ranije rođena, brzo je nadoknadila težinu i izvanredno dobro napreduje. Neki kažu da smo je suprug i ja razmazili, ali nas to ne smeta - najvažnije nam je da je Nika zdrava i zadovoljna, a život ionako ponekad donosi i previše teškoće koje ona ne mora već sada osjetiti. Uvijek sam gledala naprijed, s puno optimizma i vjere u bolje sutra a tako ču i nastaviti!

Neka mi ne zamjere ostale kolegice jer sigurno je da su mnoge zasluzile da se o njima piše, ali vjerujem da ste nakon čitanja Tamarine životne priče shvatili zašto sam odlučila upravo njoj posvetiti ovaj članak.

Drage bivše, sadašnje i buduće kolegice sretan vam Dan žena!

Tatjana VLAH-MARTINOVIC

Uoči 8. ožujka: Međunarodnog dana žena

Žene u policiji PU karlovačke

Ponekad je teško uskladiti posao s obitelji jer se radi noću, vikendom i praznikom, ali ako posao zaista voliš - nije teško, istaknula je Tamara Grčić, načelnica PP PU karlovačke.

Žene se sve više probijaju u tradicionalno muška područja. Malen, ali značajan broj žena probio se u medicinu, pravo, na sveučilišta i, napisljeku, u politiku. Žene su drvosječe, vodoinstalateri, profesionalni vozači, piloti, vojnici, policiacci, žene aktivno sudjeluju i raznim znanstvenim istraživanjima, na rukovodećim mjestima u gospodarstvu, medijima,...

Žene se tradicionalno doživljavaju kao spol koji želi biti romantičan, koji želi da mu se udvara, ali san je svake moderne žene pronaći svoje mjesto izvan ograničenja kuhinje i bračne postelje. One žele otkriti uzbudjenje ljubavi, romance i avanture, ali i biti slobodnog, neovisnog duha. Žena i dalje može voljeti iskreno i predano, kao što su žene oduvijek voljele, ali je i dovoljno jaka da ode kad iskrenosti nestane, kad se povjerenje uništi...

Pripadnice ljepešeg spola danas mogu profesionalno obavljati gotovo sve poslove, a zanimanje policajke, samo je jedno od zanimanja koje je korak prema ravнопravnosti spolova u profesiji. Iako se i u Hrvatskoj sve češće mogu vidjeti žene u policijskim odorama, taj je postotak još iznimno nizak.

Tamara Grčić, načelnica PP Ozalj

Kanada je, na primjer, već 1900. godine uvela žene u policijske redove, a Hrvaticama se ta mogućnost pružila odmah po uspostavi hrvatske države. Tako su, recimo, relativno kasno dobile prigodu da dokažu svoju ravnopravnost u tzv. muškom poslu i da potvrde kako ga mogu obavljati jednakoj uspješno kao i muške kolege.

Izdvojila bih neke od uspješnih žena ove uprave: Odjelom pravnih, finansijskih i tehničkih poslova rukovodi načelnica gospoda Božica Lovretin, diplomirani ekonomist, a Odjelom upravnim, inspekcijskih i poslova zaštite i spašavanja, kao što pravila službe nalažu, diplomiранa pravnica gospoda Jasminka Toljan.

Policijска službenica Postaje granične policije Maljevac, nalazi se do svibnja 2009. godine u mirovnoj misiji na Cypru, voditeljice Odsjeka, inspektorice, policajke...

Ali pozornost, kada je u pitanju

Policijска uprava karlovačka, uvijek plijeni najmlađa i prva načelnica jedne Policijske postaje u povijesti ove Policijske uprave gospođa Tamara Grčić. Za načelnicu Policijske postaje Ozalj imenovana je pred kraj ožujka 2006. godine. Po zanimanju je diplomirani kriminalist, a svoj prvi radni dan u ovoj upravi započela je 1994. godine, gdje je do imenovanja obnašala poslove policijskog službenika kriminalističke policije.

Posao ove načelnice nije nimalo lak. Svojim djelokrugom rada obuhvaća poslove: temeljne, kriminalističke i granične policije te upravne poslove. U vodenju Policijske postaje pomažu joj već treću godinu za redom, kako ih od milja zove, moja četiri mušketira. Četiri pomoćnika: Darko Belić, pomoćnik za temeljnu policiju, Damir Ciprijanović, pomoćnik za kriminalističku policiju, Mario Škrtić, pomoćnik za graničnu kontrolu i Boris Lebarić, pomoćnik za zaštitu državne granice.

Načelnica Grčić uvijek ističe s ponosom da u svakodnevnom radu ova Policijska postaja ostvaruje više nego dobru suradnju s policijom Republike Slovenije po svim pitanjima, a posebice pri suzbijanju svih oblika krijumčarenja i kriminaliteta. Područje je veliko, Policijska postaja svojom nadležnošću pokriva 381 km². Prema Republici Sloveniji samo državna granica iznosi oko 63 km, koja je najvećim dijelom zelena granica, uz dva međunarodna granična prijelaza tu su i međunarodni cestovni granični prijelaz i međunarodni željeznički granični prijelaz te četiri pogranična prijelaza.

Na kraju ističe da u ovom poslu važi pravilo kao i u svakom drugom: moraš ga voljeti da bi ga mogao kvalitetno i dobro obavljati! Ponekad je teško uskladiti posao s obitelji jer se radi noću, vikendom i praznikom, ali ako posao zaista voliš - nije teško.

Tanja PETRIĆ
Snimio Mijo STAREŠINA, voditelj Odsjeka krim. tehnike PU karlovačke

Policajac s ružom

U sklopu preventivnih prometnih aktivnosti policijski službenici PPP Slavonski Brod s predstvincima AK „Marsonije“, u povodu Međunarodnog dana žena, čestitali vozačicama njihov dan, dijelili ruže i promidžbene materijale

Policajci su u sklopu preventivnih prometnih aktivnosti čestitali vozačicama njihov dan, dijelili ruže i promidžbene materijale.

Darivanje žene vozačice- policijski službenik s ružom Zlatko Andelić

Predstavnici AK „Marsonia“ i policije

Žene su pored čestitki, ruža, promidžbenih materijala, mogle dobiti i niz savjeta, kao i odgovora na sva pitanja

koja su ih zanimala u oblasti prometa od policijskih službenika. Postaje prometne policije Slavonski Brod i tajnice AK „Marsonia“ iz Slavonskog Broda gospode Vesne Kerdić.

Iako je evidentan porast žena vozačica, broj prometnih nesreća u kojima sudjeluju se ne povećava. Mnoge od ovih žena su ujedno supruge, majke i odgojiteljice djece, te će nastojanja policije kroz provedbu ovakvih preventivnih

aktivnosti pozitivno utjecati, između ostalih, i na najmlađe sudionike u prometu, ali i putem predstavnika lokalnih medija, čiji je odaziv za praćenje ovakve aktivnosti bio odličan.

Za ruže i promidžbene materijale pobrinuli su se pripadnici AK „Marsonia“ iz Slavonskog Broda, koji su kao i svake godine bili nazočni ovom „kavalirskom“ činu na veliku radost žena vozačica. ●

Kata NUJIĆ

Dječja pokladna svečanost

Tradicionalna Dječja pokladna svečanost u organizaciji Upravnog odjela za društvene djelatnost grada Slavonskog Broda, Turističke zajednice i Folklornog ansambla Broda ove je godine okupila do sada najveći broj malih sudionika.

Tako su, 22. veljače ove godine, policijski službenici Policijske uprave

brodsko-posavske obavljajući fizičko upravljanje prometom popratili i kretanje veselje dječje povorke, kako bi mališani sigurno stigli do postavljene pozornice na gradskom „Korzu“.

U ovoj povorci kretala su se djeca predškolskog i osmoškolskog uzrasta od stadiona NK „Marsonia“, ulica-

ma grada Slavonskog Broda do Trga I.B.Mažuranić, gdje je ispred kuće Brlić prethodno postavljena pozornica na kojoj je održan i kratki program.

Svečanost je protekla u najboljem redu, na veliku radost naših najmladih. ●

Kata NUJIĆ

Humanost na djelu

Carevo novo ruho: Pročitao „MUP“, pobijedio Šolu i pomogao maloj Anji

Damir Car, rodom iz Klenovnika, 27-godišnji je instruktor za obuku vođa i dresuru službenih pasa za napadačke namjene, koji na tom mjestu radi već tri godine. Dio naslova „Carevo novo ruho“ zapravo nije nikakva novost za Damira, jer ga kolege oduvijek poznaju kao osobu kojem je uvijek na prvom mjestu čovjek, u ovom slučaju nečije teško bolesno dijete, pa tek onda sve ono materijalno. Da pojasnimo: Damir je policajac koji redovno, bez obzira na primjedbe drugih, čita naše policijsko glasilo. Kako uz pohvale i primjedbe uvijek pronađe nešto za sebe, Damir je tako pročitao članak o maloj Anji Kostanjevečki, o kojoj smo pisali u našem 26. broju. U međuvremenu se Damir prijavio za show „Pobijedi Šolu“, te se sa suprugom odmah dogovorio o donaciji maloj Anji.

MUP: Što vas je nakon što ste pročitali novi broj „MUP-a“ ponukalo da pomognete maloj Anji?

Damir Car: Prije svega moram reći da inače radim kao kondicijski trener sa djecom, i to sa sportašima koji su doživjeli neke ozljede. Radim s mladima od 8 do 18 godina, gdje najbolje vidim koliko određena ozljeda donosi problema. A kad sam čitao tekst o maloj Anji u našem časopisu, podsjetilo me na neke slučajeve s kojima sam se već susretao do sada. Znam kolika je to muka, puna patnje i odricanja. Znam kolika je policijska plaća, kakvo je stanje u državi, pa sam shodno tome rekao supruzi da će se prijaviti na show, kako bih mogao pomoći i obitelji Kostanjevečki. Zajednički smo se odmah oko toga dogovorili da ćemo darovati dio novca njima, a dio novca ćemo namijeniti za bolji auto jer imamo stari tako da kao obitelj možemo dobro funkcionirati s malim dijetetom.

MUP: Kako biste vi postupili da ste u situaciji kao obitelj Kostanjevečki, biste li tražili pomoći? U razgovoru s njima vidi se da im je jako neugodno bilo što tražiti

D. C.: Nisam osoba koja voli pusuđivati novac i biti kreditno zadužen. Ali

Damir Car - u „MUP-u“ je pročitao o maloj Anji

ja imam informaciju da taj naš kolega uopće nije tražio pomoći, već da su akciju pokrenuli kolege iz Švicarske. To me zaprepastilo i dalo mi još dodatne motivacije da pomognem. Ljudima je neugodno tražiti jer u Hrvatskoj ima jako puno skeptika zbog nekih događanja koja se dovode u vezu s humanitarima, ali ovo što ću ja dati je mali novac koji će im vjerujem pomoći na najbolji mogući način.

MUP: Koja Vam je od igara bila najteža?

D. C.: Karting mi je bio najteži, jer sam ga vozio samo jednom u životu u bečkom „Prateru“, a igra „Puhomet“ mi nije bila problem jer sam u top formi. U „Puhometu“ mi je bilo najgore kad je Šola poveo s 4:1. Bio sam umoran jer sam cijeli dan vozio iz Splita u Zagreb gdje sam bio u nadzoru. Sjetio sam se svog malog doma, žene i male Anje i nisam htio odustati, pa sam išao taktkom na duže poene da ga izmorim. I konačno je

završilo kako spada, pa sam jedva dočekao da mogu reći da ću pomoći maloj Anji i da odem doma vidjeti sina jer ga nisam vidiо tri dana.

MUP: Jeste li Šoli rekli da želite pobjedom pomoći Anji?

D. C.: Ne nisam mu ništa rekao. Da želim pomoći Anji čuo je onda kad i svi koji su pratili kviz. A nisam mu rekao baš zbog toga da ne bi ispalio da mi je pustio .

MUP: Kako ste se odlučili prijaviti za kviz?

D. C.: Prijavio sam se na web stranicu RTL-a, a to mi se činilo kao veći iznos novca koji bi mogao zaraditi na pošten način. Sada svi znaju da je policajac pobijedio Šolu, pa će vjerojatno svi govoriti o tome da nema samo nesposobnih ljudi u policiji „u predinfarktnom stanju“ kako to vole mediji napisati.

MUP: Što očekujete od susreta s g. Tomislavom Kostanjevečkim?

D. C.: Kad sam rekao u kvizu da će donirati 16.000 kuna maloj Anji, nazvao me njezin otac Tomislav Kostanjevečki i zahvalio na tome. Jedino što očekujem je to da se mala Anja nasmije. Meni zahvalnost od roditelja nije nekakva velika satisfakcija, već činjenica da znam da će joj taj iznos pomoći i u nabavci lijekova i invalidskih kolica. Nemam nekih drugih očekivanja od Anjinih roditelja. Meni taj novac ne znači toliko a njima će značiti puno.

MUP: Reakcije kolega s posla?

D. C.: Rekli su mi da su svi, osobito kolege u maksimirskoj, da su kviz pratili pozornije od svjetskog nogometnog prvenstva.

MUP: Što za vas osobno znači pomagati ljudima?

D. C.: Da je nagrada u showu „Pobjedi Šolu“ bila i milijun kuna, ne bi mi ništa značilo, koliko to da znam da će se Anja sada više smijati i biti sretnija. Roditelji će imati za lijekove, a jednostavno to je jako veliko zadovoljstvo kad znaš da si nekome tako pomogao. Isto tako kad pomognem bilo kojem sportašu da se vrati u top formu, to mi znači više nego bilo što drugo. Tako su me roditelji odgojili, a i oko mene je krug ljudi takav koji isto razmišljaju kao i ja.

Pišite o policajcima, a ne samo o načelnicima

Razgovarajući s Damicom o motivima pomaganja ljudima te činjenici da je o maloj Anji čitao u našem glasilu, na nekoliko pitanja o samom sadržaju glasila, te temama o kojima bi on i njegove kolege željeli čitati, dobili smo Darkove iskrene odgovore.

MUP: Postoje razne kritike da naš „MUP“ nije čitan. Čitaš li ga ti?

D. C. : Da, čitam svaki i mislim da je odličan. Čitaju ga i moji kolege, a tako nešto nam treba.

MUP: Vaši prijedlozi ...

D. C.: Mislim da bi trebalo više pisati o problemima s kojima se susreću policajci i pisati o aktualnim problemima koje treba rješavati, a ne samo pisati o načelnicima. Treba napraviti anketu među policajcima što oni žele a ne pišati samo sindikate, koji govore mnogo toga kako će ostvariti a na kraju ništa ne

bude od toga. Mislim da biste trebali pisati o puno rigoroznijim problemima koje doživljavaju naši policajci na ulici, nego što ste do sada pisali. Pišite o stvarnim problemima.

MUP: Često postavljamo pitanja policajcima o aktualnim problemima, no većina ih o njima govori pod uvjetom da ih ne objavimo. Što mislite, trebaju li se policajci bojati svojih načelnika i mogućih sankcija ako kažu istinu?

D. C.: Ja svojim ljudima koji mi dolaze na tečaj kažem kako me zbog bilo kakvog problema mogu nazvati i reći ga, jer će uvijek stati na njihovu stranu jer sam i sam radio taj posao. Zbog problema sam i otišao s radnog mjesta vodiča službenog psa jer sam smatrao da se psi nisu svrshodno koristili, jer sam htio to promijeniti. U ove tri godine su se dogodili veliki pomaci, pojavilo se puno više kandidata za vodiče pasa, samo iz tog razloga jer su se određene stvari počele bitno poboljšavati. Na prvom mjestu mi je vodič, a kad se upute na neko postupanje, onda je on taj da kaže kako će se pas koristiti a ne da mu netko kaže da stane pred banku i stoji tam sa psom 24 sata. To što se meni prije događalo, više se ne smije događati. Ljudi se ne trebaju bojati rada već se zauzimati za sebe jer ćemo jedino tako doći do još boljih rezultata.

MUP: Dolazeći k vama na razgovor, susreli smo desetke mladih policajki i policajaca koji se školuju na Policijskoj akademiji. Što biste im poručili, kako postati i ostati dobar policajac?

D. C.: Mislim da tko god je došao raditi u policiju, nije došao zbog novca. Onaj tko je došao zbog novca, brzo će ga izgubiti a tako bi ga lako mogla zahvatiti i „druga strana“ Zakona, dok će se oni koji će se držati načela da pomažu ljudima i pokušavaju promijeniti svijest građana, vrlo brzo pronaći u tome i na posao dolaziti sa zadovoljstvom. Treba cijeniti svoje kolege s kojima radiš, održavati kolegialnost i držati se skupa, a pogotovo u današnje vrijeme kada je teško biti policajac. Mediji često optužuju policajce, traže „dlaku u jajetu“, a kad napravi nešto dobro onda jedva da objave dva retka u novinama. To ipak ne treba te mlade policajke i policajce zabri-

njavati, jer kad se držimo zajedno, onda sve možemo izgurati na dobar put.

MUP: Poruka roditeljima

D. C.: Poručio bih kolegama koji imaju sličnih problema kao obitelj Kostanjevečki, da se ne trebaju ustručavati tražiti pomoći, jer barem u krugu ljudi koji rade oko mene, a nadam se i kod drugih, postoje ljudi koji su uvijek spremni pomoći. Svi moji prijatelji spremni su se prijaviti na „Šolu“ i zaraditi novac i opet pomoći onima kojima treba, Znam dosta ljudi koji imaju sličnih problema s djecom i znam koliko su bespomoćni i kako se osjećaju. Mislim da biste baš vi u tom našem časopisu trebali odvojiti dio prostora za kolege koji bi pisali o takvim slučajevima te predlagali buduće akcije kojima bi se pomagalo bolesnoj djeci. Ostalo je na vama da kontaktirate te naše kolege i objasnite im da nije nikakva sramota tražiti pomoći, jer postoje ljudi koji su im spremni pomoći. Takvim ljudima treba barem olakšati njihove muke i patnje.

Susret za pamćenje

Osim razgovora s kolegom Darkom o pobjedi u showu, nazočili smo i prvom susretu Damira s ocem malje Anje, Tomislavom Kostanjevečkim. Prvog trena kad smo žena i ja čuli da će Damir svojom donacijom pomoći Anji, bili smo iznenadeni i pozitivno šokirani, kaže Tomislav, a kad je vidio Damira shvatio je da se poznaju još iz Interventne policije te kaže da mu je draga što je Damir pobjedio u showu. Tomislav je na samom početku uputio poruku Damiru ali i svima koji pomažu maloj Anji: - Drago mi je da se Damiru i putem našeg lista mogu zahvaliti u ime cijele svoje obitelji na doniranjo pomoći za moju djvojčicu. Dio novca koji će nam Damir donirati potrošit ćemo na lijekove koje konstantno trebamo a dio novca za rehabilitaciju Anje na Malom Lošinju i u Sloveniji.

Donacije uvijek transparentne

Kroz akciju pomoći maloj Anji, prikupljeno je 72.000 kuna, kaže Tomislav, od čega je s 60.500 kuna kupljen drenažni prsluk „Smart West“ koji Anja već koristi. S 5.500 kuna je kupljen pulsni oksimetar, koji u svakom trenutku mjeri otkucaje srca, satuaciju kisika u mozgu i ostalo, uz pomoći kojeg uvijek znamo u kakvom je Anja stanju. Drenažni prsluk pomaže Anji u problemima s iskašljava-

Damir Car i Tomislav Kostanjevečki, susret za pamćenje

njem, jer se Anja zbog slabe motorike ne zna pravilno iskašljati pa joj prsluk svojim visokopulsirajućim frekvencijama pomaže u tome. Sve to pomaže nam u smanjenom broju hospitalizacija po bolnicama, jer smo godišnje znali biti po osam puta u bolnici po dva tri tjedna.

Sve je započelo preko internet bloka kojeg vodimo, kaže Tomislav. Zatim nam se u pomoći za prikupljanje donacija pridružio naš list „Mir ugled i povjerenje“, Večernji list a onda i RTL-a zahvaljujući pobjedi Damira Cara.

Ne tajite svoje probleme

Na pitanje trebaju li se roditelji ustručavati tražiti pomoći svojih kolega u teškim situacijama, Tomislav kaže da ne. Baš suprotno, jer mogu reći da su nam pomogli svi koji nas znaju i ne znaju. Tačnije nam je pomogao Sindikat policije Hrvatske, Zaklada policijske solidarnosti. Roditelji koji imaju takvih problema ne trebaju ih tajiti jer uvijek postoje ljudi koji će pomoći, a tako će jedino onda pomoći svome djetu.

Što se tiče samog poboljšanja Anjina zdravlja, sva nabavljena aparatura, i prsluk i pulsni oksimetar, sjedalica, stajalica i ostalo, pomaže nam u svakodnevnom poboljšanju njezina života., kaže Tomislav. Ne gajimo neke nade da će Anja hodati, trčati, jer ima jako slabu kontrolu glave, trupa i slabu motoriku. Želimo ju koliko toliko osamostaliti za život, tj. da dobijemo na pogledu, na kojem se i zasniva naša cijela komunikacija, kaže Tomislav. Anja puno toga više razumije nego što to sama može i izraziti, a to su nam potvrđili i fizioterapeuti, jer po gestama, pogledu znamo kakvog je raspoloženja, odnosno je li sretna ili ju nešto bolji.

Na pitanje o tome što im daje snagu u svakodnevnoj borbi da Anjin život prođe sa što manje boli i patnji, Tomislav kaže da im glavnu snagu daje Anjin osmijeh, jer onda kada se nasmije i nama je lakše. Osmijeh djeteta nam kao i svim roditeljima pokazuje da smo na pravom putu. S druge strane, snaga nam dolazi od ostalih kolega, prijatelja i dobrih ljudi koji nam pomažu. Iz toga vidimo da su ljudi

prepoznali tu našu borbu, za našu Anju kojoj će pomoći trebati do kraja života. Moram još jednom istaknuti da su nam od velike pomoći bili djelatnici Interventne policije i MUP-a, Sindikat policije, Zaklada policijske solidarnosti i mediji, poručio je Tomislav Kostanjevečki.

Pomozimo i dalje ...

Šestogodišnja djevojčica Anja Kostanjevečki od rođenja je stopostotni invalid (oduzeta sva četiri ekstremiteta), boluje od epilepsije a dnevno prezivi oko 100 napada, te ima velike probleme s dišnim putovima. Kako mjesечni troškovi za Anjino liječenje iznose oko 5 tisuća kuna, pozivamo vas da i dalje pomažete obitelji Kostanjevečki. Za pomoći Anji otvoren je žiro račun u Zagrebačkoj banci 2360000 - 1000000013 poziv na broj 3113728810. Stoga vratimo Anji osmijeh na lice i pomozimo joj olakšati barem jedan ali vrijedan dan života. U ime obitelji Kostanjevečki vam se unaprijed zahvaljujemo.

Razgovarao Boris SADILEK
Snimio Ivica LAJTNER

PP Zaprešić i HVIDRA Zaprešić u zajedničkoj humanitarnoj akciji za Valentinovo

Od srca srcu

Zajedničkom suradnjom PP Zaprešić i HVIDRE Zaprešić održana je i ove godine u povodu Valentinova humanitarna akcija za štićenike Radionice Zaprešić Centra za rehabilitaciju Zagreb i djecu Dječjeg doma Laduč.

Zahvaljujući tradicionalnoj suradnji policijskih službenika PP Zaprešić i zaprešićke HVIDRE i ovogodišnje Valentinovo, Dan ljubavi i zaljubljenih bio je posebice svečan i radostan za štićenike Centra za rehabilitaciju Zagreb - radionica Zaprešić, ali i za dvadeset i devetero razigranih osnovnoškolaca djevojčica i dječaka koji borave u Domu za djecu u Laduču podružnici Doma za djecu Nazorova iz Zagreba. Naime, u petak 13. veljače svojim košarama i vrećicama punih srca, ljubavi njih su pohodili, uručili im prigodne darove načelnik PP Zaprešić Željko Prša, tamošnji koordinator kontakt policije Zdenko Poljski te Stjepan Gudec i Dražen Brezec, predsjednik i član predsjedništva HVIDRE Zaprešić, potonji nosi glas najpoznatijeg humanitarca na području Zaprešića.

Vidno radosno i uzbudeno dvadesetero odraslih osoba s intelektualnim teškoćama, štićenika Centra za rehabilitaciju Zagreb - radionica Zaprešić, sa svojim voditeljicama tog prohladnog jutra pred Valentinovo kad se stvarno po staroj navadi „iščekuju zebice i tiček ženiju“ dočekalo je u svom kanadskom domu Bana J. Jelačića 77a u Zaprešiću svoje prijatelje, stare dobročinitelje i drage goste. Bila je tu na stolu i krasna sročilka crvena torta, pjevalo se i veselio s njima dragim policajcima i hvidrašima. Zaprešićki policijski službenici, kontakt policijci njih i inače često posjećuju, otuda i njihova prisnost pa su ih stoga

neki od ljubaznih domaćina upoznali i sa svojim odabranicama srca.

Marija Borovec, jedna od voditeljica ove po mnogo čemu jedinstvene zaprešićke kuće okružena svojim marljivim štićenicima nam je rekla:

- Važno je reći da smo oduševljeni suradnjom s našom policijom i HVIDROM. Izuzetno je važna u našem radu, osim jasno direktnog rada s korisnicima, i suradnja s lokalnom zajednicom, sa svima onima koji žive u ovom gradu i općinama u okruženju. Osim gradskih tijela tu je iznimna i suradnja s PP Zaprešić koja na čelu s načelnikom Pršom već godinama podupire naš rad, a naravno mi tu suradnju izuzetno cijenimo i podržavamo. Ona je važna za same korisnike, ali i za njihove obitelji kao i za širu društvenu zajednicu, općenito javnost jer našim pojavljivanjem u uobičajenim segmentima života mi se zajedno borimo protiv neznanja i predrasuda. Događa se i danas, nažalost, da se i djeca i mladi, a i odrasli susprežu od kontakata i komunikacije s takvima osobama kakvi su naši štićenici, primjerice doživljavaju ih kao bolesne, žale ih i slično, a to je potpuno krivo. Mi potičemo suradnju sa svim dobrim uzrastima, osobama koje posjeduju različita kreativna znanja, oni nas i mi njih posjećujemo, da naučimo živjeti zajednički i da naučimo kako smo različiti te da prihvaćamo te međusobne različitosti. Pravi primjer dobrog, otvorenog pristupa našoj ustanovi i ljudima koji u njoj borave doista pokazuje naša PP Zaprešić i HVIDRA.

Centar za rehabilitaciju Zagreb - kuća Zaprešić

Kako na području Zaprešića nije bilo organiziranog oblika rada s odraslim osobama s intelektualnim teškoćama, na inicijativu roditelja i zahvaljujući izvrsnoj suradnji s Gradom Zaprešićem i Centrom za rehabilitaciju Zagreb osnovana je Radionica Zaprešić 2000. po uzoru na model koji već funkcioniра u Zagrebu, a to je poludnevni program s različitim programima rada. „Osnovni je cilj našeg rada održavanje svih onih znanja i vještina koje su naši korisnici do sada u tijeku svog školovanja i rehabilitacije usvojili, a služi kao njihovo osamostaljivanje za jednostavne poslove i za što samostalniji život“ kazala je

voditeljica Marija Borovec i dodala: „Počeli smo u gradskom stanu od 45 kvadrata s osam korisnika, a devet godina poslije imamo kuću od dvjesto kvadrata i dvadeset korisnika, no i dalje se proširujemo. Izuzetan je senzibilitet čelnika našega grada za nas, koji su nam i dali na korištenje ovu prekrasnu kuću. Mi smo je uredili i opremljenili svojim radom, a naš rad podupire i Vesna Muraja, ravnateljica Centra za rehabilitaciju Zagreb. Valja reći da naši korisnici svojim uradcima sudjeluju na raznim prodajnim i inim izložbama povodom raznih blagdana, prigoda od Dana grada Zaprešića, sajma u Pušći do Sajma mogućnosti PUZ-a“

„Ovakvim i sličnim akcijama u našem gradu pokazujemo i dokazujemo prije svega i humanitarno djelovanje i policije i HVIDRE. Umjesto da darujemo sebe, svoje obitelji na Valentinovo nekoliko godina za redom mi djelatnici PP Zaprešić i članovi

HVIDRE skupljamo među djelatnicima PP, sponzorima, članovima HVIDRE priloge i time kupujemo poklone, iskazujemo ljubav našim najpotrebitijim velikim i malim sugrađanima“, obrazložio je načelnik Prša brigu i pažnju PP Zaprešić i HVIDRE za njihove najpotrebitije sugrađane. O samoj njihovoj humanitarnoj dobrotvornoj ideji kazao: „Nakon jednog nogometnog susreta nas i HVIDRE se rodila ta ideja da nešto humanitarno zajednički odradimo, organiziramo pa je to kroz ovih nekoliko godina postalo tradicionalno, uobičajeno za određene blagdane, za Božić, Valentinovo ili za Dan policije da redovno obilazimo štićenike Centra za rehabilitaciju Zagreb - radionica Zaprešić, osobe s posebnim potrebama kao i djecu Doma u Laduču čiji roditelji nisu u stanju brinuti se za njih, a povremeno obilazimo s istom nakanom i Bolnicu za djecu s posebnim potrebama u Bistri. Time njima svima im odajemo svoju iskrenu brigu i ljubav, a i oni nas posjećuju i obraduju kojom pjesmicom, igrokazom.“

Ljubav čini ljudе dobrima

Da PP Zaprešić ima na području PUZ-a najrazvijeniju kontakt policiju, s najviše preventivnih programa, a i jedini je grad na području Županije zagrebačke koji ima osnovano Vijeće za prevenciju potvrđio nam je i njihov obilazak djece u Domu za djecu Laduč.

Ponosni na svoju valentinovsku jedinstvenu akciju, kao i na dobru suradnju policije s HVIDROM koja, u smislu činjenja dobrih djela za svoje male, a velike sugrađane, pokazuje izvrsne rezultate, humanizam na djelu. Načelnik Prša i humanitarac Brezec pred našu susret sa svojim i ladučkim prijateljima, djevojčicama i dječacima rekli: „Ta dječica u Laduču trebaju ljubavi što više - mi im je također želimo pokazati. Domski uvjeti njima ovdje u Laduču, iako su dobri, ne mogu zadovoljiti njihovu najveću potrebu, a to je u toj dječoj čežnja dati

za vlastitim domom, za roditeljima, ma kakvi i ma gdje bili. S druge strane, želimo da ta dječa kad odrastu ne skrenu u drogu, kriminal, u nasilje, da vide da im i policija i HVIDRA žele pomoći, da osjeti kako ima dobrih ljudi i da sami u konačnici postanu dobri ljudi.“

Tako su ih i ovoga Valentinova djeca u svom dvorcu domu u Laduču dočekala jasno s radošću jer doista dječje se srce baš na Valentinovo najiskrenije veseli. Toga jutra radoznalih dječjih pogleda i osmijeha nije nedostajalo. Svakom ladučkom dijetu njihovi darivatelji poklonili su trenirku na osobno ime i prezime po veličini, a u vrećicama Od srca srcu su bili i slatkiši te privjesci zaprešićke kontakt-policije.

Danijela Palijan, ravnateljica doma zahvalila je u ime svojih štićenika darivateljima, kazavši kako im je tradicionalno velika podrška i pomoć ovdašnje policije i HVIDRE od neprocjenjivog značenja. Petnaestogodišnja Željka i trinaestogodišnji Andrej žive već dulje vrijeme u Laduču, odlični su i vrlodobri učenici, o svojim darivateljima, prijateljima imaju samo riječi hvale: „Dobili su... super... najbolji policijaciji na svijetu! Jer: malo je onih koji misle ovako kao oni na nas“, dometnula je Željka.

Valja naglasiti kako se i za ovog njihova susreta s djecom i osobljem u Laduču vidjela njihova prisnost. Kako i ne bi kad su im sami članovi HVIDRE u jednoj od prijašnjih akcija uredili iza doma, čija je vanjska i unutarnja obnova u tijeku, rukometno i košarkaško igralište, a zajednički s policijom organizirali su prošle godine za njih kestenijadu, izlet na Sljeme, dok ih ove godine planiraju zajednički odvesti na izlet u Dvorac Trakošćan.

PP Zaprešić pomogla svom kolegi za Valentinovo

Za Valentinovo djelatnici PP Zaprešić sjetili su se te pokazali su puno razumijevanje za roditeljske patnje svog kolege, graničnog policijskog službenika, voditelja smjene na GP Harmica Jozu Vidaka. Zbog njegove obiteljske drame, teške situacije, darovali su mu dragovoljnim prilozima među sobom skupljenih pet tisuća i petsto kuna. Naime, Vidakov je sedamnaestogodišnji sin prošle godine teško stradao u prometnoj nesreći te se nalazio više od godinu dana u stanju budne kome u bolnici u Krapinskim toplicama. Sada Vidakovi za njega moraju preuređiti svoj mali stan jer mu bolničko liječenje i smještaj u odgovarajućem centru više ne mogu iz materijalnih razloga priuštiti. Zbog svakodnevne skrbi o sinu Vidakova supruga je morala napustiti posao, a imaju još i dvanaestogodišnju djevojčicu pa će im sigurno ova pomoć, briga i razumijevanje načelnika Prše i ostalih kolega dobro doći. ●

Biserka LUKAN
Snimio Ivica LAJTNER

‘Ne budite označeni’

Policjski službenici PPP

Varaždin s volonterima Udruge tjelesnih invalida grada

Varaždina tijekom akcije obišli su parkirna mjesta u Varaždinu rezervirana za invalide, gdje su dijelili letak „Ne budite označeni“ i drugi promidžbeni materijal vozačima zatečenim u prekršaju nepoštivanja znaka pristupačnosti.

Postaja prometne policije Varaždin, u suradnji s Udrugom tjelesnih invalida grada Varaždina, provela je 19. veljače akciju preventivnog karaktera pod nazivom „Ne budite označeni“ usmjerenu na upozoravanje vozača koji parkiraju vozila na mjestima rezerviranim za vozila invalidnih osoba.

Naime, velika većina invalidnih osoba putuje vlastitim vozilima. Njima je to najprihvatljiviji način putovanja koji im omogućuje slobodu kretanja i neovisnost u obavljanju svakodnevnih aktivnosti. Takvim osobama treba omogućiti parkiranje svojih automobila na za to određenim mjestima. Pri samom parkiranju takvog vozila uvjet je da vozilo nosi pravovaljanu oznaku invalidnosti, jasno istaknuta na vjetrobranskom staklu.

S obzirom na učestalo parkiranje ostalih vozila na mjestima rezerviranim za vozila invalida, policijski službenici Postaje prometne policije Varaždin u suradnji s volonterima Udruge tjelesnih invalida grada Varaždina tijekom navedene akcije obišli su parkirna mjesta na području grada Varaždina rezervirana za invalide, gdje su dijelili letak „Ne budite označeni“ i drugi promidžbeni materijal vozačima zatečenim u prekršaju nepoštivanja znaka pristupačnosti. Takvi su vozači upozorenici da su zauzeli mjesto predviđeno za osobu s posebnim potrebama te su upućeni da ubuduće dosljedno poštuju znak pristupačnosti. ●

Marina KOLARIĆ

Policijeske priče iz još nedovršene knjige našeg glavnog junaka Mrge**Svestrani Dalibor i ekipa**

Dalibor Mrgić i sedmorica njegovih kolega iz PP Bjelovar u prosincu prošle godine, a zatim u siječnju ove godine, u roku od oko dva sata otkrili su i uhitili te kvalitetno kriminalistički obradili počinitelje razbojništava u bjelovarskim kladionicama. Tako su podignuli osjećaj sigurnosti građana i promicali policijsku učinkovitost.

- Načelnice, predložite mi jednog vašeg službenika o kojem bih pisao za naš list! - stavih na muke Žarka Čanadiju, načelnika Policijske postaje Bjelovar. - Koga da izdvojam? Kao da si pitao majku koje dijete više voli - nasmija se načelnik i poče si u brudu nabrajati imena: Goran, Tihomir, Dalibor, Đuro, Irena, Željko, Miroslav, Đurđa... Daj piši o cijeloj postaji! - pokuša se nekako izvući. No, kao pravi novinar sa zadatkom i dalje inzistiram na jednom imenu. Da skratim muke načelniku predložim da budemo aktualni, pa neka to bude onaj koji se u posljednjim akcijama najviše istakao. - Dobro, onda neka bude Dalibor Mrgić - nakon kraćeg razmišljanja izusti načelnik.

I tako dobio ja ime i prezime na koje si nesvesno postavih pitanje: - Dakle, što taj sve nije radio?! Kad bolje razmislim: postavio sam si pravo pitanje. Jednostavnije bi bilo navesti koje policijske poslove Dalibor nije radio, nego one koje je radio. Tad se pojaviše slike iz njegove bogate policijske karijere: raskrije, motocikl, traffivision, laserski pištolj, multanova, dreger, ovisnici, nasilnici, ubojice, razbojnici, provalnici, kradljivci, krivotvoritelji, bezbrojni očevidi, kriminalističke obrade kriminalaca svih kalibara, ophodnja, sredstava prisile... A onda su naišle i asocijacijske tipa: svestranost, profesionalnost, doslednost, upornost, beskompromisnost, timski rad, najviše službene ocjene ...

Želim vjerovati da Dalibor ima nadimak Mrga zbog njegovog prezimena i hrabrosti, a ne zbog „jače“ tjelesne građe. Inače, doznao sam da ga kolege na nogometu zovu i Šljopo, navodno zbog

pometnje koje uneše u redove protivnika kad s klupe „uleti“ braniti boje svoje policijske postaje.

No, budimo ozbiljni i ispričajmo posljednje policijske priče iz još nedovršene knjige našeg glavnog junaka Mrge!

Tijekom noćne smjene 07./08. veljače ove godine Dalibor i njegov kolega Goran s vozilom su obilazili bjelovarske ulice sa zadaćom prevencije kaznenih djela i suzbijanja kriminaliteta. Dva i pol sata poslije ponoći zamjetili su na Trgu Stanka Vraza na nogostupu skupinu mladića kako se tuku. Zaustavili su vozilo i krenuli prema njima te više puta povikali: "Policija!". Dalibor prilazi iza leđa jednom od najagresivnijih mladića te mu zapovjedi: "Policija! Prekini s tučnjavom!" Tek kad se ovaj okrenuo, Dalibor uočava nož u njegovoj ruci te se u posljednjem trenutku izmiče i izbjegava oštricu koja je krenula u prema njegovi prsima. U tom trenutku netko iz skupine poviče: "Ovaj krvari!", na što se napadač okreće prema skupini a Dalibor koristeći trenutak njegove napažnje, zaskoči ga s leđa i s obje ruke obuhvati njegove ruke, tako da više nije mogao mahati nožem. Tada jedan od mladića koji su bili napadnuti nogom udarača po ruci i izbjija mu nož iz ruke. Nakon što je savladan otpor počinitelja, Dalibor i Goran zamjetili su da jedan od mladića obilno krvari zbog zadobivenog uboda nožem u desno rame. Teško ranjeni završava u bolnicu, a kolege iz interventne uhićenika odvode u policijsku postaju na kriminalističku obradu, nakon koje završava u bjelovarskom zatvoru. Onako uz put, uhićenik još u policijskog postaji zaprijeti Daliboru da će ga ubiti. No, nije on ni prvi,

a vjerojatno ni posljednji kriminalac koji je napao ili prijetio Daliboru zbog toga što ga je strao iza rešetaka!

Prigodna nagrada za iznimne rezultate

Zbog ovako dobro obavljenog posla njegov ga je načelnik predložio još jednom za prigodnu nagradu. - Zašto još jednom? - pitate se. Zato što su sedmora njegovih kolega i on u prosincu prošle godine, a zatim i u siječnju ove godine, u roku od oko dva sata otkrili i uhitili, a nakon toga i kvalitetno kriminalistički obradili počinitelje razbojništava u bjelovarskim kladionicama. - Na taj su način podignuli osjećaj sigurnosti građana i promicali policijsku učinkovitost, a što su javni mediji posebice isticali - obrazložio je načelnik Čanadija. Slažem se s načelnikom, jer sam i sâm kao glasnogovornik primio čestitke od nekolicine predstavnika sedme sile za ove uspjehe kolega iz Policijske postaje Bjelovar.

Ova skupina policijskih službenika „prisilila“ je i načelnika Odjela kriminalističke policije da ih u siječnju ove godine i on predloži za prigodnu nagradu jer su, kako navodi u obrazloženju, postigli iznimne rezultate u sprječavanju počinjenja kaznenih djela protiv imovine te otkrivanju i uhićenju 59-godišnjeg počinitelja 97 provala počinjenih na području nadležnosti Policijskih uprava bjelovarsko-bilogorske i koprivničko-križevačke te su na taj način pridonijeli zaštiti imovine građana .

Što reći na sve ovo? Svaka čast dečki - svaka čast Dalibore i sve čestitke!

*Dražen MEDVED
Snimio Vlado STAKIĆ*

Kao primjer dobre suradnje policije, građana i gradskih vlasti u rješavanju kvartovskih problema istaknuo se kontakt-policajac PP Novi Zagreb

Kontakt-policajac Darko Barić: nezaobilazna karika u lancu rješavanja problema

Kolege i ja imamo sve relevantne brojve mobitela ljudi koji su odgovorni za probleme u našem kvartu. Dovoljan je stoga samo jedan poziv i stvari se već pokrenu - naglasio je Barić.

Za mnoge samo ukras zagrebačkih kvartova, kontakt-policajac puno je više od obične sintagme koja služi razbijanju predrasuda i strahova građana prema policiji. Zbog svoje priručnosti i boljeg poznавања neke gradske četvrti kontakt-policajci bolje prepoznaju specifične probleme prostora na kojem djeluju, uspostavljajući bliže kontakte s građanima i predstavnicima gradskih vlasti. Kao primjer dobre suradnje policije, građana i gradskih vlasti u rješavanju kvartovskih problema istaknuo se kontakt-policajac Policijske postaje Novi Zagreb 44-godišnji Darko Barić, sudionik Domovinskog rata i nositelj spomenice 1990. i 1992. godine, koji se u slobodno se vrijeme bavi obradivanjem vinograda. Posebno je poносан na svoju 21-godišnju kćer Martinu, studenticu Prirodoslovno matematičkog fakulteta u Zagrebu, koja je nastupala i u popularnom kvizu Najslabija karika, pokazavši zavidno znanje. U policiji radi od 1996. a od 2004. radi kao kontakt-policajac Policijske postaje Novi Zagreb. Već prve godine postigao je vrlo dobre rezultate. Prica, naime, ide ovako...

Lipanj je 2004. u prilično zapuštenom i obraslom parku oko samostana Kralje Karmela u Brezovici, u kojem je svoj mir

u molitvi pronašla 21 redovnica, skupljuju se narkomani, mlađi ljudi devijantnog ponašanja te svojom bukom, razbijanjem boca, remete njihov mir. Brezovica inače ima oko 11 tisuća stanovnika te se smatra jednim od najsigurnijih zagrebačkih gradskih četvrti. U želji da pomogne redovnicama i svede buku na najmanju razinu, Darko Barić odlučio je biti veza između gradskih vlasti, policije i redovnica kako bi se što prije problem locirao i riješio.

- Bio sam poveznica između svih struktura koje u takvim situacijama trebaju djelovati. Redovnice su se žalile policiji, nakon čega smo mi iz postaje Novi Zagreb obavijestili Gradsko poglavarstvo, koje je ubrzo nakon toga na teren izašlo snimiti situaciju. Došli su i predstavnici medija. U zapušteni park, koji je pogodovao osobama devijantnog ponašanja, za četiri je dana nakon lociranja problema došlo pedesetak kamiona i dvjestinjak radnika. Uredili su park, a od tada je buke i remećenja javnog reda i mira puno manje. Kako kolege i ja imamo sve relevantne brojve mobitela ljudi koji su odgovorni za probleme u našem kvartu. Dovoljan je stoga samo jedan poziv i stvari se već pokrenu - naglasio je Barić.

Osim što je proaktivnim djelovanjem pomogao redovnicama, Darko Barić je 2005. u Lučkom uhvatio sumnjivog vozača skutera, koji je upravljaо prebojanim ukradenim skuterom oštećene kontakt-brave. Na osnovi dobrog Darkovog zapožanja i uz pomoć kolega iz Kriminalističke policije, kriminalističkom obradom vozača skutera otkriveno je da je vozač ukradeni skuter kupio od dviju osoba koje su ukupno počinile 15 teških krađa. Vrijednost ukradenih stvari iznosila je oko 90 000 kuna. Darko je također 2008. s kolegom Markom Pajasom, kontakt-policajcem Policijske postaje Novi Zagreb legitimirao i uhitio dvojicu razbojnika koji su, uz prijetnju pištoljem, zaposlenici kioska u Remetinečkoj ulici otuđili oko dvije tisuće kuna. Razbojnike su uhitili u trenutku prelaska preko savskog mosta. Kriminalističkom je obradom utvrđeno da su dvojica lopova počinili ukupno devet kaznenih djela, sveukupne materijalne štete od 9 500 kuna.

Volim raditi ovaj posao i smatram da smo u suradnji s kolegama iz Kriminalističke policije odradili dobar posao u svezi ovih razbojstava - rekao je Barić, naglašavajući kako je uvjet za dobre rezultate ljubav prema ovome poslu nakon čega rezultati dolaze sami po sebi. ●

Mario MAČKOVIĆ i Aleksandra LJUBA

Zanimljivo druženje u kutinskom dječjem vrtiću

Kontakt-policija iz Kutine rado se pridružila provođenju projekta malih ekologa Dječjeg vrtića „Neven“

U sklopu projekta *Policija u zajednici* policijski službenici Interventne jedinice policije Sisak Krinoslav Pavlešić i Filip Rimac, s kontakt-policajcem Policijske postaje Kutina Igorom Štimcem, u Dječjem vrtiću „Neven“ u Kutini sudjelovali su u projektu edukacije djece na temu „Zrak“. Mješovita skupina djece iz navedenog vrtića pod vodstvom odgojiteljice Dunje Vidiček kao mali ekolozi sudjeluje u provedbi projekta pod motom Udisaj djeteta treba biti udisaj života.

Promišljajući o projektu i postavljajući ciljeve trebalo je osmislići na koji način približiti ovaku tematiku djeци u dobi od 3 do 7 godina te ih zainteresirati da aktivno sudjeluju, promišljaju te usvoje određena znanja i navike kojima će sada, ali i u odrasloj dobi, pridonijeti očuvanju zdravog okoliša. Budući da smo mi odrasli odgovorni za kvalitetno odrastanje naše djece te im svojim ponašanjem pružamo primjer, kontakt-policija iz Kutine vrlo se rado pridružila provođenju ovog projekta kojim je omogućeno da se predstavljajući svoj rad i policija aktivno uključi i približi djeci.

Budući da su i sâmi roditelji djece koja pohađaju dječji vrtić „Neven“, interventni policajci su s velikim zadovoljstvom prihvatali poziv na gostovanje i zajedno s kontakt-policajcem iz Kutine, na veliko veselje djece, 11. veljače posjetili su ovaj vrtić i s njima proveli edukativno druženje. Tijekom jednosatnog druženja policijaci su prezentirali kako izgleda, čemu služi

i kako se koristi plinska zaštitna maska, a djeca su pritom pokazala velik interes te su se nakon početnog nećkanja brzo opustila i vrlo rado iskušala vještina stavljanja maske.

Djeca su s oduševljenjem obećala da će ovo novostocene i korisno iskustvo i dalje nadograđivati kroz daljnje teme, igre i aktivnosti projekta „Zrak“ te su zajedno sa svojom odgojiteljicom pozdravila sve policajce, poručujući nama odraslima i dajući nam na promišljanje izrijek:

Ne brinite se što vas djeca uvijek ne slušaju. Brinite se zbog toga što vas ne prekidno promatraju! (R. Fulghum)

Iva HRANITELJ

Prometna preventiva PPP Kutina

Kutina: jumbo plakati pozivaju na oprezniju i sigurnu vožnju

Postaja prometne policije Kutina na svom je teritorijalnom području na četiri lokacije postavila tzv. *jumbo plakate* i to na dvije lokacije u užem dijelu Grada Kutine te po jedan plakat na državnoj i županijskoj cesti.

Postavljanjem navedenih plakata prvenstveno se nastoji preventivno utjecati na vozače naglašavajući posljedice prometnih nesreća, posebice onih koje su uzrokovane brzinom ili su se dogodile jer su vozači bili pod utjecajem alkohola. Osim toga, vozače koji motornim vozilima upravljaju pod utjecajem alkohola sadržaji plakata informiraju o zakonskom postupku u slučaju njihova zatjecanja u prometu.

Plakati će na navedenim lokacijama stajati izloženi tijekom ožujka i travnja, dok se postavljanje plakata drugačije prometne problematike na istim i nekim

drugim lokacijama na području ove policijske postaje planira i tijekom mjeseca kolovoza, rujna i listopada ove godine.

U provedbi ovog projekta Postaja prometne policije Kutina pomogla je Sisačko-moslavačka županija, Županijska uprava za ceste Sisačko-moslavačke županije, Grad Kutina, Općina Popovača i Zajednica tehničke kulture Kutina.

Iva HRANITELJ

‘Sandučić povjerenja’ u Brtonigli

Dana 18. veljače 2009., u sklopu projekta „Policija u zajednici“, postavljen je sandučić povjerenja na ulazu u brtonišku općinsku upravu. Postavljanju sandučića prisustvovali su uz općinskog načelnika Dorijana Labinjana, načelnik Policijske postaje Umag Dragan Stipanović, pomoćnik načelnika Davor Milina i kontakt-policajac zadužen za to područje Bruno Smajić, kojom je prilikom ključeve poštanskog sandučića povjerenja načelnik općine Brtonigla uručio kontakt-policajcu za područje Brtonigle.

Sandučić je namijenjen mještanima koji žele prijaviti ono što se ne usude reći osobno. Mogu to učiniti i pisanim putem radnim danom od 7 do 15 sati. Kontakt-policajac će prazniti sandučić, a zatim reagirati po potrebi.

Nataša ROGIĆ

Nova Škoda Octavia

SREĆA JE SVAKI DAN VOZITI SVOJU NOVU OCTAVIJU.

Sjednite za volan nove, redizajnirane Octavije i otkrijte sve prednosti limuzine prepune praktičnih inovacija, istovremeno dovoljno prostrane da zadovolji najviše standarde udobnosti, kao i standarde vaših najdražih. Pridružite se obitelji više od 2.000.000 zadovoljnih vozača diljem svijeta koji su već odavno prepoznali Octaviju kao sinonim za kvalitetu.

Detaljne informacije potražite na www.skoda.com.hr ili kod najbližeg Škoda partnera i dogоворите probnu vožnju.

Već od 113.830 kn!*

www.skoda.com.hr

Vaši ovlašteni Škoda partneri:

Čakovec: **AC Jesenović**, Zrinsko-Frankopanska bb, Tel.: 040/ 37 98 88; **Daravar:** **Auto Kotrba**, Domobraska 1, Tel.: 043/ 33 45 70; **Dubrovnik:** **Dubrovački automobili**, Mata Vodopića 7, Tel.: 020/ 41 63 83; **Karlovac:** **ETT**, Mala Švarča 155, Tel.: 047/ 60 93 23; **Koprivnica:** **AK Jesenović**, Josipa Bukovčana 14, Tel.: 048/ 22 03 40; **Krapina:** **Automehanika Jaković**, Zagrebačka 26c, Tel.: 049/ 30 07 10; **Osijek:** **Idol**, Sv. L. Mandića 111/u, Tel.: 031/ 29 76 54; **Popovača:** **Auto Sandro**, Mišićka 18, Potok, Tel.: 044/ 65 22 47; **Poreč:** **AutoZubak**, Mate Vlašića 26, Tel.: 052/ 433 471; **Požega:** **AutoZubak**, Zrinska 65, Tel.: 034/ 28 10 74; **Pula:** **AutoZubak**, Industrijska 2c, Tel.: 052/ 53 57 00; **Rijeka:** **Porsche Rijeka**, Osječka 25a, Tel.: 051/ 20 82 08; **Sinj:** **Autoservis Jajo**, Filipa Grabovca bb, Tel.: 021/ 82 29 99; **Slavonski Brod:** **AutoZubak**, Gospodarska 4, Tel.: 035/ 40 53 42; **Split:** **Marjan Auto**, Matice Hrv. 15a, Tel.: 021/ 46 72 22; **Split:** **Porsche Split**, Salonoritanska bb, Tel.: 021/ 20 27 86; **Tučepi:** **Auto Čović**, Blato 24, Tel.: 021/ 62 37 10; **Varaždin:** **AutoZubak**, Vilka Novaka 50b, Tel.: 042/ 35 15 20; **Vinkovci:** **Idol**, A. Stepinca 2, Tel.: 032/ 35 72 02; **Virovitica:** **Autocentar Pepa**, Vinkovačka cesta bb, Tel.: 033/ 72 67 80; **Vodice:** **Auto Bastić**, Magistrala bb, Tel.: 022/ 44 02 46; **Zadar:** **Peta Brzina d.o.o.**, Jadranška cesta 145, Tel.: 023/ 23 49 04; **Zagreb:** **Auto Remetinec**, Remetinec 5f, Tel.: 01/ 61 41 341; **Zagreb:** **AutoZubak**, Kobiljačka 101, Sesvetski Kraljevec, tel. 01/ 20 51 040; **Zagreb:** **Porsche Zagreb**, Slavonska Avenija 10, Tel.: 01/ 24 99 666; **Zagreb:** **Štasni d.o.o.**, Samoborska 294, Tel.: 01/ 37 93 200

Prosječna potrošnja goriva: 4.9 - 7.9 l/100 km. Prosječna vrijednost CO₂ emisije: 130 - 188 g/km.

*Ponuda se odnosi na novu Octaviju Classic 1.4 (80 KS). PDV uključen. Cijena je vezana uz euro prema prodajnom tečaju RBA na dan 15.12.2008. 1 eur = 7,24 kn. Slika automobila je simbolična.

Prijem policijskih vježbenika u PU primorsko-goranskoj

U PU primorsko-goranskoj je 2. ožujka 2009. organiziran prijem 25 vježbenika srednje stručne spreme, koji će u iduća četiri mjeseca proći mentorski program obuke predviđen Programom obrazovanja odraslih za zanimanje policajac.

U ime PU primorsko-goranske policijske vježbenike je primio Njegomir Radović, voditelj Odsjeka za osiguranja, prevenciju, metodologiju rada i stručno usavršavanje policije, a dočekali su ih i njihovi mentori koji će vježbenike u iduća četiri mjeseca stručne prakse usmjeravati i upoznati s praktičnim radom policajaca.

Nakon dobrodošlice i kratkog upoznavanja vježbenika s ustrojem Policijske uprave, u uvodnom obraćanju skrenuta im je pažnja na specifičnosti posla kojim će se ubuduće baviti. „Životi vaših kolega i građana ovise o vama“ istaknuo je Radović. „Posao policajca nije jednostavan, često je i opasan. No, svako svoje djelovanje na terenu ute-meljite na važećim zakonima i nećete pogriješiti. Učite zakone, pratite njihove izmjene, kontinuirano se educirajte. Za-tražite savjet i pomoć od svojih starijih kolega i mentora i ne zamjerajte im na primjedbama jer su one dobromjerne i služe vam da kvalitetnije naučite i obavljate policijski posao.“

Martina, vježbenica koja će mentorsku obuku obavljati u PP Čabar, navodi kako u policijskom poslu vidi svojevrstan izazov te da je već duži niz godina imala želju postati policajka. „Želim krenuti od početka, naučiti temeljni policijski posao, a onda ću se kasnije možda i dalje educirati. Radit ću u Čabru gdje već i poznajem dosta policajaca jer тамо živim, i trudit ću se što više naučiti tijekom ova četiri mjeseca.“

Martinina mentorica je dugogodišnja policijska službenica koja radi na graničnom prijelazu Prezid.

Vježbenik Mario navodi kako nije došao u policiju zbog nemogućnosti zapošljavanja, jer je i prije policije bio zaposlen. „Moj je tata bio aktivni pripadnik HV-a, od djetinjstva se susrećem s odom, a posebice me je veselilo kada me je tata vodio među svoje kolege i kada sam se družio s pripadnicima vojne policije. Tijekom proteklog dijela obuke na Policijskoj akademiji dosta sam naučio, ali mislim da mi predстоji još puno učenja i to me veseli. Ne bojim se učiti

i vjerujem kako će mi mentori i kolege puno pomoći.“

Davor navodi kako je oduvijek želio raditi u policiji, poglavito prateći očev rad koji je također policajac. „Želio bih raditi u kriminalističkoj policiji kao i moj tata“, navodi Davor. „Dok sam bio dijete i govorio da bih želio postati policajac, tata baš i nije bio time oduševljen. No sada je nasreću promijenio mišljenje i ponosi se što smo postali kolege“. Mario i Davor će raditi na II. PP Rijeka. Mentori su im dugogodišnji policijski službenici koji nisu skrivali zadovoljstvo zbog dolaska mladih kolega navodeći kako su s prijašnjim vježbenicima imali izuzetno pozitivna iskustva.

Kako na području Policijske uprave primorsko-goranske nedostaje policijskih službenika srednje stručne spreme, posebice veseli što svi vježbenici prebivaju na području policijske uprave te će se po dovršetku obuke na Policijskoj akademiji vratiti ovdje i raditi.

Tatjana VLAH-MARTINOVIC

Jesu li mediji jedini krivci što se u javnosti umanjuje i omalovažava sustavni policijski trud koji je polučio uspjeh jer je rezultirao otkrivanjem ubojice Ivane Hodak, oružja kojim je počinjen zločin, kao i motiva?

Zašto vam ne vjerujemo?

Bez obzira na to što policija u odnosu na sva ostala tijela javne vlasti ima najaktivnije glasnogovornike, ipak nema u dovoljnoj mjeri razrađenu strategiju odnosa s javnošću, pa se ponekad dogodi da nesvesno u javnost pošalje pogrešne poruke. U slučaju ubojstva Ivane Hodak u nekim se pojedinostima pogriješilo već u samome startu...

Kada je policija objavila da je razriješen zločin nad mladom odvjetničkom vježbenicom Ivanom Hodak, kćerkom bivše potpredsjednice Vlade Ljekre Mintas Hodak i uglednog zagrebačkog odvjetnika Zvonimira Hodaka, javnost je na trenutak doživjela olakšanje. No, trajalo je kratko. Vrlo ga je brzo zamijenio šok jer se, suprotno očekivanjima i unaprijed pripremljenim scenarijima, očekivala drugačija priča. Javnost je bila pripremljena na teško dokučive motive zločina koji su, u najmanju ruku, morali imati mafijaški potpis, bez obzira što bi to značilo.

Budući da se sve to nije dogodilo, već je policija objavila da je ubojica obični skitnica kojem se žrtvin otac, odvjetnik Zvonimir Hodak zamjerio još prije petnaest godina jer mu nije pronašao posao, u javnosti je nastupilo, uvjetno rečeno, razočaranje. Nije nastupila očekivana katarza. Sustavno pripremani na zločinački spektakl, medijski su konzumenti osjetili prazninu nakon objave da je ubojica Mladen Šlogar - skitnica koji nije želio preuzeti odgovornost za vlastiti život, već je za svoju nesreću morao okriviti nekog drugog.

Vjerojatno će malo tko u novinarskim redovima to priznati, no bilo je realno za očekivati da će ceh platiti mediji, a ne policija u smislu da se iznose sumnje u to je li otkrila pravog ubojicu. U prvi mah je izgledalo da će novine ismijati njihovi čitatelji, prezreti ih, te da će zbog plasiranja niza svakakvih teorija ubojstva Ivane Hodak, bez obzira koliko one ponekad logično zvučale i na koliko neimenovanih i dobro informiranih izvora počivale, mediji izgubiti vjerodostojnost. Podsetimo, djevojčin je život postao intrigantan još i prije zločina jer su se jedne novine pozabavile njezinom intimom i objavile da je prekinula vezu s dugogodišnjim mladićem i zaljubila se u odvjetnika Hrvoja Petrača. Nova ljubav Ivane Hodak predstavljena je kao napuštanje očeva tabora (*odvjetnik Hodak brani Vladimira Zagorca*) i prelazak u suprotni, a uz sve joj se to na dušu stavila još i propast iznimno vrijednog posla s nekretninama.

Ni nakon što je ubijena, mediji se nisu prestali baviti intimom Ivane Hodak. Tako se nagađalo da bi u pozadini zločina mogao biti prekid s bivšim momkom, potom veza s Petračevim odvjetnikom, a spekulacije na tu temu išle su i dalje.

No, jesu li mediji jedini krivci što se u javnosti umanjuje i omalovažava sustavni policijski trud koji je polučio uspjeh jer je rezultirao otkrivanjem ubojice, oružja kojim je počinjen zločin?

Ivanka TOMA, novinarka Večernjeg lista

čin, kao i motiva? Izgleda da ipak nisu. Doprinos sumnji dali su i političari koji su unaprijed rekli da je ubojstvo Ivane Hodak mafijaški čin (*ministar unutarnjih poslova Tomislav Karamarko jedini je i to odmah, pri preuzimanju dužnosti, upozorio da to ne mora biti tako*), ali i sam otac žrtve (*kogega u tome treba i razumjeti*) jer je javno za ubojstvo optužio neprijatelja svog klijenta.

Za izostanak prepoznavanja uspješnog policijskog rada, a potom i javnog priznanja, jednim je dijelom kriva i sama policija. Bez obzira na to što policija u odnosu na sva ostala tijela javne vlasti ima najaktivnije glasnogovornike, ipak nema u dovoljnoj mjeri razrađenu strategiju odnosa s javnošću, pa se ponekad dogodi da nesvesno u javnost pošalje pogrešne poruke. U slučaju ubojstva Ivane Hodak u nekim se pojedinostima pogriješilo već u samome startu. Primjerice, policijske blokade u samome središtu grada, kao i angažiranje helikoptera ni u jednome trenutku nisu objašnjeni, a ostavljaju dojam da je s druge strane zakona prava zločinačka vojska što samome kaznenom djelu daje još veću dimenziju i značaj. U namjeri da javnosti pokaže kako se doista trudi rasvijetliti ubojstvo i otkriti počinitelja, policija je periodično iznosila podatak o broju obavljenih obavijesnih razgovora. Rastom te brojke građani nisu dobili pravi uvid u to da je policijski trud golem, ali se *potpirio* dojam da je u pozadini vrlo velika mafijaška "igra".

Kroz podcjenjivanja uspjeha policije u razrješavanju ubojstva Ivane Hodak policiji na neki način dolaze na naplatu i ranije godine lutanja u politici prema samoj sebi i svome radu, a onda tako i u politici prema medijima.

Na svojim stranicama od 4. ožujka 2009. Jutarnji list donosi zanimljivu reportažu svoje novinarke Dore Koretić o MUP-ovu Centru za kriminalistička vještačenja Ivan Vučetić, a povodom razrješenja zločina počinjenog nad Ivanom Hodak. Tekst Dore Koretić donosimo u cijelosti.

Za 4 dana dokazali da je to pištolj kojim je ubijena Ivana

Neki od najvećih zločina u Hrvatskoj počinjeni su pištoljima i puškama koji se nalaze u Centru za vještačenja Ivan Vučetić

ZAGREB - Desetak minuta bilo je potrebno da sustav IBIS, elektronska baza čahura iz predmeta u kojima nije pronađeno oružje izvršenja iz gotovo tisuću neriješenih ubojstava i drugih zločina, izbaci nekolicinu potencijalnih slučajeva u kojima je mogao biti upotrijebljen pištolj pronađen kod skitnice Mladežnica Šlogara. A kada su vještaci Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić među ponuđenim "matchevima" ugledali i dotad neriješen slučaj ubojstva mlade odvjetničke vježbenice Ivane Hodak, nemalo su se iznenadili spoznajom da su na pragu rješenja likvidacije koja je potresla Hrvatsku.

Indicije nisu dovoljne

Prve indicije da je to uistinu taj pištolj, vještacima Centra, kao i načelniku Gordana Mršiću, stalnom sudskom vještaku za vatreno oružje, balistiku, mehanoskopiju i traseologiju, ni u kom slučaju nisu bili dovoljni. Pištolj, čahure i zrna pregledali su opet. I opet. Sve dok, kaže Mršić, nisu uklopjeni svi tragovi čime je nedvojbeno utvrđeno da je to pištolj kojim je ubijena mlada odvjetnička vježbenica Ivana Hodak.

Vrhunski stručnjaci

Dok šira hrvatska javnost nakon potvrde ubojice nije mogla sakriti šok i nevjeru, vještaci centra izustili su samo jedan skroman uzvik "wow", a potom prionuli na daljnje analize. Njima će uskoro možda ponovo riješiti neki od preko 900 "zaboravljenih slučajeva", kao što su rješili slučajeve nemilosrdnih pohoda Srđana Mlađana, Damira Voškiona, Ivana Koradea, Marka Varžića, Siniše Stracaboska i mnogih drugih.

- Znate, mislim da nam je svima to bilo veliko otkriće - skroman je Mršić. Na vještačenju sporne berete radili su vrhunski stručnjaci Centra, a Mršić opovrgava teze da je vještačenje trajalo

predugo, kao i sumnje u to je li zločin stoljeća uistinu počinjen iz pištolja koji je pronađen kod odrpanog skitnice, čovjeka koji je život provodio spavajući u starom, zaprešičkom sjeniku.

Bazen s vodom

Pištolj je u Centar stigao prije Stare godine, a kako nije imao oznaku žurne, jer tada nije bilo baš nikakve sumnje da bi mogla biti riječ o oružju kojim je počinjeno ubojstvo, vještačio se redovnom, umjesto hitnom procedurom. No, kaže, Mršić, jednom kada je ušao u proceduru, proces vještačenja nije trajao dulje od četiri do pet dana, i upravo toliko trebalo je vještacima da potvrde kako je baš tom berettom okončan život Ivane Hodak.

Kao i svako drugo oružje, i ta je beretta prvo otišla u pucaonu gdje je tehničar, pod nadzorom sudskog vještaka, ispucao pet probnih metaka, koji su se potom usporedivali s sustavom "IBIS" i "CONDOR". Metak se iz pištolja može pucati u metu, ali kada je za vještačenje potrebno zrno, pištolj se probno ispučava u bazen s vodom, kako se na njemu ne bi pojavili neki dodatni tragovi koji će omesti vještačenje i koji nisu potekli od oružja.

Ispucani meci, odnosno čahure i zrna, potom se usporeduju među sobom, a tek poslije s čahurama i zrnima u skupocjenim "IBIS" i "CONDOR" sustavima, vrijednim preko 800 tisuća eura na kojima, kaže Mršić, mogu pozavidjeti i brojni drugi europski forenzični Centri. Ponekad se dogodi, objasnio je Mršić, da vještak na čahuri pronađe i kompletan DNA profil, no takvi su slučajevi rijetki. Obično su to, priča, ostaci epitelnog tkiva koji na čahuri ostaju kao posljedica guranja metka u okvir.

Nakon upotrebe sofisticiranih sustava na kraju ipak čahure i zrna moraju pregledati najmanje dva vještaka kako bi izvršili komparaciju. No, ipak, daleko su za vještacima dani kada su oružje pristiglo u Odjel za trasološka vještačenja moralni vještačiti isključivo ručno.

Veza u deset slučajeva

- Kada nismo imali IBIS, služili smo se pravom zbirkom oružja, ali bilo je teško tada odabrati s čime će se

pojedini predmet uspoređivati. Sada to za nas čini računarni softver koji pojedino oružje, primjerice pištolj, uspoređuje sa svim zločinima počevši od 1990. godine, a potom izbacuje moguće "matcheve", slučajevе koji se podudaraju, koje mi potom dalje detaljno pregledavamo - objašnjava Damir Tomašek, voditelj Odsjeka za balistička vještačenja i kemičar po struci, koji u centru radi gotovo petnaest godina.

Uz pomoć IBIS-a vještaci su do danas u deset slučajeva uspjeli pronaći vezu između usporedivanih predmeta. No, Mršić se prisjeća i nešto starijih slučajeva koji su se rješavali potpuno ručno. Jedan od takvih, priča, bio je primjer vještačenja zrna izvađenog iz ubijenog Vjeku Sliška.

Prilikom obdukcije tijela nakon ubojstva, u njemu je pronađeno zrno iz prijašnjeg ranjavanja koje je oko sebe imalo koru čime je i vještačenje bilo otežano.

Vještak na čahuri analizira točno određenih pet elemenata: trag udarne igle, čelo zatvarača, izlakač, izbacivač i ležiste metka u cijevi, dok na zrnu analizira opće i individualne karakteristike koje je ostavila cijev oružja. To su osnovni tragovi koji idu u komparaciju, a tek kada se poklopi dovoljan broj individualnih karakteristika, vještak sa sigurnošću može "zaključiti slučaj". U slučaju ubojstva Ivane Hodak, kaže Mršić, poklopilo se baš sve pa nije bilo sumnje u sredstvo izvršenja ubojstva.

Pištolj od 13.000 maraka

U Centru se nalazi i bogata zbirka raznog oružja, zaplijenjenog zbog ilegalnog držanja, ali i kao predmeta kojima su počinjeni neki od najvećih zločina u zemlji.

Nalazi se tu i pištolj walther, pronađen kod kasnije ubijenog šefa hrvatskog podzemlja, Zlatka Bagarića. Riječ je o posebnoj liniji pištolja, s izrezbarenom drškom i zlatnim okidačem, a kojih je izrađeno tek 500-tinjak, i to povodom stote obljetnice Walthera. Upravo takav pištolj imao je Bagarić. Nekada je vrijedio 13 tisuća njemačkih maraka, a danas, kaže, Mršić, vrijedi i znatno više.

Izloženo je tamo i oružje kojeg je kod sebe imao James Cappiau, kada je izvršio atentat na Vjeku Sliška, kao i ostaci s prvog Mršićevog vještačenja iz 1991. godine, danas poznatog kao raketiranje Banskih dvora.

- 900 slučajeva - Arhivirano je u Centru za vještačenja 'Ivan Vučetić'
- Ljudski faktor - Na kraju ipak čahure i zrnu pregledavaju dva vještaka
- Sliškov metak - U tijelu su našli zrno iz prijašnjeg ranjavanja koje je imalo koru
- Procedura - Iz svakog oružja vještak prvo ispuca pet probnih metaka

SUSTAV IBIS
UMJESTO ORUŽJA - Damir Tomašek, voditelj Odsjeka za balistička vještačenja, koji u Centru radi 15 godina, kaže da su prije elektronskog sustava IBIS imali pravu zbirku oružja koja im je bila pomoć u radu (slika)

Lani obradili gotovo 25.000 predmeta

- Tijekom 2008. godine Centar za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" obradio je 24 887 predmeta, od tog

873 balistička vještačenja. U godinu dana, koliko dugo radi sustav IBIS, u deset slučajeva od njih preko 900 nerješenih, pronađena je veza između vještačenog predmeta i nekog nerješenog slučaja. U Odjelu za trasološka vještačenja radi 4 sudskih vještaka za balistiku, dok Centar ukupno broji 150 djelatnika u sedam odjela. Svi slučajevi ubojstava i drugih zločina počinjenih u Hrvatskoj, prilikom kojih je bilo potrebno napraviti vještačenje oružja, riješeni su u ovom Centru, dok se u IBIS-u nalaze i mnogi nerješeni slučajevi, kao što su oni ubojstva Dine Pokrovca, Marka Sliška, Lullzima Krasniquija i drugih. Forenzičar Centra na terenu je proteklog vikenda bio i u Krizevcima, gdje je podvijljal Stjepan Rošker okrutno presudio četvorici sugrađana, i to zbog spora oko međe.

SLUČAJEVİ:

Mladen Šlogar, Berreta 7,65 mm - Pištolj na vještačenje čekao dva mjeseca

- Mladen Šlogar, ubojica Ivane Hodak, kupio je Berettu kalibra 7,65 mm, poput ove gore na slici, prije 14 godina, i to kako bi ubio odvjetnika Zvonimira Hodaka. Navodno se od pištolja više nije odvajao, a nosio ga je sa sobom i po prenoćištima u kojima je boravio. Šlogar je uhvaćen zahvaljujući dvojici zapešićkih policajaca, kojima je bio sumnjiv pa su ga pratili do njegova skrovišta, naruštenog sjenika u kojem je živio. Upravo tamo policija je i pronašla skrivenu Berettu kojom je presudio Ivani Hodak. Policija je oružje kod Šlogara pronašla još u prosincu 2008., no bila su potrebna dva mjeseca kako bi Beretta došla na vještačenje. Da je Šlogar, kojim slučajem, oružje odbacio, pitanje je kada i kako bi ga policija pronašla.

Srđan Mlađan, Beretta, model 1934 - Policijska ubio na 'odmoru'

- Oružje kojim je Srđan Mlađan ubio policijaca Miljenka Vranjkovića 2002. godine, nakon što je iz zatvora pušten na slobodan vikend, a već je služio kaznu za dva ubojstva. Mlađan je na "odmoru" prvo opljačkao Sisačku banku, a kada je shvatio da mu je policija na tragu, upucao je s tri hica policijaca Vranjkovića. Njegova prva žrtva bila je 16-godišnja Elizabeta Šubić, koju je ubio 1998. godine kada je imao 17 godina. Usmratio ju je ispred škole u Sisku dok je čekala svog dečka,

a poslijje je rekao da bi ubio "bilo koga tko je naišao". Dok je tijekom slobodnog vikenda harao po Zagrebu, nakon ubojstva policijskega, odnosno prije nego što se predao, držao je obitelj Kosović kao taoce. Božena (46), Nikolina (25) i Mirko (16) satima su proživljavali horor, dok Mlađan nije uhićen. Sisački monstrum osuđen je na deset, četiri i petnaest godina zatvora. Kazne će služiti jednu po jednu, tako da će u zatvoru ostati do 2027. godine, gdje će dočekati dob od 46 godina. Nakon toga će psihijatri ocijeniti je li opasan za okolinu. Kada je ubio policijskog, imao je manje od 21 godinu, inače bi za to djelo dobio 40 godina zatvora.

Zlatko Bagarić, Walther PPK - Unikatni pištolj kralja podzemlja

- Nakon zatvorene proslave u povodu izbora ljepote 1996. godine, u kojoj su sudjelovale manekenke i Bagarić sa svojom kriminalnom ekipom, u luksuznom restoranu na Gornjem gradu nastavilo se slaviti u hotelu Intercontinental, današnjem Westinu. Bagarić je tada iz pištolja Walther, koji je imao unikatnu dršku i zlatni okidač, "upucao" telefonski imenik. Nakon toga je uhićen i pušten.

Zlatko Bagarić ubijen je 15. srpnja 1998. nakon svade s trojicom braće Rodić - Lazarom, Vinkom i Zoranom. Skončao je u restoranu NK Dubrava. Ubojstvu Bagarića, neokrunjenog kralja podzemlja i kuma srbijanskog bossa Ljube Zemunca, prethodilo je Lazarovo vrijedanje, nasilno provokiranje i zlostavljanje gostiju restorana. S Bagarićem su tada u društvu bili Nikica Jelavić i Miljenko Žaja Kroj, u koje su također pucali, no oni su hice izbjegli.

Optužnica je isprva teretila trojicu braće za ubojstvo, ali Vinko i Zoran oslobođeni su optužbi, a Lazar je osuđen na tri godine zatvora.

Damir Voškion, Crvena zastava M 70 - Bez milosti ubio i bebu

Voškion je pobio petero članova svoje obitelji, a Crvenom zastavom presudio je bebi staroj samo 63 dana, sedmogodišnjoj Karli te njihovoj majci Nataši, dok je rođenog brata Deana i oca Renata dotukao udarcima čekićem u glavu. Rekao je da ih je pobio jer je smatrao da nije dijete svojih roditelja te "da ne zasluzuju da se dalje razmnožavaju". Osuden je na 40 godina u Neropsihijatrijskoj bolnici Popovači.

Siniša Stracaboško Dvorski, Strojnica Uzi - 15 godina za ubojstvo ministra

- Uzijem je 1996. ubio bivšeg ministra turizma i tadašnjeg direktora hotelijerskog poduzeća Anita, Marčela Popovića, u Vrsaru. Ubojstvo je naručio Šime Medanić, a egzekutoru

je platio 15.000 njemačkih maraka. Stracaboško služi 15-godišnju zatvorskiju kaznu.

Ivan Korade, Češka zbrojovka 75 - Arsenal oružja, a nijedne dozvole

- Pištoljem Češka zbrojovka, model 75, u Velikoj Veterničkoj u ožujku 2008. ubio je četvero ljudi: Davora Petriša, Gorana i Ciliku Hudić i Franju Kosa, a mladog policijskog Marija

Kusanića ubio je iz automatske puške pri opsadi kuće u kojoj se skrivao nakon nekoliko dana potjere. Pretragom kuće generala Koradea u kolovozu 2008. policijski su pronašli impresivan arsenal oružja. Pištolj ReucherTaurus44 Magnum te 44 komada streljiva marke REM-MAG. Daljnjom pretragom potkrovila pronađeno je još 5 komada puščanog streljiva kalibra 7,62 te 2 metka kalibra NV, a u njegovu gospodarskom objektu zaplijenjeno je još 60 lovačkih patrona cal. 12. U njegovu džipu Mitsubishi Pajero policijski su zaplijenili pištolj ForjasTaurus sa šest komada streljiva 38 te još jednim spremnikom od 10 metaka kalibra 9 mm. Koradeu je tijekom pretresa oduzet i pištolj CZ100 PARA na kojem je bila ugravirana posveta, kao i mačeta s oštricom dužine 45 centimetara. Umirovljeni general ni za jedno oružje nije imao dozvolu. U svom je zavičaju ostao upamćen i po brojnim tučnjavama pa je do 1997. Vojna policija protiv njega intervenirala šest puta.

Marko Varžić, Puška M 48 - 35 godina robije za ubojstvo Ljubeka

- Puškom M 48 ubio je u listopadu 2000. Matiju Ljubeka, najuspješnijega hrvatskog olimpijca i kanuista svih vremena, u Valpovu. Bio je suprug Ljubekove sestre, a zbog nesuglasica iste je večeri teško ranio i njegovu sestru Katicu Bungić (43) te ubio njenog muža, časnika HV-a Antu Bungića. Na koncu mu je osječki Županijski sud izrekao tridesetogodišnju kaznu zatvora zbog dvaju ubojstava, pokušaja ubojstva Ljubekova mlađeg sina Matije, ranjavanja Katice Bungić te nanošenja ozljeda Tonki Ljubek. Varžić je pokolj napravio zbog obiteljskih razmirica oko nasljedstva kuće. Kazna mu je površena na 35 godina.

James Cappiau, Automatska puška Agram - Sliškov egzekutor s Cvjetnoga trga

- Automatska puška Agram, oružje koje je koristio James Cappiau, Belgijanac s hrvatskom putovnicom. Cappiau je u ožujku 2001. na Cvjetnom trgu iz pištolja hicem u glavu upucao Vjeku Slišku, bossa klana suprotstavljenog ekipi tada već pokojnog Zlatka Bagarića. Belgijskog plaćenika Cappiaua, nakon što je upucao Slišku, na Cvjetnom trgu je ubio Sliškov tjelehranitelj Ivica Bertić Rus koji je za ubojstvo dobio 9 godina zatvora.

Pripremila Biserka LUKAN

O NAMA IZ DRUGOG KUTA

Policija u zajednici

Uredništvo Krapinskog vjesnika (omiljene i respektabilne lokalne novine) krajem siječnja ove godine obratio se našoj PU krapinsko-zagorskoj sa zamolbom za suradnju glasno-govornika i policijskih službenika u idućem razdoblju budući da od veljače navedene novine izlaze dizajnerski, grafički i tehnički osjećene te s novom uredivačkom koncepcijom. Naime, zamolba se odnosila na reportazu s kontakt-policajcem u Krapini, Zlatkom Rinkovcem, s kojim bi novinar proveo jedan dan na poslu.

S „Rinkijem“ po Krapini

Za Zlatka Rinkovca vele da je kao stvoren za kontakt-policajca: on je ujedno i „psiholog i pravnik i liječnik“ ali, prije svega, kontakt osoba koja će u ime građana intervenirati kod nadležnih službi

Popularni "bobiji" patroliraju na krapinskim ulicama od travnja 2006. godine. Temeljne vrline koje policija traži za ovo radno mjesto su poznavanje ljudi i terena, komunikativnost, strpljenje i želja za ovakvim vidom rada u zajednici koji često prelazi okvire posla koji imaju ostali redovni policajci. Za Zlatka Rinkovca vele da je kao stvoren za kontakt-policajca. Shodno opisu njegova radnog mesta, ali i karakteru naših ljudi, on je ujedno i „psiholog i pravnik i liječnik“ ali prije svega kontakt osoba koja će u

PU krapinsko-zagorsku je bila suglasna i podržala takvu suradnju jer će ista biti korisna ne samo zbog promocije policijskog zvanja, već i zbog prezentacije svih preventivnih projekata u sklopu Policije u zajednici, a pogotovo zbog bliske suradnje policije i kontakt policajaca s lokalnom sredinom. Također je i Ravnateljstvo policije bilo suglasno te je dana 6. veljače novinarka Monika Brševac odradila reportazu s našim kontakt-policajcem po gradu Krapini iz koje prenosimo sljedeće:

ime građana intervenirati kod nadležnih službi - bilo da se radi o gradskoj upravi, komunalnim službama, sudu, liječnicima te naravno policiji. Upravo zbog toga što je ozbiljnost svoga posla uspio prenijeti u realne okvire svakidašnjeg života te postati omiljen kod velike većine krapinskih građana, Zlatko Rinkovec je s pravom osvojio titulu „Junaka našeg doba“, koju Krapinski vjesnik dodjeljuje ljudima koji s posebnim marom i poštenjem obavljaju svoj posao. Jedan radni dan s njim na njegovom mjestu stoga je bio i više nego interesantan. Radni dan Zlatka Rinkovca sastoji se prije svega od cijelodnevne šetnje područjem koje mu pripada. Iako možda zvuči jednostavno, vjerujte - nije.

“Mnogi smatraju da je posao koji ja radim jednostavan. Tako zaključuju jer me dobar dio dana vide kako prolazim ulicama grada. Sama šetnja gradom samo je sredstvo za obavljanje posla, nikako ne posao.

Ja prije svega moram pratiti stanje sigurnosti na području koje pokrивam, biti u stalnom kontaktu sa svim građanima ali i poslovnim subjektima na mojoj području. Temelj svega jest poticanje građana na samozaštitno ponašanje kako bi se i preko te mjere, što je više moguće, preventivno djelovalo na suzbijanje kriminaliteta u gradu".

Da bi posao kontakt-policajca uopće bio moguć, kao što smo već spomenuli, nužno je da osoba koja se unutar sustava policije odlučuje za to radno mjesto ima određene predispozicije i kvalitete. No unatoč tome, faza privikavanja građana na ulogu koju kontakt-policajac ima u zajednici moralna je potrajati određeno vrijeme.

"U prvim danima uloge krapinskog kontakt-policajca, obišao sam gradske ustanove i poduzeća, ugostiteljske objekte te sam upoznao ravnatelje škola, vrtića i voditelje raznih institucija sa svojim zadatcima. Isto sam radio i s običnim građanima koliko sam maksimalno mogao i stigao. Mislim da je sada suradnja koju imamo na zavidnoj razini. Dojma sam da me ljudi poštiju i nadam se da oni osjećaju poštovanje koje ja gajim prema njima".

Otegotna okolnost u obavljanju posla kontakt-policajca svakako je opća predodžba o osobama iz policije koja kod nas, nažalost, nije dobra. Klima koja je u nekim proteklim vremenima stvorena oko ove neophodno važne i bitne profesije u društvu i danas opterećuje sve one koji ovaj posao (po mnogima je on i više od posla, svojevrstan poziv) pokušavaju obavljati savjesno i na razini. O tome svjedoči i naš ovomjesečni „junak našeg doba“. "Ljudi u načelu ne vole previše policajce. Meni je žao zbog toga jer policija danas nema nikakve veze s klasičnim represivnim poimanjem policije iz prošlosti. Pa moj posao kontakt-policajca najviše svjedoči tome u prilog. Četrnaest godina imam staža u policiji. Najveći mi je uspjeh kada danas vidim da me ljudi na cesti pozdravljaju s osmijehom. Mislim da je to moguće jedino ako se u svom poslu uvijek držite istih vrijednosnih principa prema svima. Najbitnije je ostati ponizan i čovjek u svakoj situaciji".

Prolazeći ulicama grada mogli smo iz prve ruke posvjedočiti da gotovo i nema osobe koja ne prepoznaje Zlatka, popularno zvanog „Rinki“. Kako je on u Krapini domaći dečko svi ga poznaju godinama. Ipak, on sam priznaje da mu ta situacija ponekad zna i otežavati obavljanje posla. A da sve u životu kontakt-policajca uistinu nije tako mozaično kako izgleda na prvi pogled i da se radi o poslu koji je neizmjerno odgovoran i zahtjevan svjedoči i popis aktivnosti koje provode „Rinki“ i njegovi suradnici.

"Lepeza dužnosti koju obavljam je široka. Ipak, prije svega, da biste posao uopće mogli normalno obavljati, morate prilagoditi svoju komunikaciju prema ljudima kojima se obraćate.

Ljudi starije životne dobi vole razmijeniti koju riječ, vole malo pažnje, i to je normalno. Oni su više kod kuće, primjećuju više problema ili događaja u svom kvartu, za razliku od radioaktivnih koji su zaokupljeni drugim problemima. Klinci i mladi vole se uvijek našaliti te na to također morate biti uvijek spremni. Uz to, moj partner i ja redovito održavamo edukacije djece u vrtićima i osnovnim školama, akcije poput vrlo dobro prihvaćenog projekata „Sigurnost djece u prometu“ u okviru kojega smo dječu izvodili van iz škole i upoznavali ih sa osnovama prometnih pravila i prometne kulture na licu mjesta u gradu. Zapravo, kada sada vratim pogled unatrag, najviše smo se izvan onih redovnih poslova koje moramo rješavati, bavili djeecom i mladima. To me posebno veseli".

Činjenicu da se naši krapinski kontakt-policajci u velikoj mjeri obraćaju mlađoj populaciji možemo smatrati više nego pozitivnom. Takvo je njihovo postupanje možda i najveći doprinos koji oni daju promjeni ustaljenog imidža o policiji i policajcima koji postoji kod nas. U vremenu kada se mnogi propisi ne poštuju, kada je mladima nevjerljivo lako doći do droge, a kamoli do alkohola i cigareta na svakom koraku, upravo su oni ona životna skupina koja najviše podliježe rizicima i kojoj je potrebno posvetiti najviše pažnje, pozornosti i vremena. Zbog toga „Rinkiju“ i njegovim kolegama svaka čast.

A da je našem „junaku“ skromnost također vrlina dokazuje činjenica da smo tokom cijelog vremena koje smo željeli proveсти upravo s njim, morali slušati niz pohvala koje je on iznosio prema svojim kolegama s posla ali i prema svojim nadređenima. Rijetke su zasluge koje pripisuje sebi. S aspekta policije, koja nikako ne može funkcionirati bez zajedništva i timskog rada, takvo njegovo zauzimanje za kolege možemo smatrati nečim normalnim ali, unatoč tome, i nečim lijepim te na poseban način dostoјanstvenim.

Za kraj našega druženja, Zlatko Rinkovec nam je predstavio područje koje pokrivaju on i njegov partner Petar Dlesk te kolega Mario Klasić (Grad Krapina i Općina Đurmanec), uz to nam stavljavajući posao u ruke. Naime, pomogli smo mu u dijeljenju letaka „Stop provalama u automobile“ i „Građanska hrabrost i solidarnost“ a nije nas mimošla ni redovita tura po trgovinama, vrtićima i ugostiteljskim objektima. Sve u svemu jedan lijep i ugodan dan s policijom „za vratom“. Vjerujte, s dečkima kakvi su u ekipi kontakt-policajaca to je više nego moguće.

Poznajete li svog kontakt-policajca?

VESNA BAJCER :

- Poznajem Zlatka Rinkovca i znam da je kontakt-policajac za naše mjesto. Svakodnevno ga viđam, ali do sada nikada nisam imala potrebe potražiti pomoći ili savjet. S obzirom da sam vlasnica trgovine u centru Krapine, važan mi je taj oblik komunikacije s policijom koji je svakako za pohvalu.

JASNA GEBERT :

- Od samog početka poznajem našeg bobija, došao se predstaviti, ponuditi suradnju i broj telefona. Dode k nama, pita ima li kakvih problema i slično. Mislim da je takvu policijsku djelatnost trebalo uvesti već davno ranije. No na sreću, do sada nisam imala potrebe potražiti pomoći.

ŽELJKO KUŠTER :

- Svakodnevno sam poslom vezan uz Krapinu, iako nisam odavde. A Zlatka Rinkovca viđam jako često i imam povjerenja u ljubaznog policajca.

IVANKA FORJAN :

- Poznajem dobro svog kontakt-policajca. Imala sam priliku i suradivati s njim, te sam ga nazvala za pomoći u slučaju sitne krađe u trgovini.

Nakon svega napisanog, ne preostaje nam ništa drugo nego s nestavljanjem iščekivati izlazak Krapinskog vjesnika koncem veljače i onako, ponosno i s vjerom u izabrani poziv koji obavljamo, zakoračiti u novi dan i prihvati nove izazove pred nama. Pozdrav svima u plavom!

Izvor i fotografije Krapinski vjesnik: Monika Briševac
Pripremio Robert PAVIĆ

Josip Longino, legenda karlovačke policije

Dok su Zagrepčani šezdesetih godina prošlog stoljeća imali svog Safeta Mehbedbašića Mehu, Karlovčani su imali Josipa Longina

U prošlogodišnjem listopadskom broju u našem je glasilu objavljeno kako je Igoru Matejiću, policijskom službeniku, poznatijem kao Longino, odlukom kolegija načelnika Policijske uprave karlovačke dodijeljena posebna nagrada za odgovorno i profesionalno postupanje, iskazanu hrabrost u zaštiti života, ljudi i imovine. Tih nekoliko redaka ponukalo nas je da potražimo Josipa, inače potomka karlovačkog policajca Josipa Longina, u nadi da će nam ponuditi zanimljive fotografije i dokumente, ali i priču o svom djedu, legendi karlovačke policije.

Stoga ovo nije priča o Igoru već o njegovom djedu, policajcu koja je cijeli radni vijek proveo u policiji. I dok su Zagrepčani šezdesetih godina prošlog stoljeća imali svog Mehu, točnije Safeta Mehbedbašića, Karlovčani su imali Josipa Longina.

I Josipov unuk nastavio je djedovim putem, naslijedivši usput i njegovo prezime kao nadimak. U policiji ga svi znaju kao Longina. Stjecajem životnih i obiteljskih okolnosti, uz oca i majku, u velikoj mjeri na Igorov su odgoj utjecali djed i baka. Posebice djed, kazuje nam Igor.

Sam svoj majstor na motoru Zündapp KS 601 s prikolicom, oko 1960.

Josip Longino u svečanoj odori tijekom Beogradske konferencije, 1961.

I tu počinje priče. Tko je bio Igorov djed, Josip Longino?

Ne pada jabuka daleko od stabla

Josip Longino, rođen je 1925. godine u Varaždinu. Kao nadobudan dvadesetogodišnjak, davne je 1945. godine u prosincu stupio u redove Narodne milicije u rodnom gradu, nastavivši školovanje upisom u Milicijsku školu u Zagrebu. Ne uspijeva je završiti jer ga dnevne službene obveze odvode na teren s pripadnicima specijalne jedinice. Unatoč nedostatku vremena, ali žarkom željom da se obrazuje, uspijeva završiti takozvani kurs za narodne milicionare o čemu svjedoči pomalo požutjela i pohabana Josipova svjedodžba. Iz nje iščitavamo kako su ondašnji milicionari bili ocjenjivani iz općih i stručnih predmeta. Tako su morali ovladati *matematikom, hrvatskosrpskim jezikom, poviješću i geografijom*, a među stručnim predmetima zamjetili smo: *privremena pravila službe Narodnih milicionera, osnove iz krivičnog prava i krivično-sudskega postupka, administrativne propise* i tako dalje. Neki nazivi stručnih predmeta danas neobično zvuče poput predmeta koji se zvao: *pješadijski egzercir* i *veterinarstvo*!

Uz milicijska vozila Zastava 650 i Zastava 1300, 1960.- 1970

Prekinuvši školovanje, Josipa je posao odveo u lepoglavlji zatvor i zatvor na Golom otoku gdje počinje raditi kao zatvorski čuvar. Tijekom službovanja u Lepoglavi u vrijeme kad je tamo bio zatočen i kardinal Stepinac, zatvorska je uprava udovoljila Stepinčevoj molbi da ga čuva milicioner, Hrvat, Longino. Kardinal Stepinac zamijetio je i prepoznao je kako Longino u svom poslu i u ophodenju sa zatvorenicima nije prelazio granice ljudskosti.

Na rad u nadzor prometa u Karlovcu raspoređen je 1948. godine (op. aut. ovaj podatak je zanimljiv i trebat će ga naknadno istražiti jer su jedinice prometne policije službeno osnovane 1954. godine, što potvrđuje i rješenje koje je Longino dobio početkom 1955. godine i u kojem stoji: Premješta se po potrebi službe u saobraćajno odjeljenje Narodne miličije grada Karlovca). Kako u ono vrijeme nije bio velikog prometa, Longino je gotovo cijelo desetljeće bio jedini policajac na karlovačkim prometnicama. Kao jedini gradski prometnjak, njegovu su bijelu kapu svi poznavali i raspoznавали - mlado i staro iz Karlovca i okolice.

Zahvaljujući revnosti, maru i profesionalnosti, koju su mjeđu drugimi u službi prepoznali i cijenili, posebna mu je počast ukazana kao izabraniku da među nekoliko desetina prometnih policajaca iz cijele bivše države bude jedan od odabranih za pratinju državnika na Beogradskoj konferenciji nesvrstanih zemalja održanoj 1961. godine. Longino je tada bio određen kao član eskortne pratinje Modibo Keite, predsjednika Republike Mali.

Josipov rad prepoznali i na saveznoj razini pa je nagrađen Ordenom rada sa srebrnim vijencem, a za dugogodišnji rad u službi sigurnosti dobio je i plaketu Drvar 1944.-1974.

Zbog primjerenosti i izuzetnog zalaganja u radu te izvrsnih rezultata Josip Longino je s kolegom Mijom Pereškom iz Stanice za kontrolu i reguliranje saobraćaja ondašnjeg Sekretarijata za unutrašnje poslove Karlovac javno pohvaljen. U noći 20./21. studenog 1975. godine uspjeli su na djelu uhvatiti počinitelje koji su s parkiranih vozila skidali autodijelove, u drugom slučaju dočepali su se počinitelja kaznenog djela koji se dao u bijeg autocestom Karlovac - Zagreb, izloživši se opasnosti... Primjera je mnogo.

Visok i stasit, kakav je već bio: odmijeren, ali susretljiv, Josip je u odori ulijevao povjerenje savjesnim sudionicima u prometu, dok su prekršitelji strepili. Prema pričanju sumještana, znao je Josip tijekom službe svratiti i u neku gostonicu gdje bi popio koji gutljaj kave i usput promotrio tko se u njoj nalazi, kako se ponaša, a potom

Josip Longino u nadzoru brzine, oko 1970.

bi ispred gostonice dočekivao goste-vozače, provjeravajući im razinu alkohola u krvi!

Kao prometni policajac Josip Longino predano je radio u službi više od trideset godina, od 1947. do 1978. godine kad je službeno umirovljen. U mirovini nije dugo uživao jer je 1987. godine umro u šezdesetdruge godini. Prerano, rekli bismo.

No, obiteljsku tradiciju nastavio je njegov unuk, upisavši Policijsku akademiju u Zagrebu. Završio je XXII. klasu i bio među prvih dvadeset u naraštaju s pohvalom. Ne pada jabuka daleko od stabla!

Zahvaljujemo Igoru i njegovoj baki na fotografijama i dokumentima za arhivu Muzeja policije. ●

Željko JAMIČIĆ

Bućinim uljem protiv bolesti prostate

Poznato je da naše kolegice i kolege policajci rade u smjenama pa im je Špiček predložio neke namirnice koje mogu vrlo brzo pripremiti: pureća prsa, teleći lungić, teleći file, lignje, kozice, riblji file i sl. Zatim, brzo mogu pripremiti razne vrste toplo-hladnih salata, povrće pečeno na maslacu...

S Tomislavom Špičekom, 34-godišnjim poznatim kuharom, koji je svoje prvo jelo skuhao sâm na satu domaćinstva u osnovnoj školi (schnenockll), razgovarali smo u njegovom restoranu u Zaprešiću. Svoj dio medijskog kolača Špiček je zaslužio kuhanju prvo u *Kruškama i jabukama* te u novom kulinarском showu HRT-a: *U istom loncu*.

Od Esplanade, Baltazara do svog restorana

Špiček je još kao mladi kuhar srednjoškolsku praksu odradio u Hotelu *Esplanade*, gdje se kasnije i zaposlio nakon završene škole. Nakon *Esplanade* radio je u *Restoranu Boban*, koji se tada zvao *Komat*, a nakon toga u *AG Matošu* na Trgu Bana Jelačića. Kratko vrijeme radio je u Tuheljskim toplicama. Međutim, kako sam kaže, tamo nije bilo sluha za pravila struke te je ubrzo napustio to mjesto i vratio se u Zagreb u *Restoran Okrugljak*. Nakon poznatog *Okrugljaka* radio je i u restoranu *Baltazar*, da bi konačno otvorio i svoj restoran.

Govoreći o najbitnijoj karakteristici dobrog kuhara, Špiček kaže da su to: red rad, disciplina i želja za učenjem. - Ovo je posao gdje moraš biti točan, uredan i gdje treba puno raditi, a svi oni koji to ne mogu, ne znam kako će uspjeti u životu - kaže Špiček. - Ja sam odrastao u Jablanovcu i mogu se zahvaliti svojim roditeljima na dobrom odgoju jer ja se nikad nisam digao od stola da nisam oprao tanjur iza sebe, a isto tako vidim da naša djeca sa sela imaju puno više kulture nego „fakinčići“, a sve to mogu procijeniti u samo tjedan dana kad vidim kako rade. Stoga bih svima koji nisu spremni raditi i voljni se odricati poručio da ne idu u ovu struku jer nisu za to. Znači: ako želiš uspjeti u tome, moraš puno više sebe davati i biti sav u tome - kaže Špiček. Govoreći o mjesecnim primanjima Špiček kaže da je u *Esplanadi* počeo raditi s plaćom od 2.500 kuna, da bi kroz deset godina u *Baltazaru* dogurao kao šef kuhinje na plaću od 15.000 kuna. Takoder je dodao kako su žene u kuhinji, gdje je doista teško raditi, puno urednije nego muškarci.

- Meni se znalo dogoditi u *Baltazaru* da mi premijer ili predsjednik sjede u drugom dijelu restorana pa dolazi do raznih pritisaka: da pazimo kako i što - dodaje Špiček - stoga je taj posao i fizički i psihički dosta težak. Bilo je slučajeva kada sam radio dva dana i cijelu noć, a da uopće nisam spavao jer postoje neka jela koja zahtijevaju duže vrijeme pripremanja.

Prijedlog brzog ručka

Kako je poznato da naše kolegice i kolege policajci rade u smjenama, Špiček im je predložio neke namirnice koje se

Tomislav Špiček u kuhinji Restorana „Špiček“

mogu vrlo brzo pripremiti. - U te namirnice - kaže Špiček - spadaju one koje ne zahtijevaju dugu termičku obradu, a to su: pureća prsa, teleći lungić, teleći file, lignje, kozice, file ribe i sl. Zatim, brzo možete pripremiti razne vrste toplo-hladnih salata, povrće pečeno na maslacu, a ovdje u restoranu radimo dosta jela s bućinim uljem, koje svakako preporučujem policijcima jer oni rade u često različitim vremenskim uvjetima pa te konstantne promjene utječu na razvoj bolesti prostate, a buća je prirodni lijek za te probleme. Stoga im

preporučujem jedno lagano jelo i desert s bućinim uljem - poručuje Špiček.

Špičkova Bućina rapsodija

Lagano jelo koje je Špiček za ovu prigodu i pripremio je: *Pečeni dimljeni sir s radićem i bućinim uljem te desert Grofičin sladoled.*

Kad je sir ispečen, zalije se bućinim uljem i octom

Za pripremu *Pečenog dimljenog sira s radićem i bućinim uljem* za jednu osobu potrebno vam je:

- dimljeni sir 15 dkg
- crveni radić 10 dkg
- bućino ulje 0,003 L
- domaći vinski ocat 0,01 L

Sir narežite na trokute deblijine pola centimetra, zatim ga pecite na tavi ili na roštilju. Tako pečenog servirajte ga na podlozi od radića, prelijte s bućinim uljem i octom, te začinima po želji.

Grofičin sladoled à la MUP

Nakon što ste pojeli sir, vrijeme je za desert *Grofičin sladoled* za koji vam je potrebno:

- sladoled od vanilije ili bilo koji drugi mlijeko sladoled (ne voćni) 200g
- sjemenke lana, buće, suncokreta i bademovi listići, ukupno 8 dkg
- bućino ulje 0,03 L
- šećer u prahu, po želji.

Kuglicu uvaljajte u sjemenke, koje ste prethodno pržili 45 minuta na laganoj vatri, na suhoj tavi i ohladili ih. Kuglu sladoleda uvaljanu u sjemenke, servirajte u čašu ili u šalicu i pospite bućinim uljem i šećerom u prahu.

Najviše volim jesti ...

- Ja najviše volim jesti domaću goveđu juhu s domaćim rezancima, govedinu s hrenom i pečeni krumpir, a zatim pohanog piceka i zelenu salatu - kaže Špiček. Nama nedjelja nije nedjelja ako ručak nije takav kad se nas deset nađe za stolom na ručku. Onda moja mama to kuha - jer ona to najbolje skuha. Ja to tako ne bih nikada mogao napraviti! Oko toga nema pogovora: ručak je na stolu uvijek nedjeljom u podne. To me odmara i liječi jer kuham cijeli tjedan. To se uvijek zna: tko je došao - došao je i jede se u podne. Svoj dar za kuhanje naslijedio sam od mame i od bake jer se kod nas uvijek friško kuhalo, nikad se nije spremalo nešto na brzinu. I hrana je bila domaća jer smo patke doma hranili isto kao i svinje, kokoši... Sve je bilo domaće pa nisam bio naučen na 20 dkg salame i suhe sendviče. Tako učim i svoju djecu: da što više jedu domaće kobasice i domaći špek, da izbjegavaju paštete i nareske - kaže Špiček.

Iskustva s policijom

Naš poznati kuhar Tomislav Špiček kaže da se s policijom, dok je radio u Zagrebu, često susretao u prometu. - Uvijek sam se pridržavao pravila, a ako sam i pogriješio, priznao sam pogrešku, mada su mi par puta i progledali kroz prste jer su me prepoznali. Uvijek priznam - jer se zacrvenim kad lažem. A ako popijem čašu vina, onda još više - kaže Špiček. - Jednom prilikom sam razgovarajući sa suvozačem udario vozilom dvije djevojke u stražnji dio vozila, a budući da sam i ja popio, dopustio sam vozačici da kaže da je druga djevojka vozila. Ipak, ja sam nepažnjom udario nju pa sam joj na taj način pomogao da ne bude kriva. Iz iskustva znam da ako sam sâm korekstan - i policijci će biti korektni prema meni - kaže Špiček.

Na pitanje ima li nedržanje slovenskih vina u restoranu veze s političkim pitanjima, Špiček kaže da se može reći da je domoljub, ali isto tako kaže da postoji veliki broj naših vrhunskih domaćih vina koja se mogu ponuditi na tržištu i po restoranima.

Govoreći i policijskom zanimanju kao onom koje zahtijeva puno snage i energije, Špiček poručuje kako treba konzumirati sve namirnice i ne izbjegavati svinjsku mast. - Postoje neka pravila dobrog balansa hrane, a to su: povrće, jaja, meso, mliječne prerađevine - kaže Špiček pa dodaje kako je zimi dobro pojesti dobru krvavicu i kiselo zelje. A baš krvavicu treba ispeći na svinjskoj masti, a ne na ulju. Isto tako dobro je pojesti grah saltu ili matovilac s bućinim uljem. Dobru ribu treba pripremati na maslinovom, a ne na masti ili biljnom i bućinom ulju. Dakle: treba jesti raznovrsnu hranu, ali ne pretjerivati ni u čemu. Isto tako, rekao je, bućino ulje ne treba termički obradivati jer iznad 70 stupnjeva postaje kancerogeno. Najbolje ga je stoga koristiti kao začin, poručio je našim policajcima i policajcima Tomislav Špiček. ●

Razgovarao Boris SADILEK
Snimio Ivica LAJTNER

Obilježena 18. obljetnica osnutka SJP "Grom" PU karlovačke

Tragom ratnog puta karlovačkih ‘Gromova’

Dražen Perković, jedan od bivših zapovjednika karlovačkih “Gromova”, danas zapovjednik IJP PU karlovačke, kazao je kako i danas pripadnici SJP djeluju, okupljaju se i podsjećaju nove generacije na doprinos u stvaranju specijalaca Republike Hrvatske.

U petak, 27. veljače 2009. u bazi Interventne jedinice policije PU karlovačke Mali Erjavec prigodnom svečanošću obilježena je 18. obljetnica osnutka Specijalne jedinice policije “Grom” PU karlovačke. U nazočnosti pripadnika SJP “Grom”, djetatnika PU karlovačke te uzvanika i gostiju na tamošnji spomenik, podignut još 1997. godine u čast poginulim pripadnicima Specijalne jedinice policije “Grom”, položeno je cvijeće i zapaljene su svijeće.

U ime PU karlovačke okupljene, bivše pripadnike i zapovjednike “Gromova”, Marka Kesića, Juru Sertića, Franju Družaka, Zdenka Vaška i Dražena Perkovića, pozdravio je zamjenik načelnika PU karlovačke Boris Kozjan. U svom govoru on je naglasio njihove brojne zasluge i podsjetio na njihov ratni put:

- Dana 1. ožujka 1991. formirana je jedinica jačine 189 policijaca, kao prva legalna, oružana postrojba dragovoljaca, domoljuba psihofizički sposobnijih policijaca, lako naoružanih koji prvi pružaju oružani otpor u obrani grada Karlovca i karlovačke županije.

Sudjelovali su u akcijama: “Plitvice-Uskrs”, Papuk-Voćin (1992.); Gospić (1993.-1994.), Prevlaka-Cavtat - prvi ulaze (1992. - 1996.), Maslenica-Velebit (1993.-1995.), Medački džep (1993.), operacija “Bljesak” (1995.), “Oluja” (1995.), “Vukovar” (1996.).

U vojno-redarstvenoj operaciji “Oluja” od svih specijalnih postrojbi policije GROMOVI su jedini u Hrvatskoj djelovali na dva područja:

- u sastavu združenih snaga Specijalne policije sa dvije satnije djeluju s Velebita i oslobođaju Gračac - Brvno - Udbina - Donji Lapac;
- dvije satnije djeluju s područja karlovačke županije i to iz Ogulina sa izvidničkim zadaćom uvođenjem triju bojnih 1. Gardijske brigade “Tigrovi”, te zajedno s njima oslobođaju i ulaze u područja Plaško - Ličke Jesenice - Rakovica - Slunj - do granice sa BiH.

Tijekom rata kroz jedinicu je prošlo oko 1000 pripadnika aktivnog i pričuvnog sastava. Poginulih pripadnika SJP Grom u Domovinskom ratu bilo je sedmero, teško ranjenih dvadesetak i lakše ranjenih pedesetak.

Na kraju je Dražen Perković, jedan od bivših zapovjednika karlovačkih “Gromova”, danas zapovjednik Interventne jedinice policije PU karlovačke, kazao da i danas pripadnici SJP djeluju, okupljaju se i podsjećaju nove generacije na doprinos u stvaranju specijalaca Republike Hrvatske. Temeljni ciljevi rada Udruge su: promicanje temeljnih vrijednosti Domovinskog rata; sjećanje na herojska djela, žrtve i ideale pripadnika Specijalne policije u obrani suvereniteta Republike Hrvatske; zaštita društvenog statusa, dostojanstva, časti, ugleda i vitalnih interesa članova Udruge kao i interesa obitelji poginulih, ranjenih, te teško bolesnih pripadnika SJP “GROM” iz Domovinskog rata. O SJP “Grom” 1990. - 1991., pod nazivom “Prva borbena postrojba”, snimljen je dokumentarni film koji se prikazuje u osnovnim i srednjim školama Lijepe naše. ●

Tanja PETRIĆ
Snimio Mile BUTINA-ŠEKI

Sjećanje na policajca koji je poginuo na dužnosti štiteći imovinu i sigurnost građana

Godišnjica tragične pogibije policajca Željka Murka

U suradnji s lokalnom zajednicom i Županijom međimurskom, MUP čini sve kako bi pomoglo obitelji tragično poginulog policajca Željka Murka te kako bi zadržalo trajno sjećanje na njegovo herojsko djelo i časno obavljanje policijske dužnosti.

Djelatnici Policijske uprave međimurske 12. veljače ove godine svečano su obilježili šestu godišnjicu tragične pogibije djevatnika Policijske uprave međimurske Željka Murka.

Tragični događaj pogibije policajca zbio se 12. veljače 2003. godine, u potjeri za Marselom Budimirom, počiniteljem kaznenog djela razbojništva u Varaždinskoj banci u Nedelišću. Tom prilikom, kad je policijska ophodnja sustigla izvršitelja u šumi u blizini Gornjeg Kuršanca, on je na njih zapucao iz automatske puške te usmratio policajca Željka Murka.

Od tog trenutka djelatnici Policijske uprave međimurske, u suradnji s Gradom Čakovcem i Mjesnim odborom Mihovljani, svečano obilježavaju ovaj tragični događaj polaganjem vjenaca na grob preminulog kolege kao i polaganjem vjenaca na Spomen ploču koja je podignuta na društvenom domu u Mihovljani.

Ove godine ovom svečanom činu, kao izaslanik ministra unutarnjih poslova Tomislava Karamarka, nazočio je savjetnik ministra unutarnjih poslova Milan Pemper. U svom govoru on je istakao hrabro držanje policijskog djevatnika koji je, žrtvujući svoj život, pridonio uhićenju opasnog kriminalca te vlastitim primjerom pokazao kakve moralne osobine moraju krasiti jednog policajca. Također, naglasio je i potrebu da se stalno vodi skrb o obitelji tragično preminulog policajca, a posebice o njegova tri sina koja su izgubila oca.

Načelnik Policijske uprave međimurske Ivan Sokač istaknuo je da Ministarstvo unutarnjih poslova, u suradnji s lokalnom zajednicom i Županijom, čini sve kako bi pomoglo obitelji tragično poginulog policajca te kako bi zadržalo trajno sjećanje na njegovo herojsko djelo i časno obavljanje policijske dužnosti.

Gradonačelnik Grada Čakovca Branko Šalamon istaknuo je važnost održavanja sjećanja na policajca koji je poginuo na dužnosti štiteći imovinu i sigurnost građana.

U ime Međimurske županije svečanom činu nazočio je zamjenik župana Mladen Križaić, koji je ovom prigodom udovici poginulog policajca izrazio sućut te uručio jednokratnu novčanu pomoć. Svečanom činu nazočili su i gvardijan Franjevačkog samostana u Čakovcu pater Stanko Belobrajdić i vojni kapelan Ivica Horvat, koji su na grobu poginulog policajca i kod Spomen ploče predvodili molitvu.

U sportskoj dvorani Policijske uprave međimurske 13. veljače, u znak obilježavanja godišnjice pogibije policijskog djevatnika Željka Murka, održan je malonogometni turnir ustrojstvenih jedinica Policijske uprave međimurske na kojem se natjecalo ukupno devet malonogometnih momčadi.

Prvo mjesto i prijelazni pehar osvojio je Odjel kriminalističke policije, koji je u finalnoj utakmici, boljim izvođenjem jedanaestera, pobjedio momčad Kolegija načelnika.

Pehar je pobjedičkoj vrsti uručio Filip Murk, sin poginulog policijskog djevatnika Željka Murka. ●

Krunoslav GOSARIĆ

Omege obilježile 18. obljetnicu

Prije osamnaest godina osnovana je Specijalna jedinica policije tadašnje Policijske uprave Bjelovar. Predstavnici Udruge specijalne policije „Omege“ su 23. veljače na konferenciji za novinare podsjetili na tu povijesnu činjenicu, kao i na to da je ova jedinica svojim učešćem u svim najznačajnijim akcijama Domovinskog rata ostavila neprocjenjiv doprinos stvaranju hrvatske državnosti.

Na uspješan ratni put podsjetio je predsjednik udruge Hamdija Mašinović, istakavši da su Omege među prvima stale u obranu Hrvatske akcijama u Pakracu, Glini, Slavonskom Brodu, potom i u oslobađanju okupiranog teritorija akcijama „Maslenica“, „Medački džep“, „Bljesak“, „Oluja“. Odlikованo je 235 pripadnika Omega, a članovi udruge zalažu se za očuvanje tradicije i promoviranja najsvjetlijih trenutaka hrvatske povijesti te ponajprije za trajno sjećanje na šest suboraca, koji su u temelje sadašnje Hrvatske ugradili najdragocjenije što su imali - svoje živote. ●

Dražen MEDVED

Nasilnik i žrtva

Nasilništvo je arogancija na djelu: nasilnik je nesposoban osjetiti empatiju prema žrtvi, zato su nasilni činovi tako brutalni

S različitim oblicima neprihvatljivog, asocijalnog ponašanja policajci se mogu susresti na ulici, u kafićima, ispred školskih zgrada ili na drugim mjestima. Očekuje se tada da primjereno reagiraju, da djeluju *proaktivno*, prevenirajući kriminal, da sprječavaju ili rješavaju konflikte, štiteći svoj fizički integritet i integritet ostalih nazočnih osoba.

Naiđu li na pak skupine maloljetnika koji se agresivno ponašaju i odluče li kako je neophodno „uplesti se“, moguće je da će im oni jednostavno reći: „Ma, mi se samo tako sezamo! Nije to nasilje!“. Odrasli, promatraljući djecu ili adolescente, često odbacuju pomisao kako je riječ o nasilju, donoseći preuranjen zaključak da je to tek pojedinačan verbalni ili fizički incident.

Ali: činjenice sve češće ne govore u prilog tezi o *nevinoj dječjoj igri*. Djeca su danas sve češće protagonisti crne kronike. Statistički podaci u svijetu i kod nas kazuju nam kako je broj djece i adolescenata koji imaju smetnje u ponašanju te koji su čak suicidni, u neprestanom porastu. Istodobno, snažnu reakciju šire zajednice zasad izaziva tek brutalno fizičko nasilje, koje rezultira vrlo teškim ozljedama ili smrću žrtava nasilja. Tek se tada postavlja pitanje: odakle tolika agresija, takva brutalnost...

Nedvojbeno, trebalo je reagirati znatno ranije. Treba reći jasno: *bez obzira je li blago, umjерeno ili teško nasilništvo nije normalno*. Ono je *antisocijalno ponašanje*. Međutim, vrlo je teško odmah prepoznati je li riječ o *zadirkivanju* (dobroćudnoj zabavi gdje se obje strane dobro zabavljaju) ili o *ismjavanju* (ponižavanju, omalovažavanju bez suošćenja i smijehu usmijerenom na žrtvu) nakon čega nerijetko slijedi fizički obračun. Ponekad će žrtva impulzivno udariti prva. Žrtvu se tada pogrešno prokazuje kao nasilnika.

Nasilno ponašanje nasilnika prema pojedincu (ili skupini) nije povezano s *ljutnjom*. Nije čak vezano ni uz konflikt. Nasilništvo je, drugim riječima, arogancija na djelu. Nasilnik osjeća da ima pravo, privilegiju zlostavljati drugo ljudsko biće. Da ima pravo biti netolerantan prema različitosti; da ima pravo izolirati, izbaciti drugo ljudsko biće. Nasilnik osjeća samo snažan prijezir prema „žrtvi“. Treba naglasiti: nasilnik je nesposoban osjetiti empatiju (suosjećati na bilo koji način) prema žrtvi. Zato su nasilni činovi tako brutalni bez obzira je li riječ o: nasilju među odnosima, verbalnim nasilju ili o fizičkom nasilju. Ponavljam: nasilništvo nije incident izazvan ljutnjom, to nije impulzivan odgovor. Nasilnik svoju žrtvu traži, odabire, vreba... On stvara saveznike i promatra kako se ponašaju promatrači. On je svoju ulogu dobro naučio: on zna i kako se izvući prikazujući žrtvu kao nasilnika.

Nasilništvo ipak prepoznajemo jer u pravilu podrazumijeva: *nerazmjer moći, namjeru da se žrtvu povrijedi, prijetnju*

daljnjom agresijom (nasilništvo nije jednokratni događaj te želju da se snažno zastraši i održi dominacija. Znači: prijezir nasilnika očitije se u neobaziranju na patnje žrtve, u podsmijehu žrtvi pa čak i u otvorenoj mržnji prema odabranoj žrtvi.

Dakako, treba naglasiti: nasilnici se ne rađaju - kao nasilnici. *Nasilnici uče kako biti nasilnici*. Zna se da je urođen temperament samo jedan od faktora, a da je vrlo značajan tzv. *utjecaj okoline*: obiteljska atmosfera, školska zajednica, šira društvena zajednica i kultura (uključujući i medije). Nedavno je jedan dnevni list objavio članak o poraznoj razini komunikacije među učenicima u jednoj osnovnoj školi. Na verbalno nasilje (pogrđne izraze, uvrede, okrutne kritike, neprimjerena dobacivanje, sramoćenje, seksualno zlostavljujuća dobacivanja) prestalo se reagirati do te mjere da su učenici izjavljivali: „*To se smatra normalnim... Tako se svi ponašaju*“. Verbalno nasilje bilo je tek prvi korak prema mnogo očitijem fizičkom nasilništvu (*seksualni bullying*). Neprrijateljski govor tijela, izolaciju ili isključivanje iz vršnjačke skupine, što je tipično za *nasilništvo kroz odnose*, promatrač će pak teže otkriti, premda je upravo takva vrsta nasilja najčešće u adolescenata. Nažalost, *nasilje kroz odnose* nije tako lako uočljivo kao pogrdna riječ ili fizičko nasilje. Ono je često „ispod radara“ promatrača, odrasle osobe. Kakva god bila agresija, ona stvara još više - agresije jer: premda je nasilnik je uspio svoju žrtvu uzneniriti, frustrirati - to mu nije dovoljno.

Obično skupine adolescenata, ma kako se oni nazivali (*metalci ili skinheads*) ili skupine onih ponekad i ne više tako mladih, ali vrlo nasilnih (*dinamovci ili torcidaši* ili...) najavljaju „čistku“, obračun s neistomišljenicima. Međutim, oni tako samo traže izgovor da im netko bude meta. Osjeća li nasilnik kako nekoga može poniziti, a da se on tada osjeća superiorno, lako će i brzo naći izgovor zašto baš ta meta, ta žrtva. Meta, naime, može biti gotovo svatko.

Imamo li u vidu sve rečeno, jasno je kako *antisocijalni krug nasilja treba prekinuti*. Uočeno je kako ni pasivnost, ni suze ne mijenjaju ponašanje nasilnika jer on ne osjeća empatiju, a pun je prijezira prema žrtvi. Treba učiti, vježbati *prosocijalne vještine* u interpersonalnoj komunikaciji i u obitelji i u školi. Treba naučiti dokinuti način komunikacije koji poziva na daljnju agresiju. To nije jednostavno i zahtijeva sustavan angažman cijele društvene zajednice.

Sve ove složene društvene okolnosti kao da se gube iz vida kad policijski službenik ima zadatak primjereno reagirati na incidentnu situaciju, u kojoj vrlo lako može eskalirati nasilje. Njegov je zadatak spriječiti i ublažiti posljedice. Od njega se zahtijeva da u trenutku prepozna vrstu i porijeklo nasilničkog ponašanja. Očekuje se da prepozna je li riječ o: frustraciji, manipulaciji, zastrašivanju, strahu ili bolesti te da sukladno tome - djeluje. Očekuje se da ima mnogo znanja, mnogo životnog iskustva i da posjeduje iznimne komunikacijske vještine. Njegove se pogreške teško praštaju. ●

Otilija MANDIĆ TRKULJA

Hvala dečkima iz policije

- Hvala. Hvala dečkima iz policije koji su u nedjelju 1. ožujka 2009. oko 13 sati u blizini golf kluba uz Savu (Blato) priskočili u pomoć pri nezgodi - zahvaljuje u svom pismu zagrebačkim policajcima naš sugrađanin gospodin Hrvoje Miletić pa nastavlja:

Situacija baš i nije bila uobičajena pa ču je opisati. Supruga i ja smo jahali na desnoj obali Save između rijeke i nasipa. Vremenski uvjeti idealni, nigdje nikoga, ukratko: prekrasno! U jednom trenutku je supruga pala s konja i ostala ležati na zemlji. Bio sam užasnut zbog činjenice da je ostala ležati i kukati kako ju jako boli (inače je manje-više u redu ako se čovjek u takvoj situaciji šepavu ustane dijeleći pridjeve i glagole na račun konja i samog sebe). Dakle uz suprugu na zemlji (kasnije se pokazalo da je slomila kuk), engleskog punokrvnog pastuha kojeg sam držao na uzdi i drugog konja koji se riješio jahača i na sreću nije pokazivao previše zanimanja za događaj, nisam baš imao ideju kako ču riješiti nastalu situaciju. Ne mogu vam opisati olakšanje i moje iznenadenje kad se pored nas zaustavio crni terenac Mercedes. Još je bilo ljepeš kad sam čuo: "Policija, gospodine trebate li pomoći?" Moram priznati da me malo zbunilo ovo „policija“ jer su bili u civilu, ali na moj odgovor da ne znam ni sam, dečki su izašli iz auta, savjetovali mi da zovem 112 (jer se naravno 94 ne može zvati s mobitela). Kad

sam konačno dobio Hitnu nisam imao pojma kako im objasniti gdje se zapravo nalazimo, pa je to učinio jedan od prisutnih policajaca. U međuvremenu je stiglo i jedno manje bijelo dostavno vozilo čiji je vozač također ponudio pomoći. Mislim da su se svi međusobno poznavali. Prišao mi je i primio mog konja pitajući grize li. Ne bi svatko pristupio konju i pridržao ga, makar i za trenutak! Za to vrijeme sam ja prihvatio drugog konja i zahvalio mu na pomoći. Policajci iz crnog Mercedesa su rekli da idu dočekati Hitnu pomoći i da će ih uputiti gdje točno trebaju doći. Treba li ponavljati koliko sam im bio zahvalan u tom trenu? Ali nisu samo dočekali i uputili vozilo Hitne, nego su ih dopratili do nas i tek kad su se uvjerili da je sve pod kontrolom, odlučili su nastaviti svoj posao. Jako je lijepo i za svaku pohvalu kako su ti mlađi ljudi ne samo pomogli, nego su pri tome bili izuzetno pristojni i odgovorni.

Lijepo smo se pozdravili, rukovali, a kako ih nisam pitao za imena da im se osobno još jednom zahvalim, molim da im prenesete našu zahvalu.

A za koji mjesec kad supruga ozdravi, vidimo se opet uz Savu ali na konjima i cijelih kostiju.

Pozdrav i hvala
Hrvoje Miletić

Zahvala VII. PP Zagreb

Gospoda Dunja Brajković uputila je na adresu PUZ-a sljedeće pismo zahvale:

Poštovani,

dana 19. veljače oko 18 sati bila sam u VII. PP Zagreb prijaviti krađu master kartice. Ovim putem želim se zahvaliti Vašim djelatnicima koji su bili izuzetno profesionalni, ljubazni i uslužni te maksimalno brzo i ažurno sve odradili na obostrano zadovoljstvo.

Hvala još jednom i srdačan pozdrav,

Dunja Fuchs Brajković

Financijska agencija

Sektor komunikacija i marketinga

Koturaška 43

Zahvala Hrvatske pošte

Hrvatska pošta uputila je, na adresu načelnika PUZ-a Branka Perana, sljedeće pismo zahvale:

Poštovani gospodine Peran,

ovim putem bih Vam želio izraziti svoju zahvalnost, zahvalnost cijele Uprave i zaposlenika Hrvatske pošte na Vašem trudu i cijelog Vašeg tima. Upornošću i profesionalnošću došli ste do izuzetnih rezultata koji su direktno vezani uz vas. Izuzetno me veseli naša dugogodišnja suradnja koju ćemo još intenzivnijim druženjima proširiti i stati na kraj problemima u kojima uvijek možemo računati na vas.

S poštovanjem,

Predsjednik Uprave Robert Jukić

Zahvala HUAK-a

Na adresu ministra unutarnjih poslova Tomislava Karamarka pristiglo je pismo zahvale u kojemu stoji:

Poštovani ministre Karamarko,

Hrvatska udruža automat klubova (HUAK-a) je strukovna udruža trgovачkih društava koja imaju koncesiju Vlade RH za organizaciju igara na sreću na automatima u automat klubovima.

Dana 11. ožujka 2009. na našu inicijativu, te pohvalnu susretljivost i promptni poziv, održan je radni sastanak u prostorijama Ravnateljstva policije u Zagrebu.

Sastanku su nazočili ovlašteni službenici policije, kriminalističke policije i inspektorata te predsjednik i tajnik naše udruge.

Uz nekoliko bitnih tema i teza za provedbu zakonskih propisa, te učinkovitiju suradnju u suzbijanju, prevenciji i otkrivanju kaznenih djela razbojništava u automat klubove, ističemo i pohvaljujemo profesionalan i izuzetno brz postupak od trenutka našeg dopisa i odgovora g. Krtinica iz Odjela za javni red te konstruktivni razgovor svih službenika i rukovoditelja koji su nazočili radnom sastanku.

S poštovanjem i uz pohvalu,
Hrvatska udruža automat klubova
www.huak.hr
danko70@gmail.com

Predsjednik: Zoran Dimov, dipl.ing.
Tajnik: Danko Vojnović, dipl.iur.

Dinamo - Hajduk: utakmica visokog rizika

Priveden inicijator sukoba s policijom

Tijekom osiguranja utakmice privredna je 121 osoba (84 navijača Hajduka i 37 navijača Dinama), od čega 57 preventivno, sukladno čl. 25 Zakona o suzbijanju nereda na sportskim natjecanjima. Prijavljene su 64 osobe, od čega 7 kazneno, a tijekom nereda izvan stadiona oštećeno je jedno vozilo javnog prijevoza.

Kako priliči svakoj utakmici visokog rizika, tako je i nedavno odigrana utakmica Dinamo-Hajduk u Splitu još jednom pokazala da se dobrim reakcijama mogu sprječiti veći sukobi navijača. O sigurnosnim i mjerama koje je policija poduzimala na utakmici Dinamo - Hajduk, razgovarali smo sa Slobodanom Marendićem, načelnikom Odjela za javni red i mir u PU splitsko-dalmatinskoj, Mijom Rogošićem, zapovjednikom IJP Split i njegovim pomoćnikom Mirkom Saraćom.

Na Poljudu nekoliko tisuća navijača više

Prema službenim podacima utakmicu odigranu 22. veljače 2009. na Poljudu je pratile su 33 tisuće navijača, dok stvarne brojke, kako se moglo i vidjeti tijekom prijenosa jer su i prolazi za posjetitelje na stadionu bili pretrpani, svjedoče o nekoliko tisuća navijača više. Dinamo je bodrilo 1800 navijača. Tijekom osiguranja utakmice privredna je 121 osoba (84 navijača Hajduka i 37 navijača Dinama), od čega 57 preventivno, sukladno čl. 25 Zakona o suzbijanju nereda na sportskim natjecanjima. Prijavljene su 64 osobe, od čega 7 kazneno, a tijekom nereda izvan stadiona oštećeno je jedno vozilo javnog prijevoza.

Na osiguranju utakmice bilo je angažirano 425 pripadnika službenika Interventne policije iz ispomoći, 85 pripadnika iz Splita, 178 pripadnika policije iz zasebnih jedinica, što uz one koji su bili angažirani u prometu, svečanoj loži, prihvatnim centrima i osiguranju gostujuće momčadi daje konačan broj od 800 djelatnika MUP-a koji su osiguravali sva događanja vezana uz utakmicu. - Do same utakmice (prije 22. veljače) - kaže Slobodan Marendić - u pregledu stadiona pronađena su na sjevernoj tribini kod navijača Hajduka 193 pirotehnička sredstva.

Na nekoliko pitanja odgovorio nam je Slobodan Marendić, načelnik Odjela za javni red i mir PU splitsko-dalmatinske.

MUP: Govorilo se po medijima da su navijači Dinama danima prije utakmice postavljali bengalke po stadionu, koje su zatim sebi uzeli navijači Hajduka?

S. Marendić: Mislim da su to nekakve kalkulacije navijačkih redova. To ne možemo tako definirati.

MUP: A kako su onda navijači Hajduka imali bengalke ako su napravljeni pregledi navijača na ulazu?

S. Marendić: To je veliko pitanje, a to je i vječno nadmetanje policije i navijača - igra koja dugo traje. Mi smo učinili zaista sve jer smo pri pregledima pronašli puno bengalki, njih 193. Po našim procjenama zapaljeno ih je sedamdesetak.

Slobodan Marendić, načelnik Odjela za javni red i mir PU splitsko-dalmatinske

Njihova metodika unosa bengalki je još uvijek tajna, a mi konstantno radimo na tome.

MUP: Pomažu li onda klubovi navijačima da unesu bengalke?

S. Marendić: Ne možemo govoriti o onome što nismo dokazali, ali da definitivno postoji propusnost stadiona, postoji.

MUP: Što je onda posao zaštitarskih kuća koje rade na utakmicama? Ne bi li i oni trebali pregledavati navijače?

S. Marendić: Jasno! Pa redari su i pregledavali na ulazima. I tu vidimo jedan dio problema. Redari su i ovom prilikom radili pregledne, ali treba uzeti u obzir i činjenicu da na području Splita ne postoji jedinstvena redarska služba, tj. jedna zaštitarska kuća s toliko kapaciteta s kojima bi se samo ta kuća angažirala na osiguranjima. Ta heterogena masa redara radi bez nekakve zajedničke prakse. Oni ulažu trud da

Mijo Rogošić, zapovjednik IJP Split

svoj posao odrade što bolje, ali ta kvaliteta izvedbe je upitna.

MUP: Tko je pustio one koji su se popeli na krov stadiona i bacili 1,5 tonu papirića po stadionu?

S. Marendić: Pustio ih je organizator, a on je i odgovoran za to. Policija je pirotehnički pregledala te vreće u kojima su se nalazili papiri. Na krovu inače postoje šetnice koje se koriste za održavanje krova i rasvjete. To nije prvi puta da je primjenjena takva dekoracija i nije prvi puta da je klub tako nešto dogovorio s navijačkom skupinom. Taj čin je promovirao utakmicu za petnaestak minuta, ali to je stvar organizatora, a ne nekakvog konkretnog policijskog postupanja.

Kako je započeo sukob s policijom

MUP: O intervenciji prema navijačima Dinama koja je trajala svega sedam minuta te kako je započeo sukob s policijom, Mijo Rogošić i Mirko Sarac kažu

M. Rogošić, M. Sarac: Sve je započelo kada su navijači Dinama bengalkom zapalili stolicu te nisu dopustili vatrogascima da ugase vatru. Zatim je uslijedio i tjelesni napad na djelatnike Interventne policije PU sisacko-moslavačke. Očekivali smo da će to stati, ali nije i tada u tribinu ulazi još naših pripadnika i smiruje situaciju. Samim time smo osigurali naše policajce i stadion, a i tijekom prijenosa se vidjelo da nismo tražili kontakt s navijačima. Dok su ostali navijači mirno pratili utakmicu, ona masa koja je krenula na policiju se filtrirala te je odmah privedeno njih sedam dok su kasnije, zahvaljujući video snimkama, privredena još trojica. Sad se još pregledavaju snimke s pet kamera koje su snimale kako bismo uočili i ostale. Na snimkama se vidi početak verbalnog sukoba kad započinju verbalno napadati vatrogasce i policajce, a zatim se u masi vidi osoba maskirana s kapuljačom i šalom, koja se s vrha tribina spušta naprijed i potiče napad na policajce i izaziva njihovu intervenciju. Tada za sobom povlači ostale istomišljenike koji započinju sukob. Trenutačno su te osobe u obradi, a ide se za tim da im se sukladno Zakonu zabrani dolazak na stadione. Te ih zabrane pogadaju više nego bilo kakve druge kazne! Vjerojatno će po završetku naše obrade biti privredeno još dvadesetak navijača Dinama.

MUP: Da li oni kojima je dosad izrečena mjera zabrane dolaska na utakmice tu mjeru i poštuju?

M. Rogošić, M. Sarac: Moraju je poštivati jer taj segment pratimo s razine policijskih postaja s njihovim mjestom prebivališta.

U sredini je osoba s kapuljačom i plavo bijelim šalom koja je započela sukob s policijom, potičući i ostale na napad

Osoba verbalno napada policajce i počinje s naguravanjem

Navijača koji je započeo sukob odvraćaju njegovi navijači i odvajaju od policije. Navijač obrijane glave smiruje prvi sukob. No navijač s kapuljačom i plavobijelim šalom kasnije ponovno nastavlja s poticanjem na sukob, te je potom i priveden.

Oni ipak traže različite načine da izbjegnu tu mjeru, ali mi smo sigurni da 98 posto njih tu mjeru i poštuje. Jedan su primjer izbjegavanja navijači Hajduka koji imaju zabranu, a kako se moraju javiti u PP, oni su to učimili u PP Zadar, a ne u PP Split kako su i trebali učiniti. To koriste za zajednička okupljanja u ugostiteljskim objektima u mjestima gdje igra njihov klub, pa samim tim predstavljaju potencijalnu opsanstnost jer su ipak došli u grad gdje se igra utakmica, pa se mogu dovesti u situaciju narušavanja javnog reda i mira.

Mirko Sarač, pomoćnik zapovjednika IJP Split

MUP: Kako su prošli naši kolege iz IJP sisačko-moslavačke?

M. Rogošić, M. Sarač: Tri djelatnika su zadobili lakše tjelesne ozljede. Jedan je dobio udarac u nos, drugi je zadobio posjekotine, a treći udarac u glavu, dok je pripadniku IJP iz Zagreba slomljen prst lijeve ruke.

Kultura sigurnosti

Pod pojmom osiguranja utakmice ne podrazumijeva se samo nazočnost policije na stadionu, već i oko njega te usmjeravanje i prihvatanje navijačkih skupina koja dolaze organiziranim prijevozom vlakovima i autobusima te samo njihovo osiguranje. Isto tako tu pripada i granična kontrola ulaza putnika, koje se također kontrolira i usmjerava prema planu osiguranja. Tako su svi koji nazoče sportskim natjecanjima dužni skrbiti o vlastitoj, ali i o sigurnosti drugih - baš kao i u prometu. Stoga ne čude razne sociološke studije pojedilinaca koji asocijalne oblike ponašanja opisuju kao cjelomično prihvatljive te opravdavajući ih, svrstavaju u tijek novog vremena koje se promjenilo. No, što se tu uistinu promjenilo? Zapravo ništa! Čovjek nije evoluirao na način da je zadobio oklop poput kornjače, već sigurnost i dalje mora prihvati kao bitnu činjenicu vlastita ponašanja prema sebi i drugim jer bi umjesto oklopa mogao zadobiti tjelesne povrede. U tom vidu pohvalna su sva nastojanja i policije i predstavnika navijača koji uspijevaju pronaći zajednički jezik te iz svojih navijačkih redova izbaciti sve ono što ne pripada normalnom navijanju, koje treba postati doživljaj, a ne sramota ili tragedija.

Razgovarao Boris SADILEK

Foto: Ivica LAJTNER i snimke Intervetne policije Split

Malonogometni turnir „Radničke-sportske 2009.“

Željezničari čvršći od policije

Trofej za najboljeg strijelca malonogometnog turnira dobio kolega Josip Ptičar

U bjelovarskoj Školsko-sportskoj dvorani održana je 14. i 15. veljače završnica odlično organiziranog malonogometnog turnira za radnike s područja Županije bjelovarsko-bilogorske pod nazivom Malonogometni turnir „Radničke-sportske 2009.“

Na turniru je nastupilo 24 ekipe, podijeljene u tri skupine, a u „Skupni C“ natjecao se i sastav Policijske uprave bjelovarsko-bilogorske. Nakon što su u svojoj skupini osvojili prvo mjesto bez izgubljene utakmice i samo jednim neriješenim rezultatom, ekipa naše policijske uprave posustala je u četvrtfinalu kada je od nje bila bolja željezno čvršća ekipa radnika Hrvatskih željeznica te deklasirala „plavce“ sa rezultatom 4:2. Na ovom odlično organiziranom turniru u režiji Nogometnog saveza Bjelovarsko-bilogorske županije, ekipa Policijske uprave nastupila je u sastavu: Siniša Radić, Ivica Ćurić, Alen Begović, Danijel Rajić, Josip Ptičar, Ante Jeličić, Zdravko Ivanda, Hrvoje Grgić, Luka Markešić, Igor Kos, Dario Petrinac, i Ivan Škrlić.

Na kraju treba istaći da je Policijska uprava, iako nije igrala u polufinalu i finalu, odnijela trofej za najboljeg strijelca ovog turnira, a kojeg je dobio kolega Josip Ptičar.

Dražen MEDVED

Ispravak

U prethodnom broju našeg glasila (br. 27, veljača 2009.) došlo je u grafičkoj obradi do nenamjerne pogreške, odnosno zamjene fotografija: u članku „Zaljubljenici i entuzijasti u policijskom rudniku“ (str. 20) umjesto fotografije Bože Barbarića, načelnika Odjela kriminaliteta droga PU primorsko-goranske, pogrešno je uvrštena fotografija Olivera Grbića, načelnika iste Uprave, dok je fotografija načelnika Barbarića objavljena u članku „Sa zajednicom za zajednicu“ (str. 22) umjesto one načelnika Grbića.

Ovim putem ispričavamo se načelnicima Grbiću i Barbariću, kao i našim čitateljima.

Uredništvo

U britanskoj policiji hidžab su uveli kao dio uniforme

Kako piše portal "24 sata", britanska policija želi u svoje redove privući i muslimanske žene. Prema novom pravilu, njima su omogućili da nose hidžab, maramu, kojim će pokriti glavu, a na njega staviti službenu policijsku kapu. U policiji vjeruju da su dosadašnja pravila o odijevanju odvraćala mnogo muslimanskih žena od rada u policiji. Crna marama bit će od nezapaljivog materijala, a muslimanke će ju moći nositi cijelo vrijeme dok su u službi. Načelnik Geoff Feavayour usporedio je ovo s dozvolom za nošenje turbana prije nekoliko godina nakon koje su se britanskoj policiji pridružili i sikhi.

Policajke se požalile na uniforme jer im ne ocrtavaju žensku figuru

"Total portal.hr" prenosi vijest o engleskim policajkama koje su se požalile na neudobne uniforme jer im stražnjice u hlačama izgledaju preveliko. Deseci žena požalile su se magazinu Police Review kako nose muške hlače jer u njima bolje izgledaju. "Uzrjava me što dobivamo ove grozne hlače - stražnjica vam u njima izgleda ogromno - masivne su oko kukova", rekla je jedna policajka. "Policija nas treba saslušati, uniforme su staromodne i trebaju se promijeti". Policajke su se također požalile da je materijal od kojeg su napravljene njihove uniforme vrlo neudoban. "Kada sam dobila uniformu zatražila sam muške hlače jer su ženske imale visok struk i nisu ocrtavale žensku figuru. Sada si sama kupujem hlače", rekla je druga policajka iz Hampshirea.

Policija lopovu priredila zabavu

Priču o siromašnom starcu koji je ukrao patku, pa doživio rođendansku proslavu u zatvoru, prenosi "net portal". Naime, siromašni samac s Tajvana odlučio se za rođendan počastiti

patkom, no prije nego je omastio brk morao ju je ukrasti. Sreća ga nije pratila, jer je uhvaćen na dijelu, al' se ipak osladio. Tajvanska policija priredila je rođendansku proslavu usamljeniku kojega je neposredno prije toga uhitila jer je ukrao gusku da bi sam proslavio rođendan. Načelnik policijske postaje u Neipuu Hsiao Chi-liang rekao je da su njegovi kolege uhitili 49-godišnjaka, za kojega je rekao da se preziva Lee, nakon što je s obližnje farme ukrao patku. "Ukrao ju je kako bi proslavio svoj rođendan. Zato smo mu mi u zatvoru priredili zabavu i donijeli tortu. Bio je vrlo iznenađen", dodao je. Policajac je kazao da su se na takav potez odlučili jer je Lee siromašni samac koji živi u zapuštenom domu. Oni će ga svejedno poslati istražnom sucu zbog počinjene krađe.

Policija razgolitila redovnice

Kako prenosi "Total portal", dvije meksičke redovnice tužile su policajce grada Dolores Idalgo koji su ih, kako se navodi o događaju, natjerali da skinu odjeću kako bi se uvjericu da se radi o ženama. "Policaci koji su ih zaustavili naredili su im da skinu odjeću kako bi utvrdili da su one zaista žene", navela je predstavnica tužiteljstva. Prema njenim riječima, redovnice su odmah oslobođene i ubrzo su tužile policajce za "zloupotrebu službenog položaja", prenosi "Total portal".

Policija za Valentinovo dijelila ruže

Vijest koju je prenio portal javno.hr kaže kako je policija u američkoj saveznoj državi Južnoj Karolini za Valentinovo darivala ruže, i to građanima koji su predali svoje pištolje. Provodeći program "Gunns for Roses" na dvjema lokacijama u gradu Columbiji, tko god je predao pištolj, dobio je besplatnu ružu te poklon bon. Tako su građani Južne karoline za pištolj dobivali bon vrijedan 100 dolara, a za predaju raznih vrsta pušaka bon od 50 dolara. Chris Cowan, glasnogovornik šerifa okruga Richland, kaže da je već obavljenja velika primopredaja na jednoj mjestu u Columbiji gdje su policajci zaprimili 75 pištolja u prvi 90 minuta akcije, a govori se i o pojedincima koji su donijeli po čak šest pištolja. Tamošnja policija ne odustaje od akcije u kojoj želi prikupiti što više ukradenog oružja, a svi oni koji ga za Valentinovo nisu predali uz prigodni poklon, bit će izvrnuti i balističkim ispitivanjima.

Priredio Boris SADILEK

ZAKLADA

POLICIJSKE SOLIDARNOSTI

ZA TEBE - SVI!

Biseri iz oglasnika

Koljem po kućama s vlastitim alatom
 Kupujem kuću od čistog vlasnika
 Trosjed u kvaru
 Kuća u etapama, krov je prodan
 Iznajmljujem sobu radnim djevojkama
 TV, na pola dnevnika izgubi glas
 Kupujem auto radio, novi ili ukraden
 Umirovljeni penzioner
 Jednosobna vrata
 Gnojna cisterna
 Krava, nije luda
 Mladalački dvosjed
 Sobu iznajmljujem pretežno ženskoj osobi
 Dvosjed na ne razvlačenje
 Gradilište s pogledom na okoliš
 Ekscentrična preša
 Trebam djevojku, ne da radi nego da pije, da zabavlja goste
 Mazda 626, glasi na mene
 Vrata na šibanje
 Plinska boca 200-kilska, 200 demokratskih maraka
 Mercedes, garavi
 Imam samo ono gdje muški pišaju
 Renault 4, ukarbuliran
 Trokrilni ormari za vješanje
 Neuseljiv stan sa stanarom
 Zmijska torba
 Trokrilni krevet
 Kuća s okućnicom i vanjskom zemljom
 Štednjak s četiri gnijezda
 Zidana vikendica, izvana još ne nabačena
 Vozača C kategorije, koji izvana ima mogućnost priključka na trofaznu struju, tražim

Koze i jarice prodajem i oplodjujem
 Grobnica za šesteročlanu obitelj
 Uhodani stambeni prostor
 Violina u svirnom stanju
 Jednosoban stan na zemljištu
 Kopčovana košulja
 Prodavačicu mesnate struke tražim
 Opel Rekord, mrtvački
 Posao čuvanja djece tražim kod uračunlijivih ljudi
 Prazne telefonske kartice mijenjam za ukrasne ribice
 Mladi otkačeni dečko traci posao
 Šarplaninac, birano muško štene, otac
 Buco Bjelovarski, majka odlična
 Tri ofucane fotelje
 Pristojan sijamski mačak bez iskustva, traži iskusnu mačku za zajedničke trenutke
 Perilica rublja s iskustvom
 Lipicanski pastuh, ergela Djakovo, ujahan i vozi fiuaker i gumenjak, može zamjena za pištolj Crvana zastava
 Limun u rodnom stanju
 Vrtljive fotelje
 Grdilište s lokalnom dozvolom
 Peći, 4000 i 5000 kalcija
 Bolja gospođa bi čuvala dijete
 Peć na kruto grijanje
 Yugo, u očajnom stanju
 Sibirskog husky-a mijenjam za fotokopirni aparat
 Lada Njiva
 Golubovi višestruki šampioni, šaljem poštom
 Stroj za rezanje uglova-čoškalica
 Ja bi se družio s jednom šifrom iz oglasnika
 Civiliziran poslovni prostor
 Četverouglasto gradilište
 Brzošivači stroj
 Yogi krevet za 1.5 osobu 100 deviznih maraka

350 cehovskih hvati
 kuca, sve komunikalije
Sajam automobila Jakuševec:
 Opel Manta, malo lupnuta
 Fiat Punto, može pametna zamjena
 Fiat 127, polimaren
 Renault 4, zbog hitnosti hitno
 Renault 5, limarija ko curica
 Mitsubishi Colt, 2200 DEM sa cjenkanjem, 2000 DEM bez cjenkanja
 Zuzuki Maruti
 Golf, 88. g, švabo
 Kadett, 87. g, trulkast
 Citroen AX, 89. g., besprijekoran mislio sam ga ostaviti sebi
 Kurblu za pežoja i četri čelave zimske gume
 Pežo 504 dizel, 79. god, idealan, sjedivozi
 Fiat 126 P, cijena realna
 Mercedes 200D, mijenjam za 10000 DEM
 Mici busi
 VW buba, 1959. god, kao nova
 Renault 4, stari tip, vrata, opruge i ostale sitnarije
Tiskarske pogreške:
 Štefa sale hitno traži izletište Puntijarka
 Grom na Mirogoju ustupam
 Kratkodlaka optičarka
 Auto sjedalica za dijete do 100 kg
 Opel Golf
 Žena 48 m² traži posao u ugostiteljstvu
 Jogi mudrac
 Ford Fiesta, uščuvana 1. vlasnica
 Kadett 1.3, može zamjena poslije podne
 Tajnožareća peć
 ablje i bodeži iz 40. stoljeća
 Vučjak, obučen za patnju

Priredito Dražen MEDVED

SKANDINAVKA

MM	RANO PROLJEĆNO POLJSKO CVJEĆE	AMERIČKI IZUMITELJ, THOMAS ALVA	LILIA OSTERLOH	PJEVAČ RAMAZZOTTI	DEČKO I ĐEVOJKA	OKRUGLO SLOVO	SANJE, SNOVI	SMRZNUTA VODA	POZDRAV CEZARU	PTICA TRKACICA	PRATITE-LJICA	TISA NALIČ	UVISINA S KOJE SE PRUŽA POGLED NA KRAJOLIK	FOSIL
DIPLO-MATSKO PREDSTAVNIŠTVO														
KLIZAČICA HEGEL						JADNIK, BIJEDNIK VODIK								
SILICIJ			BILJE ŽIVO OBOJENIH CVJEŤOTOVA ŽENE KOJE SE ULAGUJU								DARUVAR SATIRIČNO DJELO PODRGLJIVA SADRŽAJA			
OSNIVAČ KRŠĆANSTVA										RIJEKA U ALBANIJI				
NEUGODAN FIZIČKI OSJET				PISAC GLAZBENOG DJELA						DRUGO SLOVO GLAGOLJSKE AZBUKE				
NOGO-METAŠ SHARBINI										TV REDATELJ ŠOŠTARIĆ				
2. SLOVO ABECEDA		GORDAN KOŽULJ VEO, KOPRENA								VEĆI JEDRENAK DO 16. STOLJEĆA				
SKLONIŠTE, UTOČIŠTE										CRNA GLINA, SMOLNICA			POMAGALO ZA PISANJE	
MM	GLUMICA GARDNER NA MALOJ UDALJENOSTI									NOGOMETNI TRENER KRAJNČAR				
AMERIČKI GLUMAC PITT										AKTINIJ		"LITRA"		
"AUTO-ŠKOLA"		OBILJEŽJE ČAKAVSTINE IZABRANA LJEPOTICA (MISS)		DUGOREPE ŠARENE PAPIGE	"TERA"	MJERA ZA EL. OTPOR (MN.)	UTVRĐENO VRIJEME U KOJEM TREBA ŠTO OBAVITI	IVAN ZAJC	IMPERATOR	POGOĐENI VEZNİK AMALIJA OD MILJA		PLOD KUKURUZA SA ZRNJEM		
OPONAŠATELJICA						DRŽAVA U AFRICI "NORTH"						RIMSKI: 55 BELI MANASTIR		
SIGURAN POGODAK (NJEM.)														
IMIGRANT								ŽELJEZNIČKA BRKLJA						

ZICER, MOZAMBIK, USELJENIK, RAMPICA, VELEPOSLANSTVO, IDORA, NEVOLJNIK, SI, ORHIDEJE, DA, ISUS, DRIM, BOL, BUKI, ANAS, EGON, B, GK, NAVALA, AZIL, ILA, AVA, CICO, BRAD, AC, L, CA, AKO, IMITATORICA, LU, RIJEŠENJE: VELEPOSLANSTVO, IDORA, NEVOLJNIK, SI, ORHIDEJE, DA, ISUS, DRIM, BOL, BUKI, ANAS, EGON, B, GK, NAVALA, AZIL, ILA, AVA, CICO, BRAD, AC, L, CA, AKO, IMITATORICA, LU,

SUDOKU

6			2					
3	8			5				
4					3			
5	3					1		
		4	9				8	
	9	5	1	7				
1		7				4		
		8			1	6		
8		4			3			

			5	7				
8	3			6				
				1	4	8		
			7	9				
5	8				7	6		
2	1	3						
			2			1	6	
				9	8			
6					5	3		

CILJ IGRE

Upišite brojeve od 1 do 9 tako da se ni u jednom retku ili stupcu ili kvadratu 3x3 ne ponavlja niti jedan broj. Ugodno rješavanje!

RJEŠENJA:

6	8	9	7	1	4	2	5	3
1	4	2	5	6	3	9	8	7
3	5	7	2	8	9	4	1	6
9	7	8	1	2	7	3	6	4
2	1	6	3	4	5	8	7	9
5	9	8	1	2	7	3	6	4
4	7	3	6	9	3	1	2	5
7	2	5	9	3	1	6	4	8
8	3	1	4	7	6	5	2	9

6	8	9	7	1	4	2	5	3
1	4	2	5	6	3	9	8	7
3	5	7	2	8	9	4	1	6
9	7	8	1	2	7	3	6	4
2	1	6	3	4	5	8	7	9
5	9	8	1	2	7	3	6	4
4	7	3	6	9	3	1	2	5
7	2	5	9	3	1	6	4	8
8	3	1	4	7	6	5	2	9

Mladen MARKOBAŠIĆ

Zvjezde se smiješe Blizancima, Djevcama i Vagama

ovan

Prvih par dana u mjesecu još ćete skraviti osjećaje prema osobi s posla koja vam se sviđa. Nemojte o tome govoriti nikome, pa ni načelniku. Svi vas rado prihvaćaju, a vi blistate. Uživajte u ljubavi, nakon posla. Nastojte biti što jasniji, a ako primijetite da vas ne razumiju, odmah razjasnite što ste mislili pod onim što ste rekli. Ako ne budete radili, nećete ništa napraviti, a ako ćete raditi - onda ćete učiniti sve. Vaše zdravstveno stanje se poboljšava, bit ćete dobro. Kuhajte svaki dan.

bik

Većinu ožujka bit ćete skloni prebiranju po ljubavnoj prošlosti, ko mačke po smeću. Radite skupljajte plastičnu ambalažu, pa možda nešto i zaradite. Što je bilo bilo je. Tokom cijelog mjeseca trpjete od pojačanog pritiska nadređenih prema vama, pa bi čak mogli završiti i na disciplinskom sudu. Ne predajte, se, bit će i gorih stvari. Pad imuniteta i energije uz pojačanu sklonost k nezdravoj i teškoj hrani učinit će vas osobom koja osjeća sve moguće posljedice - prehlade, gripe, pretilost i slično. Iz jelovnika izbacite špek i čvarke.

blizanci

Dobra volja za sexom raste s obje strane, ideja vam ne nedostaje, pa noći postaju sve ugodnije i ljepše. Oni koji su još sami imat će brojne prilike za upoznavanje, putem oglasnika ili na netu, pa će lako pronaći srodnu dušu. Vi vidno napredujete, pa stoga s pravom očekujete produženje ugovora. Mars baš i nije na vašoj strani pa možda ipak ništa od toga. Svoju radnu svakodnevnicu poboljšat ćete CD-ima koje ćete puštati kolegama iz sfere new age glazbe. Zdravi ste ko dren, otkažite sve pregledne koje ste morali napraviti. Čuvajte glavu,ovo je vrijeme glavobolja i padova.

rak

U vama se nagomilao umor od predinamičnog ljubavnog života, pa ćete ovaj mjesec imati potrebu da se malo povučete. No vaša voljena osoba sad će tek zagristi, pa je se nećete moći samo tako riješiti. Tko vam je kriv kad šarate okolo. Nadređeni više neće biti tako nabrušeni na vas, nego naprotiv, sve će više biti onih koji vas podržavaju. Potrudite se biti jasni. Poželite noćni rad, on se više plaća, a ako ste vi načelnik, onda poštujte

kolektivni Ugovor o radu. Iako vam prigovaraju za deblijnu, ne dajte se. Vaša linija se samo vama može svidati, sve što vas ne ubije to vas ojača, pa tako i imunitet.

lav

Moguće su svade. Ne tucite se i ne bacajte pokuštvu, jer ćete ionako to sve sami morati platiti. Ovaj mjesec će vam biti ljubavno zanimljiv, ako si ga sami takvim učinite. Neki ljudi na poslu vas baš i ne vole. Prijavite ih, ne surađujte s njima i ignorirajte ih u potpunosti. Tako ćete si najlakše na vrat natovariti šefu. Ignorirajte i njega, pokažite što znate i povucite veze. Bez C vitamina koji vam nedostaju, teško da ćete izbjegći gripu. Vaš kašalj irritira sve okolo, kontrolirajte se i stavite ruku na usta.

djevica

Ako ste sami, mogli biste upoznati osobu koja će nositi plavu košulju. Vaša seksualnost se budi baš kao i proljeće, održavajte ju što duže na životu, jer će uskoro uvenuti. Sve što je lijepo kratko traje. Na poslu će netko zastražiti stručnjaka baš kao što ste vi, pa ćete odjednom isplivati na površinu. Preduvjet tome je ronjenje, jer ako ne znate roniti nećete više nikad isplivati. S padom imuniteta, ode vaša dobra volja. Živite zdravo, kontrolirajte svoje ispade.

vaga

Imati brojne prilike za druženja i zabavljanja u većim društвima, pa ćete često izlaziti do ranih jutarnjih sati. Razuzdane noći odrazit će se i na vaš novčanik. Ljubav se ne trži niti ne kupuje. Ovo je mjesec vaših velikih prilika, proširenja djelatnosti, ili otvaranja samostalne policijske postaje. Svi koji su planirali upustiti se u projekt ili posao koji u sebi sadržava i određeni rizik, vjerojatno će ostvariti pozitivan rezultat ili kaznenu prijavu. Zdravlje će vas služiti odlično cijeli ovaj mjesec, sve do očitog pogoršanja.

škorpion

Vrijeme je dobro za sagledavanje situacije tko je s kim na poslu u vezi, pa ćete valjda shvatiti da li je to ono što želite. To itekako može biti lijepo, svakako ljepše od izazvanih akcija, a nerijetko na prirodan način pređe u neko supitno uzbudjenje. Konačno ste se odlučili nakon duže vremena postati pravednim policajcem. Ako ste mentor kolegici koja je tek došla s akademije, pazite što radite da vas ne premlati. Kondicijski su izdržljivije od vas u svakom pogledu. Postanite življ, nitko ne

voli mlohave. Imate manje energije, probudite se iz zimskog sna. Niste medved!

strijelac

Mnogima će konačno pasti kamen sa srca, a jedino bi vi mogli nezgodno pasti na izletu (čitaj uvidaju) vaše policijske postaje. Ako niste zaljubljeni, mi vam ne možemo pomoći, ovo nije rubrika ženidba-udaja. Vi jednostavno volite svoj stil rada. Nove koncepcije rada vam baš neće lako pasti, ali kako znate da se u policiji sve često mijenja, ne brinite, možda će za deset godina biti bolje. Nećete imati briga povezanih sa zdravlјem, dobro ste. Mož mislit!

jarac

Vaša ljubavna oštrica malo otupljuje, očito ste imali pune ruke posla. Narodna kaže "tiha voda brege dere" pa tako opet ništa od vaših lovačkih priča. Pričama za malu djecu nećete osvojiti nikoga. Bolje vi u Veneri nego Jarac u vama. Nadređeni su vam naklonjeni. Većinu ovog mjeseca radit ćete na teškom slučaju iz krim miljea. Odmah ćete prepoznati o čemu se radi te očekivati pohvalu. Kod nekih (koji ne rade u policiji) bi se to moglo manifestirati kroz povišicu, i to krunpnu, dok će slobodnjaci vjerojatno dogovoriti honorar s većim brojem nula na ugovoru. Izdržljivi ste, imate snage i funkcionirate vrlo dobro cijeli ovaj mjesec. Svi vam se dive, ma vi ste strašni!

vodenjak

Nemojte voditi brigu o drugima, ostanite letargični kao i obično. Ljubav je slijepa, zato vas mnogi ne primjećuju. Ne predajte se dolazi proljeće, a nakon toga ljeto jesen, zima pa opet ispočetka. Samo mali korak dijeli vas od ispunjenja vaših snova bilo da se radi o dobivanju premještaja kakvog ste oduvijek željeli, ili da vas nakon 36 godina rada u vašem radnom okruženju prepoznaju kao talentiranog suradnika. Mars ulazi u vaš znak i donosi vam višak energije, razmislite kako ćete ju iskoristiti.

ribe

Želite li nekom pokazati svoju ljubav, učinite to tih dana u mjesecu. Sretni ste zbog onoga što je iza vas, sad vam ni šef više ne može ništa. Ako zatreba pozovite ga na piće, ali neka on plati jer ima veću plaću. Imat će pune ruke posla, za razliku od drugih. Razlog tome je uvlačenje šefu na piću. Dobro razmislite, jer će vam se mašta upiliti u život. Imat će vrlo žive snove, ne vršite po noći. Svi vas čuju!

ZAKLADA POLICIJSKE SOLIDARNOSTI

ZA TEBE - SVI!

Umjetnostiska®. Odraz vrijednosti. Izvor sigurnosti. Taj slogan najkraće opisuje razvojni put koji je Agencija za komercijalnu djelatnost prošla: od tiskare koja se i dalje kontinuirano razvija i specijalizira u visoko-zaštićenom tisku te koja je istodobno snažno osvojila područje pametnih kartica, ali ujedno i naglašava činjenicu da ona svojim klijentima uvijek pruža najviše i najbolje.